

MALI RIJTAR

Informativno glasilo Občine Beltinci • številka 10 • julij 2006 • letnik IV • ISSN-1581-7156

**KULTURNI
DOM**
BELTINCI

Zaključna prireditev vrtca Beltinci - Bibe praznujemo

Župančičevi Mehurčki so bili rdeča nit plesnega ustvarjanja najmlajših

Gostovanje folklorne skupine KUD Beltinci v Drvarju

Čudovite kaskade - slapovi Cetine

Med prijatelji iz Drvarja

Plesalci KUD-a v povorki na prireditveni prostor

Med 19. skupinami so bili pozvačin in belinski plesalci prava osvežitev

*Spoštovane občanke,
spoštovani občani!*

Leto 2006 je v znamenju praznovanj petnajste obletnice, ko je Slovenija stopila na svojo pot. Petnajst let je od tedaj, ko smo povedali naši prejšnji državi kot tudi vsemu svetu, da Slovenija zmore odgovorno sodelovati pri oblikovanju svetovnega političnega prostora kot samostojna država.

Prav gotovo je še živ spomin na dogodke izpred tolikih let, ko so najvišji generali takratne jugoslovanske ljudske armade usmerili svoje enote proti "svojemu" ljudstvu. Pri tem niso skoparili tako z grožnjami kot tudi ne z orožjem, ki so ga poslali na teren. Vojaške enote so zapustile kasarniška dvorišča z namenom, da pokorijo neposlušno Slovenijo in po njihovem obranijo obstoječe meje. Z grožnjami po javnih medijih, v televizijskih nastopih so vso svojo propagando usmerili v isti cilj, da se zlomi morala in prestraši narod. V tem svojem razmišljanju pa niso dojeli dejstva, da je Slovenija odločena stopiti po svoji poti in ji nobena cena ne bo previsoka. Niso

namreč računali s tem, da se je slovenski narod sposoben tudi zastopati, čeprav je veljal za ubogljivega do zveznih oblasti. Srčnost, želja po svoji državi in enotnost Slovencev je v tistih najhujših dneh odigrala ključno vlogo. Pred vso svetovno skupnostjo smo pokazali predvsem to slednje, in sicer enotno nastopanje na vseh ravneh.

Čeprav brez ustrezne oborožitve in velikega števila vojakov, je Slovenija uspela z minimalnimi žrtvami ubraniti tisto, za kar se je odločila in kar si je zadala kot svojo prioriteto. Preko teh dejstev zato ni mogla niti svetovna politika in je morala v zemljevid sveta zarisati novo državo Slovenijo. Pred zgradbo združenih narodov pa je zaplapolala zastava nove članice te organizacije. Dogodki, ki so odločujoči v slovenski zgodovini in vredni trajnega spomina.

Po petnajstih letih svoje države je Slovenija prebolela otroške boleznin in dokazuje svojo zrelost. Dokaz temu je sprejem v Evropsko skupnost, ko smo se pridružili 400 milijonskemu narodu Evrope. Postali smo člani NATA in dobili potrditev, da je lahko naša bodoča valuta EVRO. Nenazadnje je to tudi dokaz, da so bili pred petnajstimi leti dobro nastavljeni temelji bodoče države.

Podobno enotnost je v dvajsetih letih prejšnjega stoletja pokazal tudi prekmurski narod, ko je izposloval svojo priključitev k matičnemu slovenskemu narodu. Ne gre pozabiti tedanjih, prav tako

zgodovinskih dogodkov za Prekmurje. Beltinci so takrat odigrali ključno vlogo, kajti prav tu je bila tedaj predana vojaška uprava v civilne roke. Tega se bomo spomnili ob letošnji državni proslavi 18. avgusta.

Kot bi mignil, bo poletje za nami. To glasilo, ki ga sedaj berete, je že krepko poletno. Vroče sonce vzbuja v nas sanje o zasluženem dopustu, ki ga bomo preživeli bodisi na morju ali pa si bomo zaželeli pustolovščin v tujih kulturah. Nekateri se bodo odpravili na zasluženi počitek prej, drugi pozneje. Vmesni čas lahko izkoristimo doma, ko si v domačem okolju pričaramo občutek počitništva. Če pomislimo, bo še prehitro konec tega leta, kajti ostala nam ga ni niti polovica.

Prav tako so otroci že zaključili s poukom, nekateri manj, drugi bolj uspešno, pa kljub temu vsi ponosni, da so izpolnili svoje dolžnosti. Študentje se vračajo iz študijskih središč na zaslužene počitnice, vendar vsi že z načrti za naprej. To je čas, ko se želimo v prvi vrsti spočiti od vsakdanjih obveznosti in si nabrati dovolj energije za preostanek leta ter vse napore, ki jih bomo morali še prenesti.

Pred nami je deseti praznik Občine Beltinci. Ker je to zadnje glasilo pred tem praznikom, izkoristim to priložnost in vsem občankam in občanom čestitam.

*Župan občine
Milan KERMAN*

Spoštovani bralci - bralke Malega rijtara!

Kot vedno kak teden pred izidom našega informativnega glasila, ko so vsi članki zbrani in urejeni, začnem sama intenzivno razmišljati, o čem naj pišem v stalni rubriki. Uvodnik urednice je tisti, ki prinaša obvestila, napovedi in tudi zaključke dela našega uredniškega odbora.

Posebnih obvestil nimam, saj v članstvu UO ni sprememb. Dva člana se še vedno ne odzivata na vabila in v resnici ne delata v odboru. Po sklepu občinskega sveta sta bila imenovana in sta ostala zapisana v kolofonu glasila. En član sprejema poverjeno nalogo zelo resno, se redno udeležuje sestankov UO in konstruktivno sodeluje. Vsi ostali smo po odgovornosti in konkretnih zadolžitvah zavezani k stalnemu in resnemu sodelovanju, ki ga tudi opravimo. Tako vas "Mali rijtar" redno obiskuje in vas seznanja z dogajanjem v občini, ki se jim tudi sami včasih čudimo. Pridobili smo stalne dopisnike, ki redno poročajo v našem informativnem glasilu. Nekateri, sicer redki, so postali že skoraj preveč osebni (dru-

žinski) v svojih prispevkih. Drugi spet glasilo uporabljajo za ponovno objavlanje že izdanega v knjigah. Na odboru se sprašujemo: "Je to prav? Bi morali kaj zavrnuti?" Odločili smo se, da bomo zaenkrat vsem piscem pustili svobodo objavljanja. V začetku izdavanja Malega rijtara smo člani UO dobili kakšno povratno informacijo od vas bralcev. Sedaj pa tudi ustnih ne več, kaj šele pisnih. Tako niti ne vemo, če delamo prav ali morda komu le kaj ni všeč.

Med nami je tudi oseba, katere ime ni zapisano v kolofonu glasila, je pa nepogrešljiva zunanja članica UO. Sprejema članke, za tiste ki ne obvladajo računalnika, jih tudi piše, zbira fotografije in vse vestno zлага v mape. Gradiva pošilja lektorici in računalničarju, obvešča, opozarja, se dogovarja. Pošilja vabila, piše zapisnike, skratka skrbi, da vse teče gladko. Poleg tega vedno poskrbi, da imajo v glasilu svoje strani naši najmlajši. Odboru pomaga razmišljati o vsebinah barvnih strani in se skupaj z nami veseli vsake nove številke. Verjetno ste že ugotovili, kdo je tiha, nepogrešljiva in vestna sodelavka. To je Lilijana Žižek - občinska in naša tajnica.

Uredniškemu odboru se jeseni izteka mandat. Izdali bomo le še eno številko, zato se mi je zdelo prav, da se Lilijani javno zahvalim v svojem in v imenu uredniškega odbora. Nimamo je možnosti nagraditi, lahko pa ji na glas povečmo, koliko je njeno delo vredno in kaj nam pomeni. Hvala.

In sedaj? HURA, GREMO NA POČITNICE!

Kolikor ljudi, toliko potreb in želja po počitku, spremembi in kolikor teh, toliko načinov zasluženega prostega časa, tako imenovanih počitnic. Ko jih željno pričakujemo in načrtujemo, redkokdaj razmišljamo dlje od nosa, od svojih osebnih potreb. Ne zavedamo se, da je treba tudi na počitnicah poleg svojih želja in pričakovanj upoštevati potrebe tistih, s katerimi jih bomo skupaj preživljali: svojih partnerjev, otrok, sorodnikov ali prijateljev. Marsikdaj se šele po večletnih slabih izkušnjah zavemo, da so tudi počitnice - kot še marsikaj v življenju - umetnost kompromisa. Sklepajte dobre dogovore in uživajte v dopustniških oz. počitniških dneh, s komerkoli in kjerkoli jih boste preživljali.

Mira ŠOMEN

Mali rijtar - informativno glasilo Občine Beltinci • uredniški odbor: Ivan Mesarič (odgovorni urednik), Mira Šomen (glavna urednica), Marjan Maučec, Srečko Horvat, Franc Novak (člani) • jezikovni pregled: Zlatka Horvat • fotografija na naslovnici: Dejan Kolarič • prelom: Robert Kuzma • tisk: Sprint, d.o.o. • julij 2006 • glasilo ni naprodaj, vsako gospodinjstvo v občini ga dobi brezplačno, drugi zainteresirani pa na sedežu Občine Beltinci, Mladinska 2, 9231 Beltinci, (02) 541 35 35.

V petek, dne 9. junija 2006, je bil za Beltince prav poseben dan. Na ta dan smo odprli vrata novega, prenovljenega kulturnega doma. Od idejnega načrta, investicijskega programa, projektne dokumentacije pa do izvedbe je preteklo pet let. To je bilo zelo intenzivno obdobje za Beltince in celotno občino. Upanje, pogum, zaskrbljenost, nemir so bili občutki tega časa, ki so se porajali vsem krajanom. Po opravljenem delu pa olajšanje, sreča, zanos in znova upanje, pogum, zaskrbljenost in nemir za naprej, kako pritegniti krajanje v njihov star in obenem nov dom kulture.

Vrnimo se v preteklost in pogledimo, kako je sploh zrasla ideja, da bo kulturni dom v kraju Beltinci prav tam, kjer je zdaj. V spomin si bomo priklicali nekatera dogajanja in prizadevanja na kulturnem področju v Beltincih po zapisih gospe Milice Šadl.

Kulturno življenje je bilo v Beltincih vedno pestro in aktivno. Po vojni leta 1952, ko je bil združni dom zgrajen in v njem velika dvorana z gledališkim odrom, se je kulturno življenje še bolj obogatilo. Uprizorjena so bila gledališka dela domačinov in gostujočih skupin. Dvorana je bila vedno zasedena. V domu je imela tudi mladina svoje klubske prostore. Dom je torej živel s krajem. Ko pa je dom leta 1961 prevzela Beltinka za druge potrebe, je kulturno življenje nekako zamrlo. Čakajoč na obljubljeni novi kulturni dom, ki naj bi bil zgrajen v petih letih, se je vedno čutila potreba po pozitivni kulturnega dogajanja. Zato so v sindikatu prosvetnih delavcev sprejeli pobudo za ustanovitev kulturnega društva in so 9. oktobra 1969 ustanovili KUD Beltinci, ki deluje še danes. Novi odbor je vložil precej-

šnje napore za novo in redno delovanje društva. Bili so brez finančnih sredstev, brez prostorov, a ne brez volje. Neutrudno delo je obrodilo bogate sadove. Iz leta v leto so razširjali in bogatili programe, dosegali lepe uspehe in društvo je postalo najaktivnejše in najodmevnejše na širšem področju naše domovine, pa čeprav brez ustreznih prostorov.

Leta 1974 so dobili od takratnega podjetja Komuna v uporabo kinodvorano, ki so jo uredili in kulturno dogajanje se je takoj precej razširilo. Uprizarjali so gledališka dela, proslave, organizirali gostovanja in čeprav je bil oder majhen, je gostovalo tudi mariborsko in celjsko gledališče. Po nekaj letih uspešne uporabe tega prostora so morali z delom prenehati,

ker so zgradbo zaradi dotrajanosti zaprli. Leta 1976 so dobili v uporabo takratni klub občanov v sedanjih občinskih zgradbi. S finančno pomočjo Pokrajinske in študijske knjižnice Murska Sobota in prostovoljnimi delom članov društva so preuredili prostore v knjižnico in čitalnico. To je bila za Beltince velika pridobitev. Knjižnica je bila odprta vsak dan, tudi ob nedeljah dopoldan za okoliške vasi. Imeli so okrog 2500 knjig, ki so jih tudi sami dokupovali, dobivali pa so jih tudi od Pokrajinske knjižnice. V čitalnici so bile na razpolago razne revije, časopisi, šah, zato je mladina rada zahajala v čitalnico. Organizirali so srečanja s književniki, predstavitve knjig, likovne in etnografske razstave, pravljичne ure za otroke ter priljubljene KUD-ove večere.

Po zgraditvi osnovne šole so se z vodstvom dogovorili za manjšo ureditev večnamenskega prostora. Ves čas pa so iskali primerne lokacije in sredstva za novi kulturni dom. Kot možne lokacije so bile

na severni strani gradu, stara osnovna šola, vendar je vse ostalo pri načrtih, kajti vedno je zmanjkalo finančnih sredstev. Kljub vsem problemom, ki so nastajali, se je kulturna dejavnost uspešno odvijala.

V današnjem času pa smo bili tako priča težko pričakovani otvoritvi kulturnega doma v Beltincih, ki bo s svojo vsebino dvignil nivo kulturnega življenja naših občanov.

Kulturni program ob otvoritvi se je začel s slovensko himno, ob kateri se vsak zave svoje pripadnosti. Složno so jo zapeli združeni moški pevski zbori iz celotne občine. Skozi prireditev so nas popeljali nastopi učencev osnovne šole Beltinci in vrtca Beltinci, Mlada beltinska banda, beltinski tamburaši in odrasla folklorna skupina KUD-a Beltinci. Kljub mladosti so vsi nastopajoči navdušili in zadovoljili kulture željne obiskovalce z recitacijami, izkazali pa so se z glasbo, s petjem in izraznim gibom ter s povezavo vsega ustvarili

izjemno vzdušje, prežeto s čustvi. Po svečanem prerezu traku, ki so ga prerezali župan občine Beltinci Milan Kerman, predsednik KS Beltinci Stanko Glavač in predsednik KUD-a Lojze Šaruga., ja gospod župnik Alojz Benkovič blagoslovil hram kulture v Beltincih. Pester večer se je zaključil s pogostitvijo pred kulturnim domom.

Kulturni dom lahko sprejme do 350 obiskovalcev, zato želimo, da kulturne organizacije, društva, skupine naše občine zapolnijo kulturno dogajanje na odru. Kulturno bogastvo in ljudsko izročilo naše občine se bo skozi dogodke v prenovljeni stavbi obogatilo, prenašalo na mlajše rodove in postalo del vsakdana naših krajanov. Ta dom je uresničena želja vseh, tako ustvarjalcev kot obiskovalcev, zato želimo bogato kulturno prihodnost in mnogo prijetnih trenutkov v vašem in našem kulturnem domu.

Lidija BALIGAČ

KOMUNALA

Javno podjetje d.o.o.
Murska Sobota
Kopalniška 2

CENIK STORITEV ODVAJANJA IN ČIŠČENJA ODPADNIH IN PADAVINSKIH VODA V OBČINI BELTINCI

Na podlagi predhodnega soglasja Ministrstva za gospodarstvo k novi povprečni ceni za storitev čiščenja odpadnih in padavinskih voda v občini Beltinci, št. 301-289/2005-2 z dne 28.3.2006, predhodnega soglasja Ministrstva za gospodarstvo k novi povprečni ceni za storitev odvajanja odpadnih in padavinskih voda v občini Beltinci, št. 301-288/2005-6 z dne 28.3.2006, soglasja občine Beltinci k oblikovanju cen storitev odvajanja in čiščenja odpadnih in padavinskih voda, št. 032-01/2005-24-370-1/III. z dne 10.11.2005 in določil uredbe o oblikovanju cen komunalnih storitev (Ur.l. RS, št. 45/05) je oblikovan

1. člen

Oblikujejo se cene storitev odvajanja in čiščenja odpadnih in padavinskih voda, ki jih zaračunava Komunalna javno podjetje d.o.o. kot izvajalec gospodarsko javne službe ter upravljalec čistilne naprave Beltinci in pripadajočega kanalizacijskega omrežja.

2. člen

Cene storitev odvajanja in čiščenja odpadnih in padavinskih voda se obračunavajo po naslednjih postavkah:

<i>STORITEV</i>		<i>Enota mere</i>	<i>Cena</i>	<i>Cena v evrih</i>
A.	Odvajanje odplak			
	- gospodinjstva	SIT / m ³	35,49	0,15
	- ostali uporabniki	SIT / m ³	72,24	0,30
B.	Čiščenje odplak			
	- gospodinjstva	SIT / m ³	75,00	0,31
	- ostali uporabniki	SIT / m ³	130,00	0,54

3. člen

Navedene cene ne vključujejo davka na dodano vrednost.

4. člen

Cene v evrih so preračunane po centralnem paritetnem tečaju (1 evro = 239,640 tolarjev). Cena, označena v drugi valuti, je informativnega značaja.

5. člen

Cenik se začne uporabljati od 1. maja 2006 dalje.

Zap.št. : C0-006/05-SM-07

Datum : 14. april 2006

KOMUNALA javno podjetje d.o.o.
Mirko ŠABJAN, inž.grad., l.r.

DRUŠTVO BRAVO DELUJE TUDI V PREKMURJU

Specialne in rehabilitacijske pedagoginje, ki smo zaposlene na OŠ IV Murska Sobota, se že vrsto let vključujemo v vzgojo in izobraževanje otrok s posebnimi potrebami v rednih osnovnih šolah, v okviru mobilne specialno pedagoške službe. V tem šolskem letu nudimo specialno pedagoško obravnavo v karosem najstih pomurskih šolah (tudi v Beltincih) in v nekaterih vrtcih. Ker se zavedamo nujnosti nenehnega izpopolnjevanja in nadgrajevanja znanj, hkrati pa poznamo potrebe otrok, staršev, strokovnih delavcev ter drugih posameznikov po svetovanju, vodenju in izobraževanju, smo iskale nove možnosti za tako udejstvovanje v naši regiji.

Zato smo v Murski Soboti 21.2.2006 ustanovile društvo Bravo - društvo za pomoč otrokom in mladostnikom s specifičnimi učnimi težavami - Podružnica Murska Sobota, katere predsednica je ga. Mirjam Bregar. Društvo Bravo je bilo ustanovljeno 31. januarja 2002 v Ljubljani in ima danes okrog 420 članov, Podružnica Murska Sobota pa okrog 35 in

pa prav toliko simpatizerjev, ki se udeležujejo naših predavanj in prireditev.

Namen društva je pomagati učencem, dijakom in študentom s specifičnimi učnimi težavami. To je heterogena skupina otrok in mladostnikov, ki ima povprečne ali celo nadpovprečne intelektualne sposobnosti in pomembno večje težave na posameznih področjih učenja: na področju pozornosti, pomnjenja, mišljenja, komunikacije, koordinacije, branja, pisanja, računanja, socialnega in čustvenega dozorevanja. Te izrazite težave posamezniku onemogočajo, da bi razvil in pokazal svoje znanje na številnih izobraževalnih področjih. Čeprav ti otroci in mladostniki vlagajo mnogo več truda v učenje kot njihovi vrstniki, dosegajo nižje izobrazbene dosežke, dokler se ne odstranijo ovire, ki jim onemogočajo učinkovito učenje. Specifične učne težave v različnih oblikah lahko posameznika ovirajo vse življenje.

Problematika specifičnih učnih težav zahteva resno obravnavo vseh odgovornih strokovnjakov in laič-

ne javnosti, saj zadeva 10 % šolajočih otrok in mladostnikov, ki imajo eno od oblik specifičnih učnih težav: disleksija (motnje branja in pisanja), diskalkulacija (motnje računanja), motnje pozornosti in koncentracije, dispraxia, težave pri avtomatizaciji in hiperaktivnost.

Društvo Bravo pomaga otrokom in mladostnikom (učencem, dijakom, študentom) s specifičnimi učnimi težavami tako, da podpira starše, učitelje in svetovalne delavce pri ustvarjanju optimalnih pogojev za izobraževanje, optimalen intelektualni, emocionalni in socialni razvoj.

Dejavnosti društva Bravo so: založniška dejavnost za ozaveščanje strokovne in laične javnosti o posebnih vzgojno - izobraževalnih potrebah otrok in mladostnikov s specifičnimi učnimi težavami, sveto-

Na ustanovnem zboru društva Bravo - Podružnica Murska Sobota je o vključevanju otrok s posebnimi potrebami v slovenskih šolah spregovorila dr. Marija Kavkler, predsednica krovnega društva Bravo

vanje in pomoč staršem, šolskim strokovnim delavcem in drugim strokovnjakom v zvezi s prepoznavanjem posebnih vzgojno-izobraževalnih potreb, potrebnimi prilagoditvami, učinkovitimi pristopi in metodami pomoči, zagovorništvo (pomoč otrokom, mladostnikom in staršem pri uveljavljanju zakonsko opredeljenih pravic) ter humanitarna dejavnost.

V društvu Bravo - Podružnica Murska Sobota s sedežem na OŠ IV Murska Sobota, kjer smo ustanoviteljice društva zaposlene, se srečujemo specialne pedagoginje, svetovalni delavci in učitelji, k sodelovanju pa želimo povabiti tudi starše, saj je društvo namenjeno prav njim in njihovim otrokom. Se nam pa s svojimi vprašanji in problemi oglašajo po telefonu starši, ki jim pomagamo najti odgovore, jim svetujemo ter jih usmerimo v institucije, kjer bodo deležni nadaljnje pomoči.

Do sedaj smo v Murski Soboti izvedli dve srečanja in sicer predavanja z naslovom Disleksija in predavanje z gibalnimi delavnicami Brain Gym. Obe srečanja sta bili dobro obiskani, vsi pa smo odšli domov zadovoljni in z novimi izkušnjami. Seveda tudi na naših srečanjih ne izostane zakuska.

Za jesen pripravljamo kar nekaj novosti in aktivnosti, za katere bi hoteli, da jih spozna in doživi kar najširši krog ljudi, ki se ukvarjajo z vzgojo in izobraževanjem otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami, posebej pa so vabljeni starši otrok in mladostnikov s specifičnimi učnimi težavami.

Vabimo Vas, da se nam pridružite na naših srečanjih jeseni.

Mihaela MATAIČ ŠALAMUN

PRIDRUŽI SE NAM SLOVENSKA VOJSKA - ŽIVLJENJSKI IZZIV

V zadnjih letih so bile sprejete pomembne odločitve za Slovensko vojsko (SV), ki narekujejo preoblikovanje SV iz naborniške v poklicno in profesionalno vojsko. Oktobra 2003 je usposabljanje zaključila zadnja generacija vojakov na obveznem služenju vojaškega roka. Med tem časom pa v SV potekajo številne aktivnosti, ki so usmerjene v oblikovanje poklicne in profesionalne vojske. Velike in korenite spremembe nastajajo predvsem na kadrovskega področju.

Vojake nabornike bodo v naslednjih letih zamenjali poklicni vojniki, pogodbeni pripadniki rezervne sestave in vojniki na prostovoljnem služenju vojaškega roka.

TUDI VI LAHKO POSTANETE VOJAK SLOVENSKE VOJSKE.

Ste kdaj razmišljali, da bi postali poklicni vojak SV? Vas zanima dinamično in izzivov polno delo?

Če ste državljan Republike Slovenije, imate ustrezne zdravstvene in psihofizične sposobnosti, ste

praviloma stari do 25 let, imate najmanj IV. ali V. stopnjo splošne izobrazbe, ste nekaznovani in za vas ni varnostnega zadržka, niste pa niti član nobene politične stranke, *izpolnjujete pogoje za zaposlitev v SV.*

V Slovenski vojski lahko uresničite svoj življenjski izziv in naredite poklicno kariero, lahko pa samo začasno (za pet let) rešite problem brezposelnosti in si izboljšate socialni položaj. *Slovenska vojska vam omogoča pogodbeno zaposlitev do*

pet let z možnostjo podaljšanja, dodatno pokojninsko zavarovanje, izobraževanje doma in v tujini, vodeno karierno pot, dinamično delo, usklajen in motiviran kolektiv, upravljanje s sodobno vojaško opremo in oborožitvijo, udeležbo v mirovnih operacijah po svetu, sodelovanje na vojaških vajah s tuji mi oboroženimi silami, nadgrajevanje osebnega znanja in psihofizične pripravljenosti ter primerno socialno varnost.

KOT POGODBENI PRIPADNIKI SLOVENSKE VOJSKE lahko prostovoljno sodelujejo moški in ženske od dopolnjenega 18. leta starosti do koledarsko dopolnjenega 40. leta ženske in 50. leta moški, oz. 60. leta častniki. Pogodbeni pripadnik SV lahko postanete, če izpolnjujete naslednje pogoje: ste državljan Republike Slovenije, ste v vojaški evidenci, vam ni bila priznana pravica do ugovora vesti, ste ustrezno stari, imate najmanj IV. stopnjo izobrazbe, niste zaposleni ali se ne izobražujete v tujini, niste prednostno razporejeni na delovno dolžnost ali niste oseba, ki se ne razporeja na obrambne dolžnosti in niste bili kaznovani. Kandidati z Ministrstvom za obrambo R Slovenije sklenejo pisno

pogodbo o opravljanju vojaške službe v rezervni sestavi.

Kot pogodbenemu pripadniku vam SV nudi naslednje poklicne izzive in ugodnosti: plačilo za pripravljenost vpoklica, plačilo za udeležbo na usposabljanjih, nadomestilo plače za čas usposabljanja, plačilo za opravljanje vojaške službe v miru, izrednih razmerah in vojnem stanju, prenočišče, prehrano in povračilo stroškov prevoza, nezgodno zavarovanje, dodatek za stalnost, nujno pravno pomoč, napredovanje v vojaški strukturi ter izobraževanje doma in v tujini. Kot pogodbeni pripadnik SV tako skupno prejmete (za 30 dni usposabljanja na leto) od okrog 420.000 (vojak) do 490.000 (častnik) tolarjev.

PROSTOVOLJNO SLUŽENJE VOJAŠKEGA ROKA je služenje na podlagi prostovoljne odločitve kandidata ali kandidatke. Z izbranimi kandidati in kandidatkami Ministrstvo za obrambo R Slovenije sklene pogodbo o prostovoljnem služenju vojaškega roka. Služenje traja tri mesece in se izvaja v vojašnicah v Murski Soboti, Novem mestu in Postojni. Vojašnico, v kateri bi želeli prostovoljno služiti vojaški rok, si izberete sami.

KDO SE LAHKO PRIJAVI ZA PROSTOVOLJNO SLUŽENJE VOJAŠKEGA ROKA?

Za prostovoljno služenje vojaškega roka se lahko prijavijo fantje in dekleta, stari od 18 do 27 let, ki še niso odslužili vojaškega roka, so zdravstveno sposobni za vojaško službo in nimajo priznane pravice do ugovora vesti vojaški dolžnosti.

KAJ BOSTE PRIDOBILI?

Na prostovoljnem služenju vojaškega roka boste pridobili nova znanja in izkušnje, sklenili nova prijateljstva, izboljšali svojo psihofizično pripravljenost, imeli pa boste tudi (ob izpolnjevanju ostalih pogojev) prednost pri zaposlitvi v SV in pri opravljanju vojaške službe v prostovoljni rezervi. Med prostovoljnim služenjem boste zdravstveno in nezgodno zavarovani, služenje pa se vam bo štelo v pokojninsko dobo. Zagotovljeno vam bo prenočišče, prehrana, povračilo stroškov prevoza in nujna pravna pomoč. Med služenjem pa boste dobivali tudi denarne prejemke, ki v treh mesecih služenja znašajo skupaj 140 % minimalne plače, to je okrog 171.000 tolarjev.

VSE DODATNE INFORMACIJE, OBRAZCE IN POMOČ PRI IZPOLNJEVANJU VLOG DOBITE PRI SKUPINI ZA PRIDOBIVANJE KADRA MURSKA SOBOTA

Vojašnica Murska Sobota, Kopališka 4, 9000 M. Sobota, telefon: 02/531-10-48 interno 215

ALI V PISARNAH IZPOSTAVE ZA OBRAMBO
V MURSKI SOBOTI, LENDAVI, G. RADGONI IN LJUTOMERU

INFORMACIJE DOBITE TUDI NA BREZPLAČNI TELEFONSKI ŠTEVILKI

080 1322

TER NA SPLETNI STRANI

<http://www.mors.si>

naborna.pisarna@mors.si

SEZNANITEV VOJAŠKIH OBVEZNIKOV LETNIKA 1988 V BELTINCIH

Uprava za obrambo Murska Sobota, Občina Beltinci in Slovenska vojska so v središču Beltinec, dne 12. 5. 2006, od 10.00 do 13.00 ure, izvedli seznanitev s pravicami in dožnostmi vojaških obveznikov letnika 1988 iz občine Beltinci. Vabljeni vojaški obvezniki in njihove spremljevalke iz naselij Beltinci, Ižakovci, Dokležovje, Lipa, Bratonci, Melinci, Gančani in Lipovci so se na seznanitev pripeljali na sedmih okrašenih traktorskih prikolicah. Skupno se je zbralo od 80 do 90 fantov in deklet, ki so z organiziranim prihodom na prireditveni prostor prikazali tradicijo nekdanjega nabora.

Uprava za obrambo Murska Sobota je aktivnosti načrtovala v tesnem sodelovanju s predstavniki krajevnih skupnosti in predstavniki vojaških obveznikov

iz posameznih vasi, s katerimi smo se srečevali ob večerih pred aktivnostjo. Posebne zasluge za organizacijo okraševanja prikolic in samo motiviranje fantov in deklet ima župan Občine Beltinci, g. Milan Kerman, in predsedniki krajevnih skupnosti.

Nabor je v preteklosti pomenil mejnik v odrasčanju mladih fantov. Veljalo je, da je z naborom in sposobnostjo za vojaško službo fant postal zrel mladenič, obenem pa mu je s tem zrasel ugled pri nasprotnem spolu. Po ukinitvi obveznega služenja vojaškega roka v letu 2003 je bila tradicija prekinjena. V zadnjih dveh letih pa je ponovno zaznati oživljanje te tradicije. Seveda je pri tem potrebna izdatna spodbuda in pomoč pri organizaciji. Fantje iz nekaterih vasi so si za to priložnost že v lanskem letu, kakor tudi letos, izdelali posebne majice z imeni in priimki vseh mladih letnika, ki so v tekočem letu vabljeni na seznanitev. Danes je seznanitev priložnost za druženje in veselje. Po končani prireditvi so se mladi s traktorji popeljali v sosednje vasi in v Mursko Soboto na obiske vrstnikom v srednje šole. Veselje je v beltiskem parku trajalo še pozno v noč.

Na seznanitvi se je zelo učinkovito predstavila Slovenska vojska. Sodelovale so naslednje enote: posadka 20. motoriziranega bataljona z vozilom VALUK; 17. bataljon vojaške policije s tremi službenimi vozili in policisti, ki so mladim predstavljali poklic

vojaškega policista, obenem pa urejali promet ob prihodu traktorjev na prizorišče; 76. protioklepna četa iz Murske Sobote s protioklepnimi orožji, opremo bojevnika 21. stoletja, vozilom zvez in trenažerji; poveljniško logistična četa iz Maribora z najnovejšo osebno oborožitvijo ter 460. artilerijski bataljon, ki je predstavil havbico 155 mm. Športno enoto je zastopal njen poveljnik in vrhunski športnik, »Puščavski lisjak«, Miran Stanovnik.

Uprava za obrambo je zagotovila prehrabne sestavine za vojaški pasulj, katerega so skuhali in razdelili pripadniki Vojašnice Murska Sobota, okušali pa vsi povabljeni in tudi drugi obiskovalci. Skupina za pridobivanje kadra je pripravila stojnico, na kateri so mladim posredovali informacije o možnostih vključevanja v Slovensko vojsko.

Seznanitev v Beltincih je bila zanimiva prireditev in obenem priložnost, da je Uprava za obrambo Murska Sobota, ki že več let uspešno sodeluje z obmejnimi poveljstvi madžarske in avstrijske vojske, povabila sosednje vojaške delegacije na izmenjavo izkušenj pri popolnjenju vojska. Tako so se seznanitve v Beltincih udeležili pripadniki poveljstev za popolnjenje enot madžarske vojske iz dveh obmejnih

madžarskih županij Zala in Vaš ter predstavniki deželnega vojaškega poveljstva dežele Gradišćanske iz sosednje Republike Avstrije. Izrazili so veliko zadovoljstvo, da so lahko prisostvovali tako izvirni prireditvi, katere cilj je poleg seznanitve z vpisom v vojaško evidenco, seznanjanjem s pravicami in dolžnostmi v skladu z zakonodajo, tudi promocija Slovenske vojske in pridobivanje kandidatov za poklicne vojaške, pogodbene pripadnike Slovenske vojske ter predstavitev možnosti prostovoljnega služenja vojaškega roka v Slovenski vojski.

Dušan GROF

PROJEKT ZA BOLJŠE ŽIVLJENJE STAREJŠIH LJUDI V DOMAČEM OKOLJU

Staranje je proces, ki traja vse življenje. Človek je bio-psiho-socialno bitje. V razmerju vseh treh dejavnikov poteka življenje lepo, skladno, v harmoniji telesa in duha. Če temu ni tako, se začnejo pojavljati različne težave.

V zadnjih letih delež starejših naglo narašča. Vprašanja, povezana s staranjem, bodo postajala še očitnejša po letu 2010, ko bo starostni prag 65 let začela prestopati generacija, rojena po drugi svetovni vojni. Ta generacija je zelo številčna, bolje izobražena, z drugačnimi pričakovanji in zahtevami po kakovosti življenja, kot so jo imele predhodne generacije.

21. stoletje nam tako ponuja nove izzive, nove strategije pri obravnavi starejših ljudi.

Projekt »Starejši za višjo kako-

vost življenja doma«, ki se izvaja v zadnjih treh letih širom po Sloveniji, pomeni za društva in ZDUS (Zvezo društev upokojencev Slovenije) novo kvaliteto društvene dejavnosti. Ponuja nov pristop v skrbi za starejše, ki so potrebni različne pomoči. Potreben je celovit pristop k razreševanju najrazličnejših težav in problemov, tako na državni kot na lokalni ravni.

Pri izvajanju tega projekta je potrebno dobro in skladno sodelovanje med DU, Karitasom, RK, centri za socialno delo, patronažno službo, občinskimi službami, županom.

Projekt je večinoma naravnana na prostovoljno delo. Torej delujejo v projektu prostovoljci, vključno s koordinatorjem, ki vodi in usmerja delo. Vsi ostali člani dru-

tva s predsednikom na čelu morajo v projektu pomagati, če hočemo, da bo zaživel in dosegel svoj namen. Potruditi se moramo vsi, saj delamo za dobrobit starejših ljudi, ki so večkrat nemočni in odrinjeni na rob družbenega dogajanja.

Vsa društva na lokalnem nivoju se preko pokrajinskih društev povezujejo v ZDUS (Zvezo društev upokojencev Slovenije) kot prostovoljcev. V določenem času želimo obiskati vse starejše nad 69 let v domačem okolju, oziroma v lokalni skupnosti.

Ugotavljanje potreb starejših ljudi bo potekalo z obiski na domu uporabnikov ter z uporabo enotne ankete. Starejše ljudi bodo obiskali vrstniki iz njihovega najbližjega okolja.

Vprašalnik je že izoblikovan in preizkušen. vsebuje pa: osebne podatke, podatke o zdravstvenem počutju tistega, ki ga obiščemo, podatke o potrebi po pomoči, podatke o druženju in izrabi prostega časa ter izjavo anketirane osebe, ki jo potrdi s svojim podpisom.

Vsi, ki sodelujejo v tem projektu, so zavezani etičnemu kodeksu ter strogi zaupnosti po varovanju osebnih podatkov.

Starejši ljudje lahko veliko prispevajo k razvoju družbe. Razbiti je potrebno stereotipe o staranju in starosti, začeti tkati mrežo medgeneracijskih odnosov in sožitja skupaj z drugimi nevladnimi organizacijami, izboljšanju javne podobe starosti, spremeniti mnenje drugih generacij o starosti, ki jo povezujejo s problemi, težavami... ki starejšega človeka medčloveško, kulturno in bivanjsko potiska-jo v osamo in nekoristnost.

Zato je naloga slednje genera-

cije, da s svojim ravnanjem spremeni odklonilno stališče do starosti in staranja ter s tem ustvarja boljše okoliščine prihodnji generaciji, predvsem na področju materialnih socialnih potreb.

Verjamemo, da bodo prostovoljci utrdili pot k starejšim ljudem, jim prinesli vsaj žarek človeške toplote.

S projektom želimo torej izvajati aktivnosti kot so: ugotavljanje

potreb po pomoči starejšim, ki živijo doma z organizacijo različnih oblik pomoči ter s spremljanjem učinkovitosti pomoči.

Društvo upokojencev Beltinci se torej pridružuje mnogim društvom širom po Sloveniji v projektu »Za višjo kakovost življenja doma«. Želimo si lepega sodelovanja z vsemi, ki se jih bo ta projekt dotaknil. Skupaj bomo zmogli več!

Zakaj to počnemo?

Vsi želimo starost preživeti doma, med lastnimi stenami. Pomagajmo drug drugemu, da bomo lahko ostali doma, ko sami ne bomo več mogli v celoti skrbeti zase.

Hvala županu občine Beltinci, Milanu Kermanu, ker nam pomaga, zahvala tudi vsem, ki nas podpirate v naših prizadevanjih, da naredimo življenje starejših na njihovih domovih bolj zdravo in kvalitetno.

Marica VUČKO

RADI POJEMO, PLEŠEMO, IGRAMO IN OHRANJAMO IZROČILO DEDKOV IN BABIC

Veseli Marki z mentorjem Rokom

Zapisan naslov je bila v letošnjem šolskem letu rdeča nit mladih beltinskih folklornikov in njihovih muzikantov.

Razdeljeni so bili v 3 skupine, v vsaki pa je ohranjalo ljudsko izročilo povprečno 25 članov.

Skupaj je bilo do konca junija opravljenih 44 nastopov. Največ so nastopali naši sedmošolci skupaj s svojimi muzikanti »Veseli Marki«, ki so opravili tudi številne samostojne nastope, prav tako pa spremljali tudi skupino četrtošolcev. Prepričana sem, da ob teh podatkih ljudem

dobre volje in pozitivnega mišljenja ni potrebno posebej poudarjati, koliko vaj, odrekanja, koliko prostega časa in potrpljenja je bilo vloženega v vse to. Mladi imajo danes na tisoče izzivov, ki so sigurno zanimivejši in atraktivnejši, kljub temu pa z velikim veseljem prihajajo, vadijo in spoznavajo ter ohranjajo ljudsko izročilo. Seveda vsega tega brez naklonjenosti in spodbud staršev ne bi bilo, vse to pa nam, ki delamo z mladimi, daje še več energije in moči. Prijateljstvo, dobri medsebojni odnosi in prepričanje, da v skupini ni pomemben posameznik, ampak skupina, so smernice, po katerih skušamo delati in vzgajati. Noben še tako dober

nastop ni tako dober, da ne bi bil lahko še boljši, vsak dober nastop pa je seveda vstopnica za naslednjega, pa še katerega. Prepričana sem, da je ravno v tem dejstvu razlog, zakaj toliko nastopov, ob dejstvu, da se je potrebno vsepovsod truditi tudi za lepo obnašanje, še posebej v noši in težiti k popolnosti, čeprav jo je težko doseči, pomaga pa dejstvo, da si naredil vse, česar si sposoben.

Ob nastopih, ki smo jih opravili na šoli, v KS, občini, v sodelovanju s številnimi društvi, s katerimi sodelujemo, z velikim veseljem in zadovoljstvom v različnih krajih domače pokrajine in Slovenije, bi rada postavila predvsem zlato

priznanje skupine sedmošolcev in srebrno priznanje četrtošolcev na državni reviji v Rogaški Slatini, ki jo organizira Zavod za šolstvo OE Celje, še posebej pa smo ponosni na uvrstitev naših sedmošolcev na državno revijo, ki jo organizira JSKD. Skupina je bila na državno revijo izbrana med več kot 200 otroškimi skupinami preko območne in medobmočne revije. Kot toliko večji uspeh si štejemo to ob dejstvu, da je tej generaciji plesalcev to uspelo že drugič v teh letih, kar stalnica pa so na medobmočnih revijah. To je velik uspeh tudi zato, ker številne otroške skupine delujejo v okviru kulturnih društev, kjer lahko seveda ob po-

moči več različnih strokovnjakov še bolj strokovno delajo z mladimi. Kot primer: letos je na državni reviji sodelovalo 10 skupin, od tega 5 iz kulturnih društev, lansko leto pa jih je bilo od 10 kar 8 iz kulturnih društev. Prav ponosni smo na pohvale ga. Majde Nemanjič, ga. Neve Trampuš, ga. Mojce Lepelj, še posebej pa g. Mirka Ramovša. Z velikim veseljem bomo upoštevali njegove nasvete glede naše velike pridobitve glasbene skupine »Veseli Marki«. Z občudovanjem spremljamo njihovo prizadevnost in napredek pod vodstvom mentorja Roka Srake. Zelo veseli in ponosni smo tudi na nove kostume, še bolj pa na pozitiv-

Veseli obrazi po uspešnem nastopu

ne ocene gospoda Bojana Kniflica glede njih. Kostume nam je z veliko prizadevnostjo in ljubeznijo, predvsem pa velikim strokovnim znanjem izdelala gospa Rezka Lisec, za kar smo ji zelo hvaležni.

Prizadevno vadijo tudi naši srednješolci, čeprav prav veliko nasto-

pov nismo imeli. Toda tudi vztrajnost je lepa vrлина. Ponosni in zadovoljni smo, da smo se odločili in prijavi na območno srečanje odraslih skupin, čeprav smo istočasno bili povabljeni na mednarodni festival na Hrvaško. Zadovoljstvo je toliko večje ob pozitivnih ocenah in koristnih napotkih

gospoda Vasje Samca, zato vadimo skupaj s Sra-kovo bando in bomo še vadili in čakali na svojo priložnost, saj je vsaka izkušnja za nekaj dobra.

Ob koncu bi se rada zahvalila vsem malim in malo večjim plesalcem, muzikantom, predvsem pa tudi vam, spoštovani starši, ki nam stojite ob

strani na kakršenkoli način. Ob tej priložnosti pa velja predvsem zahvala za materialna sredstva ob nabavi kostumov in obutve.

Glasba in ples, ki prihajata iz srca, sta za nas samo še vedno večji motiv.

Jelka BREZNIK

REPORTAŽA IZ POLJSKE

Občina Beltinci je dobila povabilo za sodelovanje z Združenjem občin (Regionom občin) iz mesta Ujazd, ki je približno 120 km jugozahodno od Varšave, glavnega mesta Poljske.

Pisno povabilo in tudi ustno (po telefonski liniji) je bilo posredovano županu občine Beltinci, Milanu Kermanu, da bi se naj udeležili štiridnevnega obeležja ob 10-letnici njihovega združenja občin. V tem združenju je 11 občin regiona, predsednik pa je Grzegorz Światlik, ki je vabilo županu Občine Beltinci tudi poslal.

Pozdravni nagovor predsednika združenja, Grzegorz Światlika

Na občinskem svetu Občine Beltinci je bila sprejeta odločitev, da povabilo za obisk na Poljskem sprejmemo, saj nam takšna in podobna EVROPOVEZOVANJA z državami EU dolgoročno lahko samo koristijo kot vrata za odpiranje v svet.

Na pot proti Poljski smo se podali po otvoritvi kulturnega doma v Beltincih v petek, dne 09. junija 2006, ob 23.15 uri z osebnim avtomobilom, v katerem sva bila poleg župana Milana Kermana še Dejan Kolarič (kamerman) in moja malenkost Janko Bezjak.

Pot v približno 900 km oddaljeni kraj Ujazd na Poljskem smo začrtali na avtokarti v smeri Slovenija-Avstrija-Češka-Poljska, oziroma bolj določno Beltinci-Graz-Wien-Brno-Olomouc-Katowice-Czestochowa-Lodz. Vozili smo z najnujnejšimi krajšimi postanki in vnaprej predvideli, da bi morali prispeti na cilj v soboto, 10. junija, približno ob 09.30 uri, kajti ob 10.00 uri je bilo na Poljskem v kraju Ujazd preliminarnega zasedenja združenja.

Avto je dokaj hitro požiral kilometre poti do Poljske. Tudi s prometno policijo kljub sorazmerno visoki povprečni hitrosti ni bilo nikjer težav, kajti z izjemo dveh primerov je do končnega cilja nikjer nismo niti videli. Tudi dež, ki nas je pošteno pral na Češkem, ni vplival na naše počutje.

Na cilj v mesto Ujazd smo prispeli v soboto dopoldne ob 09.25 uri, skoraj natančno tako, kot smo načrtovali. Udeležili smo se preliminarnega zasedanja njihovega združenja občin. To je bila manifestacija mednarodnega značaja, saj smo ugotovili, da so bili poleg Slovenije prisotni še predstavniki iz Belo-

Župan Občine Beltinci in veleposlanik Republike Slovenije na Poljskem g. Jožef Drogenik

rusije in Moldavije ter seveda domačini iz Poljske. V seriji predstavitev je naš župan Milan Kerman predstavil tudi našo občino.

Poljakom je bilo v veliko čast, nam pa seveda tudi, da se je pripeljal iz Varšave in nas obiskal slovenski veleposlanik, gospod Jožef Drofenik.

To je bil izredni dogodek in tudi zaradi tega smo temu srečanju dali večji pomen.

Ob prisotnosti našega ambasadorja in udeležencev vseh prisotnih držav sta naš župan Milan Kerman in župan občine Ujazd podpisala listino o sodelovanju.

Podpis listine o sodelovanju med občinama Belinci in Ujazd

Po uradnem delu so nas odpeljali na ekskurzijo v bližnje mesto Tomaszow in potem na kosilo, kjer se je pogovor o sodelovanju nadaljeval. Po kosilu se je slovenski ambasador poslovil. Kar žal nam je bilo za prijetnim pogovorom z njim o raznih temah.

Popoldne smo z gostitelji Poljaki nekoliko spoznali mesto Ujazd. Večji del od približno 9000 prebivalcev živi v blokovskem naselju. Je pa tukaj znana tovarna vseh mogočih avtomobilskih prikolic, tudi bivalnikov, kar smo si ogledali v bližnjem kampu.

Udeleženci 10. obletnice združenja občin južno-zapadnog Malovša

Ker smo bili precej utrujeni od dolge vožnje ter neprespansi, kar so domačini očitno ugotovili, so nas odpeljali na neke vrste urejeni kmečki turizem na večerjo in tam smo tudi prespali.

Udeleženci mednarodnega srečanja

Zbudili smo se v sončno nedeljsko jutro, spočiti in kot prerajeni. Ob 9. uri oziroma po zajtrku smo si v tem objektu izmenjali z vsemi udeleženci srečanja priložnostna darilca ter se poslovili. Ob 10.00 uri smo krenili preko Lodža na pot proti Sloveniji. Na poti proti domu nas je spremljalo sončno in toplo vreme. Pred izstopom iz Poljske smo se znebili še zadnjih zlotov, kajti na Češkem smo že lahko plačevali z evri.

Ob odhodu iz Poljske

Pot domov je bila časovno daljša, saj nismo bili omejeni s časom. V domači kraj smo prispeli ob 22.30 uri, polni lepih vtisov in pestrih spominov na naše gostitelje na Poljskem.

Janko BEZJAK

OSNOVNA ŠOLA BELTINCI (ravnateljica mag. Marica Horvat, pomočnik ravnateljice Alojz Škerget, socialna delavka Angelca Svenšek, pedagog Andrej Lainšček)

9/A RAZRED - RAZREDNIČARKA LILIJANA BABIČ

1. MIŠA BAKAN, Bratonci 57

Dosegla je odličen uspeh v vseh razredih osnovne šole. Osvojila je srebrno in bronasto Cankarjevo priznanje, srebrno in bronasto priznanje iz zgodovine, srebrno in bronasto priznanje iz matematike, bronasto priznanje iz fizike, bronasto priznanje iz kemije, bronasto priznanje iz angleškega jezika, srebrno in bronasto priznanje iz Vesele šole. Osvojila je še zlato priznanje pri nemški bralni znački, srebrno priznanje pri angleški bralni znački. Miša je prejela še pohvalo na biološko-ekološkem področju, bronasto priznanje na šolskem plesnem festivalu ter nagrado na literarnem natečaju "trilion bilionov ali sreča enega otroka".

2. MITJA BICO, Bratonci 125

Dosegel je odličen uspeh v vseh razredih osnovne šole. Osvojil je srebrno in bronasto priznanje iz zgodovine, bronasto priznanje iz matematike, bronasto priznanje iz fizike. Mitja je prejel še pohvalo na biološko-ekološkem področju.

3. GREGOR FERENČAK, Ravenska 70

Dosegel je odličen uspeh v vseh razredih osnovne šole. Prejel je posebno priznanje za odbojko ter osvojil zlato priznanje pri nemški bralni znački.

4. JON KSAVER JEREBIĆ, Kmečka 39

Dosegel je odličen uspeh v vseh razredih osnovne šole. Prejel je nagrado na športnem področju - odbojka in judo. Osvojil je srebrno priznanje pri nemški ter pri angleški bralni znački.

5. TOMAŽ KAVAŠ, Bratonci 112

Dosegel je odličen uspeh v vseh razredih osnovne šole. Osvojil je srebrno in bronasto priznanje iz zgodovine, bronasto priznanje iz fizike, bronasto priznanje iz angleškega jezika, bronasto priznanje iz Vesele šole. Tomaž je osvojil zlato priznanje pri angleški bralni znački, prejel je nagrado pri nogometu in odbojki, prejel je priznanje za aktivno delo na biološko-ekološkem področju ter priznanje pri angleškem jeziku na temo "Napiši svojo zgodbo".

6. JANJA SEČKAR, Gančani 223

Dosegla je odličen uspeh v vseh razredih osnovne šole. Osvojila je zlato priznanje iz nemške bralne značke.

9/B RAZRED - RAZREDNIK MARKO JEREBIČ

7. SARA BAGARI, Partizanska 14

Dosegla odličen uspeh v vseh razredih osnovne šole. Osvojila je bronasto Cankarjevo priznanje, bronasto priznanje iz angleškega jezika, srebrno in bronasto priznanje iz zgodovine, srebrno priznanje iz nemške bralne značke, srebrno in bronasto priznanje iz Vesele šole. Sara je sodelovala pri angleški bralni znački, delala v šolski skupnosti, prejela je še nagrado za šport, pri odbojki ter bronasto priznanje na šolskem plesnem festivalu.

8. KLAVDIJA GLAVAČ, Melinci 133/c

Dosegla je odličen uspeh v vseh razredih osnovne šole. Osvojila je srebrno in bronasto priznanje iz nemškega jezika, zlato priznanje iz nemške bralne značke, srebrno priznanje pri angleški bralni znački, priznanje pri nemškem jeziku na temo "Napiši svojo zgodbo". Prejela je priznanje za aktivno delo na biološko-ekološkem področju, bronasto priznanje na šolskem plesnem festivalu, bronasto priznanje iz fizike ter priznanje za dolgoletno sodelovanje v pevskem zboru.

9. DENIS OZMEC, Kmečka 30

Dosegel je odličen uspeh v vseh razredih osnovne šole.

9/C RAZRED - RAZREDNIČARKA JELKA BREZNIK

10. KAJA CIGAN, Lipovci 41

Dosegla je odličen uspeh v vseh razredih osnovne šole. Osvojila je zlato priznanje iz nemške bralne značke, za aktivno delo na biološko-ekološkem področju, prejela je priznanje za dosežke na športnem področju - atletika. Kaja je prejela prav tako bronasto priznanje iz fizike, priznanje za dolgoletno sodelovanje pri pevskem zboru ter srebrno in bronasto priznanje na šolskem plesnem festivalu.

11. NINA HORVAT, Lipa 93

Dosegla je odličen uspeh v vseh razredih osnovne šole. Osvojila je zlato priznanje iz nemške bralne značke, srebrno priznanje pri angleški bralni znački. Nina je prejela priznanje za dolgoletno sodelovanje v pevskem zboru ter bronasto priznanje na šolskem plesnem festivalu.

12. ANJA KOROŠA, Lipa 86/a

Dosegla je odličen uspeh v vseh razredih osnovne šole. Osvojila je zlato priznanje iz nemške bralne značke.

13. DARJA REMŠKAR, Gregorčičeva 25

Dosegla je odličen uspeh v vseh razredih osnovne šole. Osvojila je zlato in bronasto Cankarjevo priznanje, srebrno priznanje iz angleškega jezika, zlato priznanje pri

nemški bralni znački, bronasto priznanje na šolskem plesnem festivalu. Darja je prejela še priznanje na natečaju "Napiši svojo zgodbo" v angleškem jeziku, bronasto priznanje iz fizike ter priznanje za osemletno sodelovanje pri bralni znački iz slovenskega jezika - Zlati bralec.

14. VID ŠČAVNIČAR, Ravenska 69, 9231 Beltinci

Dosegel je odličen uspeh v vseh razredih osnovne šole. Osvojil je zlato priznanje pri nemški bralni znački. Prejel je še bronasto priznanje iz fizike. Vid je prav tako prejel tudi priznanje za sodelovanje v pevskem zboru.

15. VITO VINKOVIČ, Lipovci, 9231 Beltinci

Dosegel je odličen uspeh v vseh razredih osnovne šole. Prejel je priznanje za dosežke na športnem področju - atletika in nogomet, osvojil je zlato priznanje pri nemški bralni znački in bil aktiven na biološko-ekološkem področju.

16. KRISTINA VNUK, Melinci 88, 9231 Beltinci

Dosegla je odličen uspeh v vseh razredih osnovne šole. Osvojila je bronasto priznanje iz nemškega jezika. Kristina je prejela tudi zlato priznanje pri nemški bralni znački.

OSNOVNA ŠOLA BAKOVCI - POŠ DOKLEŽOVJE (ravnatelj Janko Rožman, pedagoginja Sonja Miholič, vodja POŠ Dokležovje Metka Behek)

17. SIMONA PODLESEK, Dokležovje, Nova ul. 14

Dosegla je odličen uspeh v vseh razredih osnovne šole. Prejela je zlato priznanje iz nemščine, srebrno Proteusovo priznanje, srebrno priznanje iz zgodovine. Prejela je še bronasto Cankarjevo, Vegovo, Preglovo priznanje in priznanje za Veselo šolo. Simona je sodelovala tudi pri bralni znački, v različnih interesnih dejavnostih šole in na prireditvah.

18. ANJA CIGUT, Dokležovje, Narcisna 16

Dosegla je odličen uspeh v vseh razredih osnovne šole. Prejela je bronasto Cankarjevo priznanje. Anja je sodelovala tudi pri bralni znački, v različnih interesnih dejavnostih šole in na prireditvah.

19. INES BALER, Dokležovje, Trate 23

Dosegla je odličen uspeh v vseh razredih osnovne šole. Prejela je bronasto Cankarjev priznanje in bronasto priznanje iz Vesele šole. Ines je sodelovala tudi pri bralni znački, v različnih interesnih dejavnostih šole in na prireditvah.

20. NINA BARIČ, Dokležovje, Sončna 16

Dosegla je odličen uspeh v vseh razredih osnovne šole. Prejela je bronasto Cankarjevo priznanje in bronasto priznanje iz Vesele šole. Nina je sodelovala tudi pri bralni znački, v različnih interesnih dejavnostih šole in na prireditvah.

Lilijana Žižek

Odličnjaki z županom Milanom Keranom

SPREJEM DOKTORJEV ZNANOSTI PRI ŽUPANU OBČINE BELTINCI

*»Življenje spodbuja življenje!
Energija ustvarja energijo!
Ko se razdajaš,
postaneš resnično bogat!«
(Sarah Bernhardt)*

Koliko razdajanja, koliko odpo-vedovanja in močne volje je po- trebno za pridobitev naziva »dok- tor znanosti«, smo lahko izvedeli v prijetnem klepetu z našima obča- noma, ki sta dne 28. aprila 2006 bila slavnostno sprejeta pri župa- nu občine Beltinci, Milanu Ker- manu, v grajski dvorani. Ta svečan petkov večer so nam polepšali tu- di zvoki violine izpod prstov Mihe Kavaša.

Alenka Erjavec Škerget iz Bel- tincec, zaposlena v Splošni bolniš- nici v Mariboru, je postala dokto- rica znanosti s področja biologije - molekularna biologija. Dominik Benkovič iz Gančan, zaposlen kot asistent na Univerzi v Mariboru, pa je postal doktor matematike - smer algebra (računstvo).

Župan Milan Kerman, Dominik Benkovič in Alenka Erjavec Škerget

Oba sta prejela iskrene čestitke vseh prisotnih na sprejemu in tako zaokročila in okronala svoj dose- danji uspeh. V njuni družbi je bilo zelo prijetno in lahko rečem, da si takih nazivov lahko želimo še več. V občini Beltinci smo namreč iz-

redno ponosni na tovrstne dosež- ke in želimo jima vse dobro v ži- vljenju ter mnogo uspehov tudi na njunih delovnih mestih.

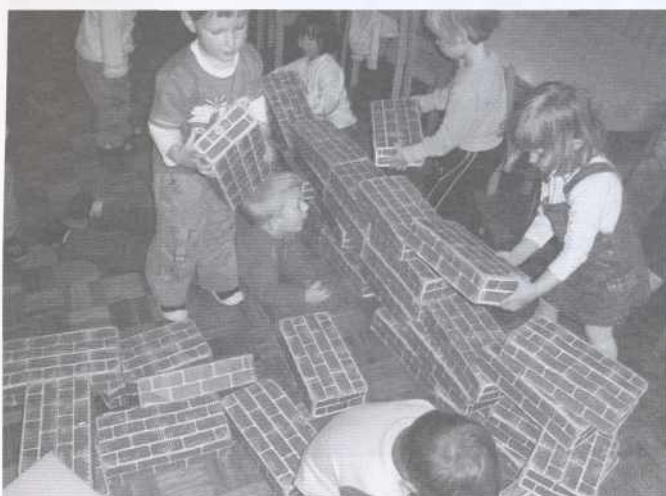
Lilijana ŽIŽEK

20. OBLETNICA ENOTE MELINCI

Enota Melinci je letos praznovala 20 let obstoja. Je druga najmlajša enota vrtca Beltinci. Ob obletni- ci se vedno spominjamo prehojenih poti in vsega, kar smo v teh letih doživeli. V tem času se je v enoti menjalo precej vzgojiteljic in njihovih pomočnic. Na žalost je v enoti včasih premalo otrok, zato je ta de- lovala tudi že s samo enim oddelkom.

Lani smo obnovili sanitarije večjih otrok in sani- tarije za najmlajše, to je otroke v jaslicah, in jih opre- mili z vsem potrebnim.

Vsem tam zaposlenim je cilj, da bi se otroci v vrt- cu počutili čim bolje, pa ne samo otroci, ampak tudi njihovi starši. Skozi leto se zaposleni trudimo, da otrokom po najboljših močeh nudimo tisto, kar po-

Kocka na kocko in hiša stoji

Tudi mi smo zgradili hišo

Polžki nosijo hišice, otroci pa polžke

trebujejo, to je igro, saj se otrok nauči največ prav skozi igro.

Na obletnico smo se pripravljali skupaj z otroki in sicer skozi projekt PRI NAS PA HIŠKO ZIDAMO. Za ta projekt smo se odločili zato, da so otroci bolje spoznali svoj domači kraj in se seznanili s tem, kako so ljudje tod živeli in kaj so delali v prejšnjih časih. Tako so spoznali tudi kulturo – pesmi, šaljivke, izštevance, igre, ki so preživele kot skupna dediščina skozi generacije. Otroci so se podrobneje seznanili z običajem vasi (ciglarski dnevi) in se tudi sami aktivno vključevali ter skrbeli za ohranjanje tradicije. Vse, kar smo skozi projekt naredili, imamo še danes razstavljeno v vrtcu. Nastala so unikatna dela otrok, v kar so vložili dosti truda in pridobljenega znanja.

20. obletnico smo praznovali v soboto, 27. maja 2006, na dvorišču enote Melinci. Kljub slabemu vremenu je bilo praznovanje zunaj, kjer smo zadnji dan postavili šotor, da med samim nastopanjem ne bi bili preveč mokri.

Otroci starejše skupine so nam povedali, kako so delali »cigle« nekoč in kako so to videli oni. Tudi zaplesali so kot polžki, saj so skozi projekt ugotovili, da hiš nimajo samo ljudje, ampak tudi živali.

Naši najmlajši so prav tako aktivno sodelovali v

Prva generacija sedaj že odraslih v vrtcu Melinci

Mulčki 1-3 let so pogumno nastopili

projektu in nam na to temo deklamirali in zaplesali.

Nastopili so še otroci podružnične osnovne šole Melinci, ki so povedali, kako je bilo v šoli nekoč.

Pripravili pa smo še presenečenje za prve varovance vrtca Melinci. Skupaj z njihovo vzgojiteljico Cilko Opaka smo jih povabili na oder in jim podarili skromno darilo, ki smo ga izdelali sami.

Razen nastopov so nam ravnateljica Miroslava Šömen, župan Milan Kerman in predsednik KS Peter Dugar povedali nekaj vzpodbudnih besed in nam čestitali ob jubileju.

Po nastopu smo imele vzgojiteljice pripravljene tri delavnice:

- CIGLENICE - tu so si lahko otroci iz blata izdelali »cigle«,
- NAREDIMO SI HIŠKO - otroci so ustvarjali z odpadnim materialom (škatlami), na različne načine so delali hiše,
- ČRNI RIBIČI - lovili so ribe, ki so jih naredili sami.

Takoj po proslavi se otroci niso vključili v delavnice zaradi dežja, pozneje, ko je posijalo sonce, pa so v delavnicah uživali in pokazali vso svojo ustvarjalnost.

Zaposleni v vrtcu si želimo še kakšno okroglo obletnico.

Tanja ZVER

V delavnici ciglenci je vse pripravljeno

GIBANJE V VRTCU »SONČEK« DOKLEŽOVJE

Naš namen je razvijati in ustvarjati učenje skozi gibanje in gibanje skozi igro.

Potrebi po gibanju in igri sta otrokovi primarni potrebi. Z gibanjem otrok zaznava in odkriva svoje telo, preizkuša, kaj telo zmore, doživlja veselje in ponos ob razvijajočih se sposobnostih in spretnostih ter gradi zaupanje vase. Za ohranjanje in razvijanje teh sposobnosti in lastnosti smo v prvi vrsti odgovorni odrasli.

V predšolskem obdobju naj vsebine gibanja izhajajo iz otroka, prilagojene naj bodo njegovim sposobnostim, potrebam in interesom. Pri tem uporabljamo najrazličnejše oblike in metode dela ter športne pripomočke in igrala.

Za vsak začetek je potreben dogovor

Tudi v tem šolskem letu je naša prioritarna naloga **GIBANJE**. Zato smo se zelo razveselili nove telovadnice v dvorani KS Dokležovje. Otrokov razvoj poteka od naravnih oblik gibanja, kar predstavlja gibalno abecedo človeka, zato moramo otroku omogočiti, da se seznanja z njimi in jih čim pogosteje izvaja. Do sedaj smo te dejavnosti izvajali na prostem in v premajhni igralnici. Športna dvorana pa nam omogoča skladno zahtevnejše dejavnosti z različnimi športnimi pripomočki, kajti s tem otroku omogočimo, da zadovolji to naravno potrebo po gibanju.

Starši skupaj z otroki izvajajo različne gibalne dejavnosti

Povezovanje staršev in vrtca je naša želja in naloga. Skupaj moramo ustvarjati vrtec, kjer se bodo otroci imeli lepo in bodo zadovoljni tudi starši. V našem vrtcu vabimo starše k različnim oblikam sodelovanja. Zato smo v mesecu družine, starše povabili na skupno gibalno druženje. S tem jim želimo približati dejavnosti gibanja v vrtcu. Popoldan je minil v prijetnem športnem druženju.

*Milena BALAŽIC
Marjeta MESARIČ*

Balon - spodbuden rekvizit

IŠČEMO MEDVEDKE

Skupaj s sodelavkami smo se v enoti Lipovci odločili, da se priključimo oz. prijavimo na razpis natečaja **IŠČEMO MEDVEDKE** revije Cicido in Ciciban, ki se pridružujeta prizadevanjem UNI-

CEF-a Slovenije, da bi pomagali otrokom v BIH.

Po pogovoru z otroki in s sodelovanjem staršev smo začeli z zbiranjem različnih medvedkov: plišastih in pletenih, majhnih in veli-

kih, rjavih, rumenih, belih, črnih in... modrih.

Medvedke smo razstavili v igralnici, se pogovarjali o pravih medvedkih, o njihovih značilnostih, poslušali pravljice o med-

vedkih in prepevali pesmice o njih. Zaigrali smo pravo medvedjo predstavo O treh medvedkih, pa tudi risanja in slikanja medvedkov ni manjkalo. Pripravili smo si pravo medvedjo zabavo z

medvedjo malico. Posladkali smo se medom in medvedjim čajem.

Skupaj z otroki smo naredili „medvedjo banko“ in pripravili medvedjo dražbo. Medvedke, ki smo jih prinesli v vrtec, smo razstavili na „dražbi“, otroci pa so jih s pomočjo staršev kupili pri odhodu iz vrtca. Sredstva, ki smo jih zbrali v „medvedji banki,“ smo nakazali na Poslovni račun UNICEF-a Slovenije.

Otroci so spoznali, da blizu nas živijo številni otroci, ki jim je vojna vzela družino, ljubezen in razumevanje.

Veseli smo, da smo s svojim prizadevanjem pomagali otrokom v stiski.

Vsi, ki smo zbirali medvedke

Dušanka ERJAVEC

V ENOTI » SODČEK » GANČANI

*VZPODBUDIMO ODRASLE,
DA SEDEJO K OTROKU NA TLA,
DA GA DVIGNEJO V NAROČJE,
GA ČUTIJO, VIDIJO IN POSLUŠAJO.
(M. Senica)*

V enoti » Sodček » Gančani veliko pozornosti posvečamo našim 'jutranjim sestankom'. Vsi se zberemo na preprogi, se primemo za roke, pozdravimo, tako da vzpostavimo pristen in prijazen začetek našega druženja skozi cel dan.

V tem času, ko otroci pripovedujejo, opisujejo in sprašujejo različne stvari, ki jih zanimajo, strokovni delavci velikokrat pridemo do ideje, katera tema oziroma projekt otroke v danem trenutku zanima.

Tako smo z njihovo pomočjo in spodbudo prišli do teme 'NAŠ MAJOŠ', v katerem se izraža spoštovanje naravne in kulturne tradicije našega kraja.

Vsak posameznik je z navdušenjem in iskrico v očeh pripovedoval, kako so v bližini vrtca »letniki« postavljali 'majoš'.

Sedanji in bodoči letniki

Hura - uspelo nam je: »Postavili smo majoš.«

Med pripovedovanjem je bilo mirno, sproščeno ozračje, da so otroci lahko oblikovali in izrazili svoje ideje.

Naredili smo si načrt, kako narediti 'majoš' v našem vrtcu. Prvi korak je bil ogled 'majoša' v Gančanih. S pomočjo odprtih vprašanj smo otroke spodbudili k razmišljanju in razglabljanju. Nekaj stvari nam ni bilo jasnih, zato smo se dogovorili, da bomo doma povprašali starše, babice, dedke.

Pripravili smo si potreben material, začeli z izdelovanjem »pantlikov«, rožic in slovenskih zastavic.

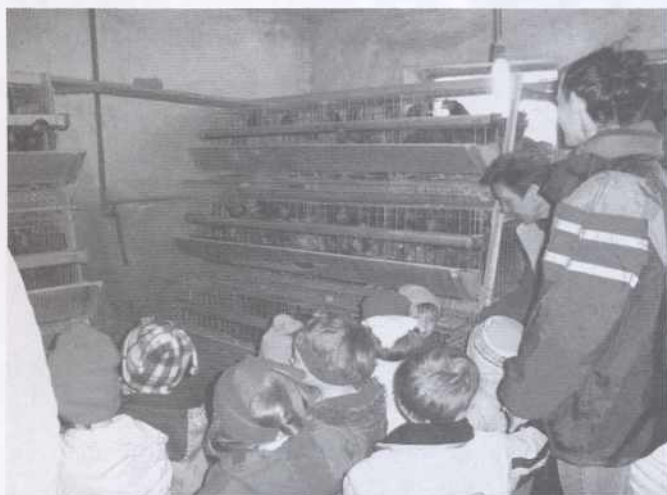
Ob tem smo spoznavali našo državo Slovenijo.

Višek navdušenja je bila krasitev drevesa, zabijanja zastavic in seveda postavljanje 'našega majoša' na dvorišču vrtca.

Obiskali so nas »letniki« s traktorjem in okrašeno prikolico, tako da smo našo temo v celoti pripeljali do konca. Vendar pa smo naš »majoš« preselili v igralnico, da nam jo bo še nekaj časa krasil.

Vesna HORVAT

ŽIVIMO Z NARAVO

Joj, koliko kokoši!

V vrtcu Beltinci, enoti Melinci, smo se v skupini prvega starostnega oddelka odločili za projekt Živimo z naravo. V začetku šolskega leta smo si začrtali smernice, ki smo jih potem skupaj z otroki oblikovali glede na njihovo zanimanje, želje in glede na letne čase.

Načrtovali smo dejavnosti:

- zaznavanje živih bitij z vsemi možnimi čutili (ob upoštevanju varnosti otroka in živega bitja) in sodelovanje v pogovorih o tem, kakšna so, kako in kje živijo, kako se gibljejo, oglašajo, kakšni so njihovi potomci, kako se hranijo in podobno,
- bivanje v naravi in doživljanje različnih okolij, dnevov in letnih časov, vremenskih razmer,
- posnemanje glasov in živih bitij,
- živi koticiki (skrb zanje in opazovanje).

Naklonjen in spoštljiv odnos do narave smo začeli razvijati že prve dni našega skupnega druženja. V jeseni smo začeli nabirati gozdne plodove, liste, opazovali smo njihove raznolike barve, jih razvrščali, preštevali, predvsem pa se z njimi igrali.

V igralnici smo si uredili naravoslovni koticček, ki smo ga skozi leto spreminjali in dopolnjevali. V njem so svoj domek dobile tudi tri zlate ribice. Z otroki

Ribica, pusti se mi ujeti!

smo jih opazovali, primerjali smo jih z drugimi živimi bitji, predvsem pa zanje skozi vse leto sami skrbeli. Otroci so pomagali pri čiščenju akvarija in jih hranili. Razvili so odgovoren odnos do njih. Tako se je tudi zgodilo, da je kdo zaradi bolezni manjkal kakšen dan in so starši morali poklicati v vrtec, da nam je otrok lahko naročil, naj ne pozabimo nahraniti ribic.

V našem koticčku pa ni manjkalo tudi rastlin. Otroci so sami sadili lončnice, pšenico in sejali sezonsko cvetje, zanj so tudi skrbeli z zalivanjem. Vesele s svojim trudom so naredili tudi mamicam, ki so jih z lončnicami presenetili ob materinskem dnevu.

Pred velikonočnimi prazniki smo si na Ozmecovi kmetiji ogledali domače živali: prašiče, zajce in kokoši. Hodili smo na številne sprehode in opazovali spreminjanje narave skozi vse letne čase in živa bitja v njej. Tako smo si v naš koticček prinesli tudi pikapolonice in jih opazovali. Ugotovili smo, da so lahko rdeče, rumene, oranžne in črne barve ter da imajo na svojih krilih od 2-7 pik. Tudi zanje smo vsakodnevno nabirali cvetlice, še posebej smo bili pozorni, da je na njih bilo kaj uši, ki so glavna njihova hrana. Pikapolonice smo potem odnesli nazaj v naravo in jim

vrnili prostost. Otroci so bili veseli, ko smo jim pojasnili, kako zelo so pomembne in kako veselo bodo lahko spet letale po zraku.

Ob vsem tem pa smo skrbeli tudi za zdrav način življenja, spoznavali smo svoje dele telesa, osvajali osnovne higienske navade, dajali velik poudarek gibanju - predvsem v naravi in zdravi prehrani.

Čeprav so vso to skrb skozi projekt opravljale male glavice in pridne ročice naših najmanjših, so dokazali, da jih ne gre podcenjevati.

Vsi skupaj pa smo postavili temelje prijaznemu odnosu do narave.

Janja ŠKRABAN, Damjana ERJAVEC

Lončnice so posejane, samo še zaliti jih je potrebno

MALČKI BRALČKI V ENOTI IŽAKOVCI

*MALČKI, BRALČKI,
KNJIŽNI POHAJALČKI,
PO ČRKAH SMO SE SPREHODILI
IN SI ZNANJE PRIDOBILI.*

Poslanstvo knjige se prične v najzgodnejšem otroštvu, saj je otrok v tem obdobju najbolj sprejemljiv, da ga privedemo h knjigi in ga nanjo navežemo za vse življenje.

Poleg čustvenega navezovanja na knjigo si otrok oblikuje še druge vrednote: razvija govor, mišljenje, v knjigi najde vse, kar ga zanima z množico informacij. Je otrokov tihi prijatelj, ki gradi most med malimi in velikimi s pomočjo pripovedovanja, branja, z vso tisto ljubeznijo, ki jo otrok lahko doživi v varnem naročju svojih staršev in vzgojiteljev v popotovanju skozi čudovita pravljicična doživetja. Otrok je ob listanju knjige svoboden, ustvari si svoj tempo, vrača se k priljubljenim stranem in vedno znova uživa in doživlja veselje in žalost z junaki iz knjige. Lahko je sam, kjer nemoteno razvija klobčič domišljije v svojo smer in ob njej se lahko pogovarja.

Tudi v naši enoti smo bili vključeni v celoletni projekt Malček bralček, katerega so otroci z veseljem sprejeli in izvajali. Sam projekt jih je osvojil, saj jim je približal svet knjige in slikanic. Knjige smo si izposojali iz potujoče knjižnice Murska Sobota, ki nas je obiskovala vsak drugi torek in tudi v knjižnem kotičku oddelka, ki je bil otrokom na razpolago vsak dan. Knjigo so si otroci izbrali po svoji želji in zanimanju in s tem prevzeli odgovornost in tudi skrb za njo, saj so jo morali v določenem času vrniti nepo-

škodovano. Število in naslove knjig smo zaposlene beležile individualno vsakemu otroku v knjižico in s tem imele nadzor nad vsem izposojenim, prav tako pa ima vsak otrok ob koncu tega projekta tudi potrditev, seznam vseh knjig, ki si jih je v tem šolskem letu izposodil.

Zaključek Malčka bralčka in podelitev priznanj otrokom smo izvedli 9. junija 2006. Povabili smo gospo Jasno Branko Starman, knjižničarko iz mestne knjižnice Ljutomer, ki je s pripovedovanjem in vmesno popestritvijo z violino otroke popeljala v čudoviti svet pravljic. Nad njenim izvajanjem smo bili vsi navdušeni, še posebej otroci, ki so ji prisluhili z ušesi, očmi in tudi odprtimi usti.

*Malčki bralčki,
drugo leto zopet pohajalčki,
se po knjigah bomo sprehodili
in še več znanja osvojili.*

Martina POREDOŠ

Malčki bralčki so prejeli priznanja

BILO JE VREDNO

Na literarnem natečaju Slovenskih železnic je sestavek prejel knjižno nagrado.

Na postaji stojim po mnogih letih. Opazujem dogajanje, a ga ne opazim. Moje misli nehote uhajajo in potujejo daleč.

Soba prazna, mrak kriči. Pogledam naokoli. Nikogar ni. Tišina. Počasi vstajam iz postelje in pogledam skozi okno. Praznino začutim v sebi. Srce me boli. Solze v očeh, misli v preteklih stvareh. Kovček vzajem izpod postelje. Na roki začutim toploto. Solza? Počasi in tiho se plazim po stopnicah. Pred vrati spalnice staršev obstanem. Hlad me obdaja.

»Mama,« zašepetam.

Hitro si oblečem jakno in zapustim hišo. »Zakaj?!« se spominjam besed, ki so bile izrečene prejšnji večer.

»Jutri boš 18. Lahko zapustiš hišo! Kaj si mislila? Poleg tebe naj še tvojega otroka prehranjujem? Pa še kaj! Sama si kriva. Nenehno sem te svarila, a me nisi ubogala!«

»Mama, dovoli ...«

»Nič, mama. Sem te mar tako vzgojila? Sramota za našo družino si. Sovražim te!«

Zazeblo me je ob teh besedah. Le obrnila sem se. Nisem hotela. Škoda, da nočeš slišati resnice.

Še po tolikih letih mi vlak poje: »Sra-mota, sra-mota, sra-«.

Šla sem, da ne bo sramota za hišo, da ti ne bo potrebno prenašati sramote v meni, sramote ob meni.

Hodim po kamniti poti. Kot grozne sanje mi odmevajo moji koraki: »Proč korak, proč ...« Grozne sence se mi režijo ob poti. V daljavi zahupa vlak. Odložim težak kovček. »Kam, kako?« V mislih vidim le bolečino, solze. Sem že blizu železniške postaje. Vlak drvi v noč. Para se vije kot zli duhovi. Tresem se, hladno je. Začutim tesnobo. »Je morda to rešitev? Kaj, če bi še premislila?«

Nekako se znajdem na postaji, a ta ni bila moj cilj. Moj pogled se ustavi na nebu. Koliko zvezd - moje upanje? Zvezdice kot kapljice sreče, upanja za nov začetek. Kam zdaj? Daleč stran. Vstopim v vlak. Usedem se. Vrata se zapro. Ni več poti nazaj. Ja, je. Še zmeraj si lahko premislim in storim tisto. Zacvilijo kolesa vlaka. »Mama, adijo ...«, spet mi silijo solze v oči. Roko dam na hladno steklo okna. Telo se je peljalo v vlaku, a duša je ostala tam. Tam, v rojstni vasici.

Mama, veliko časa je preteklo. Zopet stojim na postaji, a tokrat čakam na svojega fanta - strojevodjo. On je ta. Kako si ga že imenovala? Jaz vem, da je to moj ponos, moj biser. Mama, postoj še ti na postaji in mu pomahaj, kakor si nekoč z mano mahala v pozdrav mnogim potnikom, le meni nisi zmogla.

Luana Laura LUK, 9.b

Mentorica: Durinka OBRAN

MEDNARODNA IZMENJAVA NA OŠ BELTINCI

Na osnovni šoli Beltinci smo letos izvedli izredno zanimiv in koristen projekt mednarodne izmenjave otrok iz tujine. Obiskali so nas učenci in učitelji s Švedske in Kanarskih otokov.

V Moravskih Toplicah so naši gostje zelo uživali

Že od začetka šolskega leta učiteljica angleškega jezika Andreja Žalik Kranjec vodi krožek English Club, v okviru katerega si naši učenci preko elektronske pošte dopisujejo z učenci iz tujine. Na strokov-

Gostje s Kanarskih otokov na šolski prireditvi

nem izpopolnjevanju v Cambridgeu, ki se ga je udeležila lani, se je srečala z učitelji iz drugih držav. Stike je ohranila z učiteljem s Kanarskih otokov in sledila je ideja o medsebojnem dopisovanju učencev v angleščini. Našo šolo je prav tako prijavila na spletnem portalu My Europe, kjer se lahko šole med seboj povezujejo in si dopisujejo. Tam se je povezala z učiteljico s Švedske in tako so naši učenci dobili dopisovalce iz obeh držav.

Nekateri so si redno dopisovali in spletle so se prijateljske vezi. Seveda so se želeli nekega dne tudi srečati in se še bolje spoznati. Ker je dopisovanje uspešno potekalo, je naša ravnateljica, mag. Marica Horvat, dala pobudo, da bi nas ti učenci obiskali. Z veseljem so se odzvali povabilu in z nestrpnostjo smo pričakovali njihov obisk.

Gostje s Švedske

Učiteljica Andreja Žalik Kranjec je prevzela organizacijo in izvedbo programa obiska gostov s Kanarskih otokov, jaz pa s Švedske. Z učenci smo se dogovorili, da bodo njihovi dopisovalci bivali pri njih.

Gostje s Švedske, štiri dekleta, stara od štirinajst do petnajst let, s svojo učiteljico, so prispeli v Beltince v soboto, 20. 5. 2006. Mentorica šolske folklorne skupine, gospa Jelka Breznik, je s svojimi učenci pripravila sprejem s plesi, značilnimi za Prekmurje, in gostje so se naučili plesati točak. Sledila je pogostitev in odhod k družinam.

V nedeljo dopoldne so se dekleta med seboj bolj spoznavala, saj smo bili domenjeni, da se šele popoldne skupaj odpravimo na izlet. Šli smo na kasaške dirke v Ljutomer. Vstopnice nam je podaril predsednik kasaškega kluba Ljutomer, gospod Janko Slavič. Po dirkah smo se sprehodili skozi park in si privoščili sladoled. Opaziti je bilo, da so se dekleta zelo dobro ujela med seboj in da uživajo v medsebojnem druženju. V veliko veselje jim je bilo, da lahko s pridom uporabljajo znanje, ki so si ga pridobila pri pouku tujega jezika.

bila pri pouku tujega jezika.

V ponedeljek so deklice s Švedske prišle s svojimi gostiteljicami v šolo, kjer so prvo učno uro v računalniški učilnici poslane domov nekaj elektronskih sporočil o prvih vtisih in doživetjih. Drugo učno uro so bile pri pouku angleščine, kjer smo se z učenci sedmega razreda zabavali ob igri pantomime. Po malici smo se odpravili v Odrance. Tam smo obiskali šolo. Želela sem, da bi si jo gostje ogledali, saj je bila lani popolnoma obnovljena in je zares lepa. Obenem pa sem želela, da tudi njihovi učenci spoznajo dekleta in dobijo priložnost za pogovor v angleškem jeziku. Sprejela nas je ravnateljica, gospa Marija Smolko, njihova učiteljica angleščine pa nam je skupaj s svojimi učenci pripravila zelo zanimivo spoznavno uro. Nato so nam razkazali šolo in nas pogostili z malico.

Gostje s Kanarskih otokov so se učili, kako plesati prekmurski ples

Omogočili so nam tudi ogled cerkve, ki je prav tako lani dobila novo podobo. Dekleta s Švedske so namreč imela nalogo, da si pri nas ogledajo katoliško cerkev in jo primerjajo s svojo, protestantsko. Zelo zanimiv je bil vzpon na vrh stolpa, saj se od tam vidi velik del prekmurske ravnice. Po vrnitvi v Beltince smo imeli še učno uro pri izbirnem predmetu angleščine v devetem razredu, kjer so se učenci drug drugemu predstavili in povedali kakšno zanimivost o sebi. Popoldne smo se rekreirali v beltinskem parku, kjer so se dekleta pomerila v odbojki na mivki.

V torek so bile deklice pri pouku – prvi dve šolski uri so z učiteljico tehnične vzgoje sodelovale v delavnicah, kjer so izdelovale okraske iz barvnih zrn. Naslednji dve uri so s pomočjo učiteljice gospodinjstva kuhale tradicionalne prekmurske jedi iz prosene in ajdove kaše, ki so jih sicer poskusile, vendar ne s posebnim navdušenjem.

Popoldne pa smo se odpeljali v Radence, kjer smo pričakali goste s Kanarskih otokov. Prišlo je dvanajst učencev z dvema učiteljema. V Radencih so

Učenci, ki obiskujejo English Club na OŠ Beltinci

nam razkazali zdravilišče in muzej, nazadnje pa smo poskusili še vodo iz njihovega vrelnca. Na poti domov smo se ustavili v Murski Soboti. Gostje so si ogledali mesto, zvečer pa jih je čakal sprejem v Beltincih. Plesali so ob zvokih prekmurske glasbe in prav zanimivo jih je bilo čez nekaj dni opazovati, kako so poskušali, če še kaj znajo.

V sredo so gostje in naši učenci imeli sprejem pri županu občine Beltinci, gospodu Milanu Kermanu. Ogledali so si nekaj znamenitosti kraja Beltinci, Otok ljubezni v Ižakovcih, kjer so z brodom prečkali reko Muro, ter vasi naše občine.

Popoldne smo preživeli na Goričkem. V Gradu smo si ogledali največji grad v Sloveniji, žal pa nismo mogli občudovati narave, ker je močno deževalo in so nam namesto tega pripravili zanimive delavnice. Posebej Špancem se je zdel izredno zanimiv gozd, saj le-tega na njihovem otoku ni.

V četrtek popoldne smo imeli na šoli dan odprtih vrat, tako da so se gostje šli dopoldne kopat v Moravske Toplice.

V šoli so se dejavnosti pričele ob 15.30. Okrog šole smo razpostavili stojnice, na katerih so učenci in nekatere krajevne skupnosti občine Beltinci predstavili svoje izdelke, za katere smo zbirali prostovoljne prispevke, ki smo jih namenili otrokom v Darfurju. Imeli smo tudi srečelov, tako da smo na koncu zbrali več kot 200.000,00 tolarjev. Ob 16. uri se je pričel kulturni program, na katerem so se s svojimi točkami predstavili tudi naši gostje. Bilo je izredno zanimivo, zapeli so svoje pesmi ter nam povedali o vtisih, ki so jih dobili med bivanjem pri nas. Ob tej priložnosti smo se tudi zahvalili drug drugemu, si izmenjali darila in izrazili željo, da se kmalu spet vidimo.

V petek dopoldne so gostje s Švedske odšli domov in slovo je bilo zares žalostno. Nekatera dekleta so jokala in si obljubila, da se poleti zagotovo spet vidijo. Gostje s Kanarskih otokov so ta dan našim

Na obisku pri županu občine Beltinci

učencem predstavili svoj otok in šolo ter jim povedali veliko zanimivosti o svojem življenju. Nekateri fantje so spoznali, kako jim je žal, da se niso bolje naučili angleščine, saj se niso mogli pogovarjati z dekleti, ki so jim bila všeč. Popoldne smo se odpravili na izlet s kolesi. Nekateri učenci so ta dan prvič sedli na kolo in ob novih dogodivščinah smo se vsi zelo zabavali.

Peljali smo se v Ižakovce, z brodom prečkali reko Muro in se uspešno pripeljali do Mote. Od tam naprej več ni šlo, zato smo se ustavili in uživali ob ribniku. V ljutomerski gimnaziji so nas v tem času pričakovali učenci mednarodnega oddelka z učiteljico, vendar se na žalost nismo mogli peljati tako daleč.

V soboto so se gostje, nekateri naši učenci in učitelji odpravili na izlet po Sloveniji, ki ga je organizirala Občina Beltinci. Obiskali so Rimsko nekropolo v Šempetru, jamo Pekel in slap Rinka v Logarski dolini. Dogodek, ki ga Španci ne bodo verjetno nikoli pozabili, je igra na snegu. Sneg se je namreč ob slapu Rinka spustil v dolino in tega dne so ga nekateri prvič videli in občutili. Doživetje je bilo zares neverjetno.

V nedeljo pa se je bilo žal treba znova posloviti, saj so tudi Španci morali domov.

Vsi učenci in učitelji, ki smo bili deležni družjenja z gosti iz tujine, smo navdušeni in neizmerno zadovoljni, da nam je bilo to omogočeno. Menimo, da je tak način učenja jezika, spoznavanja drugih kultur in pokrajin ne samo bolj zanimiv, temveč tudi bolj učinkovit. Učenci ne bodo nikoli pozabili trenutkov, preživetih z novimi prijatelji in prav gotovo se zdaj še bolj zavedajo, kako pomembno je znanje tujega jezika. To druženje nas je vse obogatilo in nam dalo motivacijo in željo za nadaljnje tovrstne izmenjave.

Nekateri učenci so tako izrazili svoje vtise:

„Bilo je super. K nam je prišla Tamara in odlično sva se razumeli. Imeli sva mnogo skupnih točk in enako razmišljanje glede življenja. Teh šest dni je bilo resnično nepozabnih, a še najbolj razveseljivo je to, da se bodo poleti vrnili. Ta izmenjava je tudi dobro dela mojemu znanju angleščine.” (Miša Bakan)

„Doživetje s Špankami je bilo „zakon”. Spoznala sem nove prijatelje in med nami so se spletle prijateljske vezi. V enem tednu sem se od njih naučila veliko novega in zanimivega. Zanimivo je, da imajo čisto drugačen način življenja in hrano. Tudi po tem, ko so odšli, se še slišimo in upam, da se bodo še kdaj vrnili.” (Tina Kolenko)

„Bilo mi je všeč, ker sem si izboljšala govor v angleščini. Ustvarila sem si tudi prijateljstvo, ki bo trajalo vse življenje.” (Barbara Klar)

„Bilo je nekaj posebnega, pozitivnega. Spoznala sem prijateljico, ki je ne bom nikoli pozabila in tudi najini stiki se bodo nadaljevali.” (Sara Bagari)

„Zame je bila to neka nova izkušnja, nekaj čudovitega. Vedno sem si želela spoznati nekoga iz druge države in tega obiska ne bom nikoli pozabila.” (Sara Sakovič)

Svoje mnenje je prav tako izrazila učiteljica s Švedske, gospa Gudrun Lundholm:

“It was important to me and my students to visit your country, because we didn't know much about you beforehand. Meeting the beautiful country of Slovenia has meant so much to us not to mention

meeting the hospitable and friendly Slovenians, who have made an forever lasting good impression on us.

I'm also very grateful for the reception we got from the headmaster and staff at the school, Osnovna sola Beltinci, a warm welcome that continued every day of our one week's stay. I also want to thank my friend, Iris, a language teacher who never tired of showing me as many aspects of her school that we had time to see. From a private point of view I got so many new friends.

In my opinion school exchanges like these are very important, because it brings people together and reduces a great many prejudice. We think this was the best lesson we've had so far and we warmly welcome Slovenian teachers and students to Sweden.”

„Zame in za moje učenke je bilo zelo pomembno obiskati vašo državo, saj smo o vas pred tem vedeli zelo malo. Veliko nam je pomenilo spoznati čudovito deželo Slovenijo ter gostoljubne in prijazne Slovence, o katerih smo dobili dober vtis.

Hvaležna sem tudi za sprejem, ki smo ga bili deležni od ravnateljice in učiteljev osnovne šole Beltinci in je trajal ves teden našega obiska. Zahvalila bi se tudi prijateljici Iris, učiteljici angleščine, ki se je ves čas trudila, da bi nam pokazala čim več vidikov svoje šole. Osebnostno sem si pridobila veliko novih prijateljev.

Po mojem mnenju so takšne izmenjave med šolami zelo pomembne, saj družijo ljudi med seboj in zmanjšujejo predsodke. Menimo, da je to najboljša lekcija, ki smo jo do sedaj imeli in toplo vabimo slovenske učitelje in učence na Švedsko.”

Iris VIČAR NOVAK

Z brodom čez reko Muro

Oh slapu Rinka

MLADI ROMI - TERNI ROUMA

Šolska leto se bliža h koncu. Pred nami so zaslužene počitnice. Z romsko skupino smo se tudi v tem letu predstavili na različnih proslavah, natečajih. Tako smo v mesecu decembru priredili božično - novoletno proslavo z delavnicami. Udeležili so se je starši učencev in predstavniki OŠ Šmarje pri Jelšah z nekaterimi njihovimi učenci. Njihova šola je namreč zbirala za naše romske učence šolske potrebščine in igrače. Naši učenci so se darilo razveselili, saj so jim oči kar žarele, ko so si lahko izbrali svoje igrače ali šolske potrebščine. Tudi mi smo se jim zahvalili s skromnim darilom, ki so ga izdelali učenci sami. Prav tako so nas povabili na obisk, oziroma, da bomo šli na koncu šolskega leta na ekskurzijo v njihove kraje, če nam bo uspelo.

Prav tako ne smemo pozabiti proslave ob Svetovnem dnevu Romov, ki smo jo pripravili za naše sošolce, starše in zaposlene na šoli. V goste smo povabili folklorno skupino ROMANO UNION, ki nam je zaplesala romske plesne. S svojo točko pa so se predstavili tudi otroci iz vrtca Beltinci.

Priprava v telovadnici OŠ Beltinci

Ob tem prazniku smo izdali tudi svoje glasilo **MLADI ROMI - TERNI ROUMA**, saj učenci svoje dogodivščine zelo radi napišejo ali narišejo.

Udeležili smo se likovnega natečaja **VODNI DETEKTIV** in prejeli priznanje. Sodelovali smo z Romskim društvom Črnomelj.

V mesecu maju pa so nastopili na proslavi v Murski Soboti, kjer je bilo srečanje romskih učencev prekmurskih šol. Predstavili so se na igranju z orffovimi instrumenti, z violino in z romskimi pesmi. Poželi so velik aplavz in tako

bili nagrajeni za svoj trud, ki so ga vložili med letom, ko so pridno vadili na instrumentih.

Naši romski učenci znajo živeti s čudovito naravo ob reki Muri, med gozdovi in polji. Z njo so povezani na veliko načinov. Znajo poslušati petje ptic, opazovati naravo, loviti ribe in preživljati otroštvo na svoj skromen način, prežet s petjem in plesom. Mi pa jim bomo vedno stali ob strani, jim pomagali in z njimi delili srečo tega sveta.

B. ČEH, A. ZVER

USTVARIMO SVET MALENKOSTI

To sem jaz, štirinajstletno dekle. Za mnoge sem samo še en nadležen najstnik, ampak včasih imam občutek, da resnično znam povedati več kot odrasli, da moje besede niso prazna slama, da preproste stvari vidim enostavne.

Mladostniki se včasih z odraslimi težko sporazumevamo, težko najdemo skupno pot. Vedno ima nekdo prav in nekdo, ki morebiti nima prav. To pa obojim ni všeč. Smešni so mi odrasli, ki se nam hočejo prilizovati s frazo, da nas razumejo, ker smo v puberteti. Odrasli so verjetno preobremenjeni sami s seboj. Če jim najstnik seže čez glavo, radi prodajajo ta

dejstva, čeprav je lepo, da nas vsaj delno razumejo. V življenju sem si zadala cilj, da si bom skušala priznati lastne napake, razumela pa bom tudi slabosti drugih, saj se tako najlažje sporazumemo.

Zdi se mi grozno, kako hitro ta svet zaganja svoje motorje, izredno težko se zblížamo, saj sploh nimamo časa spoznati sami sebe, kaj šele druge. Otroci še znamo izkoristiti vsak košček prostega časa, a starejši storijo to težka. Škoda jim je vsake proste minute, saj bi v tem času veliko zaslužili. Sama se bojim, da bom tudi jaz taka. Pa še ženska sem. Je to res tako velika napaka?

Boli me dejstvo, da so ženske še vedno zapostavljene. Sama vidim, da se v šoli vedno bolj trudijo dekleta, z izjemami seveda, a vseeno so pozneje vedno moški na najpomembnejših položajih. To je živ dokaz, da je še vedno razlikovanje med spoloma. Tudi službo dobijo ženske dosti težje. Če delodajalci zvedo, da so poročene ali da si želijo otroka, so pa tako ali tako »oplele«. Vsi pa govorijo, da so najpomembnejši zaklad otroci in ti dve dejstvi vsekakor ne gresta skupaj. Za sebe vem, da bom to težko prenesla. Ne bom pustila, da bi z mano tako ravnali. Dekleta se moramo začeti spoštovati in ceniti, da bo tudi moški svet ponosen na nas.

Vidim, da tisti, ki dosežejo boljše uspehe v šoli in se vpisujejo v zahtevnejše študije in dobijo boljše službe, imajo dosti manj časa zase in za družino. Večina takih ljudi je deloholikov in v življenju potem ne vidijo nič drugega kot delo. Delajo, da bi imeli še več dela in manj prostega časa.

Preprosti ljudje z nižjo izobrazbo imajo več časa in zato tudi toplejše, manj zlagane družinske in prijateljske vezi.

To še ne pomeni, da so vsi taki. Nekateri uspešno združijo vse skupaj in ti so lahko veseli in zadovoljni, saj so v življenju naredili največ, kar so lahko. Upam, da bom med njimi tudi jaz, to pa pomeni, da sem si zadala resnično velik cilj.

A vseeno ljudje niso zadovoljni. Očitno hočejo narediti svet negativen, prepirajo se med seboj in uničujejo dušo sebi in drugim. Tako so nastali prepiri in s tem vojne. Ljudje padajo v pogubo, ki je resnična in

ne plod človeške domišljije. Otroci pa so pri tem največje žrtve, trpijo in hrepenijo po koncu te morije. Odrasli preveč govorijo in premalo povedo, še manj naredijo, da bi se spremenili in začutili toplino sočloveka.

Vem, da bom stežka kaj spremenila v tem temačnem svetu, ampak kot pribito se držim dejstva, da množico tvori tudi en sam posameznik. Že vsaka malenkost lahko polepša dan ali celo ves teden. Že na kakšen način povemo kako stvar, veliko velja. Dostikrat sploh ni važno, kaj povemo, ampak kako. Trdno sem odločena, da bom poskušala premisliti, kaj povem in kako. Z nasmehom bom lepšala dni sebi in drugim, tople besede bom poklanjala vsem, ne le prijateljem. Vzpodbudna beseda je rešila že marsikatero življenje. Mnogokrat pa nam kdo po krivici otemni trenutke. Mnoge posameznike je s tira vrgla krivica in so si vzeli življenje. Takrat pa najbolj trpijo svojci, ljudje, ki jih pogrešajo in rabijo ob sebi. Njihova srca se zagrnejo v žalost in bolečino. Sonca ni več in tudi nasmeh zamre. Težko ga je povrniti na lica. Velja se potruditi, saj še za takim dežjem enkrat posije sončni žarek.

Svet vsekakor moramo izboljšati. Z dobrinami nekateri ljudje ravnajo nespametno, medtem pa na drugi strani zemeljske oble podhranjen otrok izdihuje zadnje dihe življenja. Zopet žalost. Pozabljam, da vsaka pozitivna malenkost, včasih je dovolj že pozitivna misel, pripomore k boljšemu svetu in s tem tudi k boljšemu življenju.

Miša BAKAN

EDEN NAJTEŽJH POKLICEV

Nekdanji in današnji čas se v marsičem razlikujeta in tako je ta razlika precejšnja tudi v starševski vlogi.

Moja babica mi je večkrat pripovedovala, kako je bila celo življenje doma gospodinja, vzgajala je svoje otroke, jim kuhala in delala na polju. Otroci so bili tako zelo veliko skupaj z njo, skupaj so opravljali razna dela, skupaj so se učili in tudi zabavali. V službo je hodil samo dedek, pa še on je bil ob koncu tedna doma. Babici se je velikokrat tožilo po dobrih starih časih, ko ni bilo nobene naglice, ko so se v družini vsi lepo razumeli, si eden drugemu pomagali in predvsem živeli mirno življenje, čeprav mogoče z malo manj denarja kot danes. Starši so imeli nekoč veliko več časa za svoje otroke in tudi dosti več časa so prebili skupaj z njimi.

Dandanes pa so tako starši kot tudi mi otroci preveč obremenjeni. Tako starši skoraj več ne najdejo časa za pogovor in vzgojo svojih otrok. Otroci smo tako več ali manj prepuščeni vzgoji svoje okolice in družbe. Starši največkrat mislijo, da če otroku dajo toliko denarja, kot ga zahteva, da so dobri starši in da otrok drugega ne potrebuje. Starši so velikokrat preobremenjeni z različnimi problemi in so skoraj vedno v veliki časovni stiski. Na ta način se pač tolažijo, da njihovemu otroku nič ne manjka. Mislim, da otroku bolj manjka pravi starševski pogovor in nasvet mame ali očeta kot pa denar. Vsi dobro vemo, da veliko mladih uživa droge, pije alkohol, kadi cigarete. Mislim, da če bi starši svojemu otroku v pogovoru večkrat skušali prikazati in pokazati, kako z vsem tem škoduje svojemu zdravju in da s tem, ko kadi in pije,

ni nič večji frajer, kot če tega ne bi počel, tega veliko mladih verjetno ne bi poskusilo. Otroci pri svojem odraščanju, pri raznih problemih in težavah svoje starše nujno potrebujejo. Ker starši za njih nimajo časa, otroci pač stvari skušajo reševati po svoje. Ker ni pogovora med otroki in starši, izgublajo starši stik s svojimi otroci. Pregovor pravi: „Leta izgubljena se ne vrnejo nobena.“ In tako je tudi pri otrokovem odraščanju. Otrok bo torej odrasel, staršem pa ne bi smelo biti vseeno, kako in v kakšnega človeka. Zato vas starši prosim, pogovarjajte se s svojimi otroki, naj vam ne bo žal vašega časa, saj le tako lahko pričakujete, da vam bo vaš otrok nekoč lahko v ponos. Večkrat sem že razmišljala, da bi bilo mogoče dobro, da bi samo eden od staršev hodil v službo in toliko več zaslužil, da bi lahko drugi ostal doma in se posvečal otrokom in njihovi vzgoji. Veliko pa bi pomagalo tudi to, da starši in otroci v službi in šoli ne bi bili tako obremenjeni in bi tako imeli več časa za druženje in pogovore. Mogoče ne bi bilo slabo v šolo uvesti tudi predmete o vzgoji otrok, kjer bi se pač

o vsem pogovarjali. Vzgoja otrok je najtežja, pa vendar v šolah ni nobenega predmeta o vzgajanju.

Zase lahko povem, da sva s sestro eni tistih srečnic v današnjem času, ki sva odraščali ob mami, ki je bila z nama doma polnih dvanajst let. Tako sva se z mamo vedno o vsem pogovorili, mama nama je svetovala in nama pomagala v dobrem in slabem. Čedalje bolj spoznavam, kakšna sreča je bila to zame, saj že sedaj vidim, da mi je in mi bo to v življenju zelo koristilo. Odrasla sem pač v drugačnih razmerah kot večina današnjih otrok in zato bom staršem lahko samo vedno hvaležna.

Sanja ROUS

Razmišljanji smo poslali na literarni natečaj na temo *Otroci in odrasli*. Objavljeni sta bili v knjigi *Trilijon bilijonov ali sreča enega otroka*. Avtorici pa sta prejeli knjižno nagrado. Mentorica: Darinka Obrn.

OB KONCU ŠOLSKEGA LETA

Pajanje kruha na ND ob Muri

Ko boste prebirali te vrstice, bo šola že zaprla svoja vrata za to šolsko leto. Utrojena od nenehnega živžava, dela, učenja in iger, prireditev, tekmovanj, spletnja prijateljstev, včasih tudi preprirov in nasprotovanj. Med počitnicami se bo spočila, polepšala, da se bo vsa sijoča v novi preobleki in zloščene notranjosti predstavila novi generaciji otrok. Generaciji, ki jo bodo obiskovale. Tokrat več ne bo osemletkarjev. Ti so odšli. Zadnja generacija v POŠ Dokležovje. Za njimi bo ostal prijeten spomin.

Devetletkarji so tu. A ni jih veliko. Komaj za dva oddelka. Prvi in drugi bodo skupaj gulili klopi, se navajali na kombinirani pouk, tretji in četrti pa so že

Sprejem prvošolcev v SUŠ

vajeni skupnega dela. Ostane nam še oddelek podaljšanega bivanja (OPB), ki bo poskrbel za učence po pouku, dokler se njihovi starši ne vrnejo iz službe in pa jutranje varstvo za najmlajše.

A dela ne bo nič manj. Nasprotno, še več ga bo. Uskladiti urnike, pouk, dejavnosti za vse učence in učitelje je težavno opravilo. Včasih uspe že v prvem poizkusu, največkrat šele po nekaj poizkusih.

Ker uvajamo prvič tudi 4. razred devetletke, smo učitelji imeli dodatna izobraževanja. Biti aktiven cel dan, od sedmih zjutraj pa do sedmih zvečer, je naporno za mlade, kaj šele za malo manj mlade. Doma pa še vsa opravila, sestavljanje in popravljanje prever-

janj in preizkusov znanj, pisanje dnevnih in urnih priprav. In že sestavljanje novih letnih priprav za prihodnje leto. Tudi naši dopusti bodo prežeti z delom za šolo, saj mora biti prvega septembra vse pripravljeno. In tudi bo, saj je vedno bilo. Naše delo velikokrat ni vidno očem javnosti, a zaradi tega ni nič manjše.

Še naprej se bomo trudili v dobro naših šolarjev, da jih bomo čim več naučili, jim dali znanja za življenje in jih pripravili na premagovanje ovir na njihovi življenjski poti.

Ob koncu pa še nekaj utrinkov s šolskega leta 2005/06 v sliki in besedi.

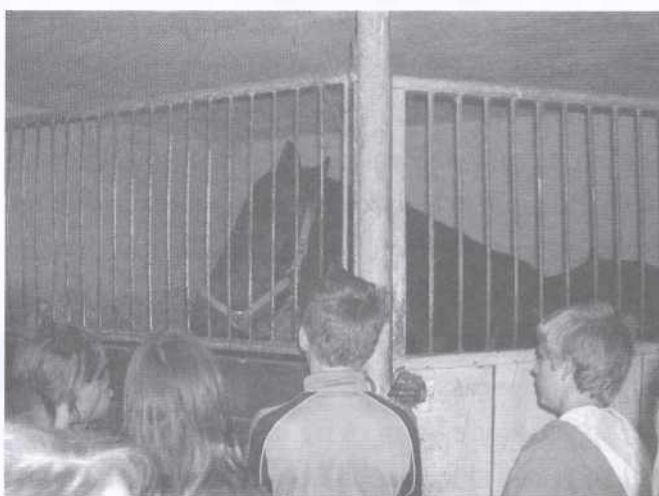
Metka BEHEK

Na razstavi Spominek v Trzinu, ki jo je organiziral DUPŠ, smo za naše izdelke prejeli priznanje - drugo mesto

Na tržnici v Murski Soboti

Ogled konjev v Veržeju

»PLANINČEKI« SO NA ŠOLI V DOKLEŽOVJU

Le malo je takih dejavnosti, ki bi bile tako tesno povezane s skoraj nedotaknjeno naravo in le malo je dejavnosti, ki bi tako privabljale učence, kot je to planinski krožek. Ko se dogovarjamo za kak planinski izlet, se na ličkih takoj

pojavi sončki. Ti sončki so res nekaj posebnega. Ob nekaterih nesrečnih dogodkih v slovenskem planinstvu me marsikdo pogleda z namrščenimi očmi. »Le zakaj mu je treba tja gor in zakaj pelje s sabo še otroke?« - govori stara ženi-

ca, ki jo srečam na poti. Priznam - včasih je tudi v meni malce tesnobe. Ravno zato vsako pot preštudiram vsaj stokrat, v mislih pa jo prehodim tisočkrat. Varnost je vedno na prvem mestu. Vsi mladi »planinčeki« na podružnični os-

novni šoli so seveda tudi člani Planinskega društva Matica Murska Sobota. Ko se odpravljamo na pot, se nam vedno pridruži tudi naša Darinka. Potem, ko se seveda zmenimo, kako se bomo na poti vsi lepo obnašali, se bliža dan odhoda. Letos smo bili tako na Pokljuki in na Pohorju. Ker se ima-

mo tako fino, se nam velikokrat pridružijo tudi starši. Včasih tudi oni predlagajo kakšen izlet. Ko bi le vreme bilo bolj prijazno! No, mi nosimo sončke vedno s sabo. Na poti se imamo krasno, se igramo kako igro, vzpodbujamo drug drugega in nabiramo planinske cvetlice – seveda le s fotoaparatom. Na-

zaj pridemo vedno veseli in polni »miru«. Tisti, ki so bili kdaj v gorah, že vedo, o čem govorim. Torej gospa – Zakaj v hribe? – Zaradi tistih sončkov na ličkih. Le težko jih je najti kje drugje.

Boštjan MAJERIČ

ŠOLA V NARAVI

Šola v naravi je dogodek, ki se ga učenci zelo veselijo in se ga še dolgo spominjajo. V tem šolskem letu so se šole v naravi udeležili učenci 3. razreda. Za večino otrok je bila to prva daljša odsotnost od doma brez spremstva staršev. Bivali smo v domu Burj v Seči, ki ga upravlja Center šolskih in obšolskih dejavnosti. Program je bil izredno pester, občasno tudi naporen. Učenci so imeli v programu 20-urni plavalni tečaj ter druge zanimive vsebine: spoznavanje značilnosti primorske pokrajine, vreme in vremenski pojavi, življenje v pasu bibavice, kamnine, zdravilne rastline, ogled kipov Forma Viva in ogled vrta kaktusov. Veliko je bilo skupinskega dela. Pouk smo večinoma izvajali v naravi. Veliko so učenci pridobili tudi na samostojnosti, saj so morali sami poskrbeti za čistočo sobe in pripravo vsega potrebnega v jedilnici. Menim, da je šola v naravi pozitivno vplivala na otroke, spoznali so se v drugačni luči in poglobili vezi med seboj.

Petra GOLJA

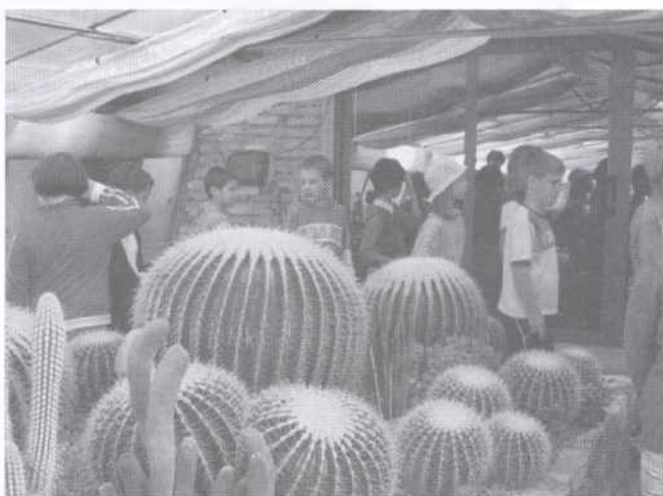
*Opravili smo 20-urni plavalni tečaj.
Pri plavanju smo vsi napredovali*

In kaj je o šoli v naravi zapisal Goran, učenec 3. razreda?

Prejšnji teden smo se odpeljali z vlakom v šolo v naravi v Sečo. Spremljala sta nas učiteljica Petra in učitelj Marko. Namestili smo se v domu Burja. Jaz sem bil v sobi Tramontana, ki je imela osem postelj. Sobe so nosile imena po vetrovih.

Učiteljica Lili nam je razložila vse o vetrovih. Imena vetrov si bomo zapomnili, saj so bile po njih poimenovane naše sobe

V vrtu kaktusov imata gospa Magda in njen mož 1600 kaktusov. Najstarejši kaktus ima 51 let

Na morju smo se imeli zelo lepo

Počeli smo veliko zanimivih stvari:

- se kopali v bazenu,
- si ogledali vrt kaktusov,
- iskali školjke in polže,
- si ogledali kipe in ugotavljali, kaj predstavljajo,
- igrali nogomet in košarko,
- opazovali vreme,
- ugotavljali, kateri veter piha,

Iskali smo školjke, morske polže, rake in morsko travo

- se učili,
- reševali delovne liste,
- si ogledovali primorska drevesa.

Iz Seče je lep razgled na Portorož, Italijo in Hrvaško. Bili smo skupaj z učenci zosnovne šole Loški Potok. Po petih dneh smo se vrnil v Prekmurje.

Goran MUNDAR

PODALJŠANO BIVANJE NI KAR TAKO

Šolsko leto 2005 / 2006 se počasi poslavlja, bližajo se počitnice. Učenci vse pogosteje odplavajo z mislimi v vroče poletne dni, ko jim ni treba misliti na šolo, kajti šola predstavlja veliko odgovornost tudi za učenca. V oddelku podaljšanega bivanja na POŠ Dokležovje se počasi pripravljamo na prihajajoče počitnice. Učenci so polni načrtov in pričakovanj, veliko pripovedujejo o tem, kaj vse bodo počeli v času, ko ne bomo skupaj. Zmenili smo se, da si bomo v septembru, ko se bomo znova srečali, z velikim veseljem pripovedovali o naših velikih in malih dogodivščinah, ki smo jih doživeli skozi poletje.

Tudi v letošnjem šol-

skem letu je bilo v oddelku podaljšanega bivanja zelo delovno in pestro. Vanj so vključeni učenci od prvega do četrtega razreda. Tu se srečujejo učenci različnih starosti, interesov in sposobnosti. Zato poskušamo najti za vsakega nekaj. Učenci pridejo v PB po končanem pouku, vmes pa obiskujejo še interesne dejavnosti. Seveda so naše prvo opravilo domače naloge. Veliko večino šolskih obveznosti tako opravimo v šoli. Potem nastopi čas, ki se ga vsi skupaj najbolj veselimo. To je čas, ko vsak učenec lahko zadovolji svoje interese. Vmes imamo tudi kosilo, ki nam ga z velikim veseljem vsakodnevno pripravlja naša

kuharica Darinka. V času, ki je namenjen sprostitvi, se igramo, plešemo in se zabavamo. Veliko smo tudi brali in pisali ter redno obiskovali šolsko knjižnico. Že od lanskega šolskega leta smo na šoli bogatejši za še eno učilnico, t. i. multimedijsko učilnico, kjer se med drugim nahajajo tudi računalniki. Spoznali smo, kako uporaben je lahko računalnik, naučili smo se, kje na internetu najdemo učne in zabavne liste, pobarvanke in še kaj. Seveda smo se včasih tudi igrali z različnimi računalniškimi igrkami. Za popestritev jesenskih deževnih in mrzlih zimskih dni smo si včasih ogledali tudi videokaseto. Prirejali smo ure

pravljic in veliko delali v ustvarjalnih delavnicah. Nikakor pa ne smemo pozabiti omeniti naših uric, ki smo jih preživeli zunaj na prostem, na igrišču in na igralih. Veliko smo se razgibavali, igrali in tekmovali ter spoznali, da je športno obnašanje pomemben del vsake igre.

Učenci so si v času, ki so ga preživeli v podaljšanem bivanju, veliko medsebojno pomagali. Sklenila so se nova prijateljstva, ki so ostala trdna tudi za šolskimi vrati. Naše medsebojne vezi so postale še močnejše.

Skratka, počutili smo se lepo, veliko novega smo spoznali in doživeli.

Vanja MLADEOVIĆ

Priprava čolnov na spust

Še tehnični del spusta

V aprilu 2004 je Zavod za turizem in kulturo Beltinci uspel dobiti kar tri projekte na javnih razpisih.

1. DOŽIVETJE REKE MURE - predstavitev turistične ponudbe občine Beltinci

Slovenska turistična organizacija je v okviru razpisa partnerskih aktivnosti za območja s posebnimi razvojnimi problemi v letu 2006 izbrala v sofinanciranje projekt ZTK Beltinci »DOŽIVETJE REKE MURE« - predstavitev turistične ponudbe občine Beltinci.

ZTK Beltinci bo v okviru dobljenega projekta izvedel študijsko turo za turopaterje-prodajalce turističnih aranžmajev iz celotne Slovenije. Na študijski turi bodo udeleženci doživeli reko Muro s spustom ter spoznali bogato turistično in kulturno ponudbo občine Beltinci. Prav tako bo ZTK Beltinci v okviru projekta ponatisnil 10.000 izvodov splošnega-image kataloga Beltinci 100% PANONIA.

Vrednost projekta zanaša 1.351.200,00 SIT

2. ZGODOVINA ZDRAVSTVA V POMURJU-II. faza, dokončna postavitev stalne razstave

ZTK Beltinci je ponovno uspel na javnem razpisu za izbor izvajalcev javnih kulturnih projektov na področju kulturne dediščine, ki jih bo v letu 2006 financirala RS iz proračuna, namenjenega za kulturo.

Projekt »Zgodovina zdravstva v Pomurju« - dokončna postavitev stalne razstave je Ministrstvo za kulturo v letu 2006 podprlo s sofinanciranjem v višini 2.000.000,00 SIT. Tako bo ZTK Beltinci v letu 2006 dokončno postavil stalno razstavo kot depan-

danso Pokrajinskega muzeja Murska Sobota, ki jo je pripravljala že v letu 2005.

3. POMOČ ZA ZAPOSLOVANJE DOLGOTRAJNO BREZPOSELNIH ŽENSK

ZTK Beltinci je uspel z vlogo za javni razpis POMOČ ZA ZAPOSLOVANJE DOLGOTRAJNO BREZPOSELNIH OSEB.

Program subvencioniranja zaposlenih izvaja Zavod RS za zaposlovanje, financiran pa je iz Evropskega socialnega sklada in sredstev, zagotovljenih iz proračuna RS za obdobje 2005-2007. S pomočjo omenjenega programa bo ZTK Beltinci zaposlil 3 osebe za dobo 18 mesecev, ki bodo opravljale informiranje obiskovalcev na »Otoku ljubezni« v Ižakovcih.

Skupna višina sredstev za subvencioniranje znaša do 9.517.500,00 SIT.

PROMOCIJSKE AKTIVNOSTI - PRIREDITVE - ZANIMIVOSTI

PREDSTAVITEV OBČINE BELTINCI V FEHRINGU / AVSTRIJA

V organizaciji ZTK Beltinci je v petek, 12. maja 2006, potekala predstavitev z naslovom »VEČER Z OBČINO BELTINCI« skupaj z otvoritvijo razstave likovnih del, nastalih na likovni koloniji »Izak« Lipovci v letu 2005.

Razstavo je pripravilo Društvo za napredek umetnosti Aquila Lipovci in je bila postavljena na ogled do 02. 06.2006. Razstavljenih del in umetnikov je na sami otvoritvi predstavil direktor Galerije Murska Sobota mag. Franc Obal.

Bogat program, s katerim smo predstavili občino Beltinci, je se je odvijal na dvorišču Kulturnega centra »GERBERHAUS«. Dobrodošlico nam je najprej zaželel župan občine Fehring g. Herbert Weinrauch, nato pa je navzoče pozdravil župan občine Beltinci, g. Milan Kerman, ki je prisotnim še s slikovitimi besedami predstavil našo občino.

V kulturnem programu so sodelovali: KUD Beltinci s tamburaši, pozvačinom in mladim cimbalistom, KUD Lipovci z moškim pevskim zborom, OŠ Beltinci z glasbeno skupino »Veseli Marki«. Program je povezoval in prevajal g. Benjamin Horvat.

Poleg kulturnega programa smo obiskovalce navdušili še s kulinaricnimi dobrotami in izvrstno vinsko kapljico. Ponudili smo prekmursko gibanico, meso iz tunke, domači kruh in zaseko, krapce, kukarčne in ocvirkove pogače, vrtanik, rdeče in belo vino. Pogostitev so pripravili: TD Beltinci, TD Bratonce, TD Lipovci, TD Sodar Gančani, TD Bujraš Ižakovci, Društvo Aquila Lipovci in Društvo vinogradnikov Beltinci.

4. MEDNARODNI SPUST MURSKIH LADIJ

4. mednarodni spust murskih ladij Mura 2006 je letos kljub občasnemu dežju bil izveden 10. in 11. junija 2006. Organizator atraktivne prireditve je Zveza ekoloških gibanj Slovenije, kot soorganizatorji pa nastopa v Sloveniji še 8 občin, med njimi tudi Občina Beltinci.

Letošnje prireditve se je udeležilo okrog 80 predstavnikov različnih organizacij in združenj iz Avstrije, Hrvaške in Slovenije.

V dvodnevnem programu prireditve smo v soboto, 10.06.2006, udeležence spusta sprejeli na »Otoku ljubezni« v Ižakovcih. Pogostili smo jih in zanje pripravili kulturni program s pozvačinom in prikazom preje lanu. V skladu s programom prireditve je na »Otoku ljubezni« potekala okrogla miza na temo »Okoljski vplivi in HE na Muri«.

V celotnem programu spusta (v soboto in nedeljo) je s svojimi predstavniki - osem članov Društva čolnarjev Dokležovje - sodelovala tudi občina Beltinci.

POROKA NA OTOKU LJUBEZNI

Zavod za turizem in kulturo Beltinci je bil organizator poroke na »Otoku ljubezni« v Ižakovcih. Pri organizaciji in izvedbi gostinske ponudbe je sodelovala gostilna »Tonček« iz Beltinec.

Tako sta se v soboto, 10. junija 2006, na »Otoku ljubezni« poročila Maja Kuranovič in Ludvik Pavlič. Mladoporočenca smo skupaj s pričama najprej zapeljali s čolnom - ladjo po reki Muri (od Babičevega mlina v Veržeju do »Otoka ljubezni« v Ižakovcih).

Ves nadaljnji program se je odvijal v čudovitem naravnem okolju na »Otoku ljubezni« do zgodnjih jutranjih ur.

Fotografije te edinstvene poroke si lahko ogledate na barvnih straneh tega informativnega glasila.

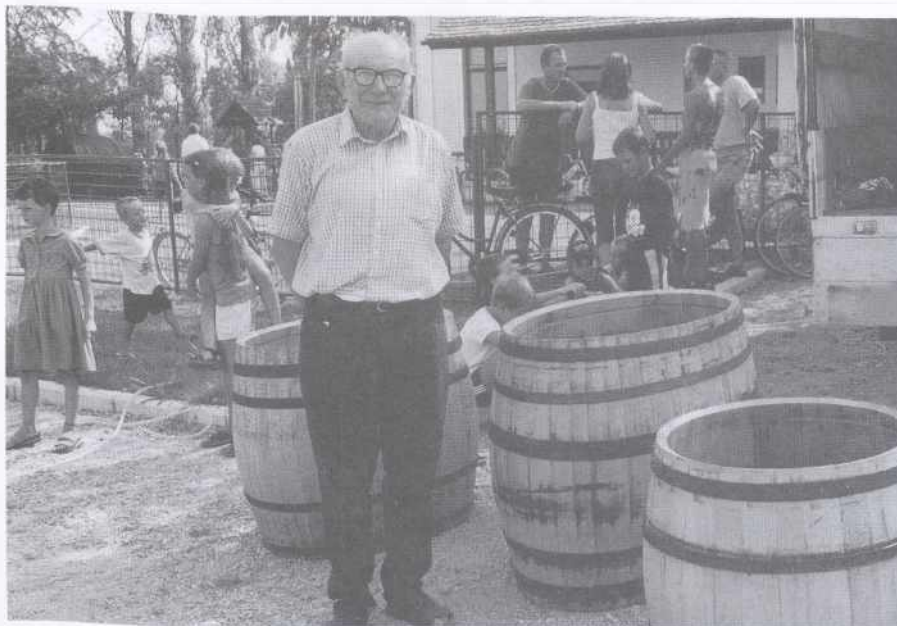

Številni obiskovalci so uživali ob kulinaricnih dobrotah iz občine Beltinci

Prijeten ambient dvorišča »Gergerhaus«, levo župana občine Beltinci in občine Fehring, v sredini »Veseli Marki«

DESET LET TD »SODAR« GANČANI

Sodar Kuzma

Pred desetimi leti, natančneje junija 1994, je bilo ustanovljeno in registrirano TD »Sodar« Gančani. Prva predsednica društva je bila Erika Bohar-Mesarič, kmalu nato je vodstvo prevzela Ana Bugar in društvo uspešno vodila do njegove desete obletnice delovanja. Sedanji predsednik je Jože Puhan, Ana Bugar pa je podpredsednica društva. Celoten odbor šteje sedem članov, ostalih članov je okrog štirideset.

Društvo je dobilo ime po sodarstvu, ki je bilo v preteklosti znano daleč naokrog in prav to je

dalo pečat naši vasi. Danes žal deluje le še en obrtnik.

Društvo je vsa leta precej aktivno in prisotno na različnih prireditvah v kraju in tudi izven. Do zdaj se je vsako leto predstavilo na folklornem festivalu v Beltincih, kjer so člani predstavili različne obrti, ljudsko umetnost in petje. Najbolj razpoznavni smo po »pajanon krūji«, ki ga je uvedla predsednica Bugarjeva. Z njim so se predstavili širom Slovenije in v sosednji Avstriji, pravo tako pa tudi s prekmursko gibanico.

Pravijo, da ni dobro, če stagni-

raš. Vedno moraš najti nove poti, kaj boljšega, domiselnega. Tako so nastali »kukorčni dnevi«. Za te je znano ročno trganje koruze, ročno »lujpanje« koruze. Član društva Henrik Maučec je usposobil mlin na kamen, tako da lahko koruzo tudi meljemo in dobimo pravo domačo koruzno moko. Že štiri leta se pripravljajo koruzni dnevi s kulturnim programom in razstava jedi in sladic iz koruzne moke ter izdelkov iz ličja.

Na zadnji razstavi je bil prikazan zdravilni kotichek iz koruznih produktov s spremnim besedilom.

Prireditve je vedno dobro obiskana, saj se tam druži mlado in malo manj mlado v družabnih igrah, ki so vezane na koruzo. Zmagovalec vedno dobi simbolično nagrado. Vsi obiskovalci pa vsako leto dobijo spominček, ki ga izdelajo pridne roke članic društva.

Slavnostni gost je pobrateno društvo »Mak« iz Pristave, ki s svojimi Ščukami popestri našo prireditev.

Naše društvo obisk prireditve vsako leto vrača. Tam so se predstavili: moški pevski zbor, ljudske pevke iz Gančan in nazadnje humoristična skupina »Interni radio-poročila« z Vaškimi čenčami.

Člani društva vsako leto pomagajo pri izdelavi rož iz krep papirja za okrasitev mlaja.

Vsepovsod je kaj prikrito, da ni na očeh vsem, izdelajo se različni izdelki, ki jih ne

bi nikdar opazili, če se ne bi odločili za razstave ob 1. maju, letos že kar tretjič. Prva razstava je nosila naslov Moj prosti čas. Na njej so bili razstavljeni izdelki, ki jih ljudje izdelujejo v svojem prostem času. Sodelovali so moški in ženske s svojimi izdelki. Sledili so krožki ob torkih, seveda v zim-

Pevke iz Gančan

Razstavo so pripravili prizadevni člani društva

Otmci iz vrta Gančani

Predsednica društva Ana Bugar podeljuje priznanja

skem času. Izdelovali smo izdelke iz ličja, koruzinja, koruze »tak kak je inda bilau« Ob 1. maju smo vse strnili na razstavi »Tak je inda bilau, tak je pa gnjes«.

V božičnem času smo sodelovali s svojo stojnico na novoletno-božičnem sejmu.

Letos je društvo obeležilo svojih deset let delovanja z razstavo »Deset pomladi TD Sodar«

Priprava razstave je bila zahtevno, čeprav na videz drobno delo. V krožkih smo izdelovali cvetje iz krep papirja, cvetoča drevesa ... Neka tega smo naredili tudi doma. Razstava je zajemala značilnosti narave in praznikov v marcu, aprilu in maju. Seveda ni manjkal mlaj. Zacvetelo je po vsej dvorani od zvončkov, krokosov, dreves, majskih cvetov, vrnili so se ptički, ki so si spletli gnezda, zacvetele so slike, prtički, trte, priskakljali so zajčki in še bi lahko naštevali. Pokazali smo tudi izvirno in domiselno aranžiranje daril. Vsak mesec so spremljala izbrana besedila. Večji del razstave je bil postavljen na sodih. Za svečano mizo – kod se spodobi ob praznovanju – smo članice društva izvezle prtičke na domače platno.

Zelo veseli smo, da so pri vsem tem vedno sodelovali najmlajši, torej vrtec s svojimi čudovitimi koticami.

Na vse prireditve smo vabili predstavnike drugih društev iz naše vasi, TD sosednjih vasi, župana Beltinec in predstavnika Pomurske turistične zveze Štefana Dravca, ki se je vabilu vedno odzval.

Ob tem jubileju so dolgoletni in požrtvovalni člani prejeli priznanja za svoje delo, ki sta ga podelila predsednik g. Jože Puhani in podpredsednica g. Ana Bugar. Slednja je v zahvalo za uspešno vodenje društva prejela priznanje in spominsko darilo.

Lepa gesta je bila podelitev posmrtnega priznanja ženi Štefana Žižka, ki je usposobil mlatilnico, da se je lahko mlajšim rodovom pokazala žetev in mlačev nekoč.

Podeljene so bile sveče svojcem

preminulih članom društva in vnetih aktivistov očiščevalnih akcij, ki jih vsako leto izvaja društvo.

Pojasnili smo tudi, od kod ime društva. Sodarski dnevi, ki so bili tri jeseni zapovrstjo, so prikazali

ves potek izdelovanja različnih posod naših babic in dedov. S tem je bilo upravičeno ime društva, ki ga nosi.

Matilda PUCKO

DRUŽENJE OB KOLESARJENJU

Del letnega programa Turističnega društva Lipovci je tudi vsakoletno kolesarjenje. 28. maja 2006 se nas je večja skupina kolesark in kolesarjev iz Lipovec odločila, da zajahamo jeklene konjičke. Nedeljsko popoldne je bilo idealno za kolesarjenje. Na zbirališču pred vaškim domom v Lipovcih smo se odločili za progo na relaciji Lipovci - Gančani - Renkovci - Turnišče - Črenšovci - Odranci - Beltinci - Lipovci.

Vozili smo v koloni precej disciplinirano, prvega in zadnjega v koloni pa opremili z rdečo signalno zastavico zaradi varnosti. Čeprav proga ni bila težavna, se je vendar pokazala kondicijska pripravljenost. Prav zaradi tega smo se na željo udeležencev odločili za krajši postanek na terasi ob bencinski črpalki v Odrancih. A glej ga zlomka: Ko je kolesarka Suzana prečkala glavno cesto, je počilo. V prvem hipu smo pomislili na strel. Kaj kmalu pa je Suzana ugotovila, da je počila guma. V tem primeru se je pokazala praktič-

Udeleženci kolesarjenja pred startom pri vaškem domu

nost mobilne telefonije. Nedolgo po klicu je bilo naši kolesarki dostavljeno drugo kolo.

Ko smo sedeli na terasi, je ob grozečih oblakih močno zapihalo. Na srečo se je nevarnost dežja

umaknila, zato smo z obnovljeno energijo prevzeli še zadnjo etapo od Odranec do vaškega doma v Lipovcih, kjer ni bilo več pomembno, če je pijača brezalkoholna ali ne. Prevozili smo nekaj

manj kot 28 km. Vsi udeleženci smo se strinjali, da bomo zaradi druženja in nenazadnje pridobivanja kondicije takšne aktivnosti ponovili.

Janko BEZJAK

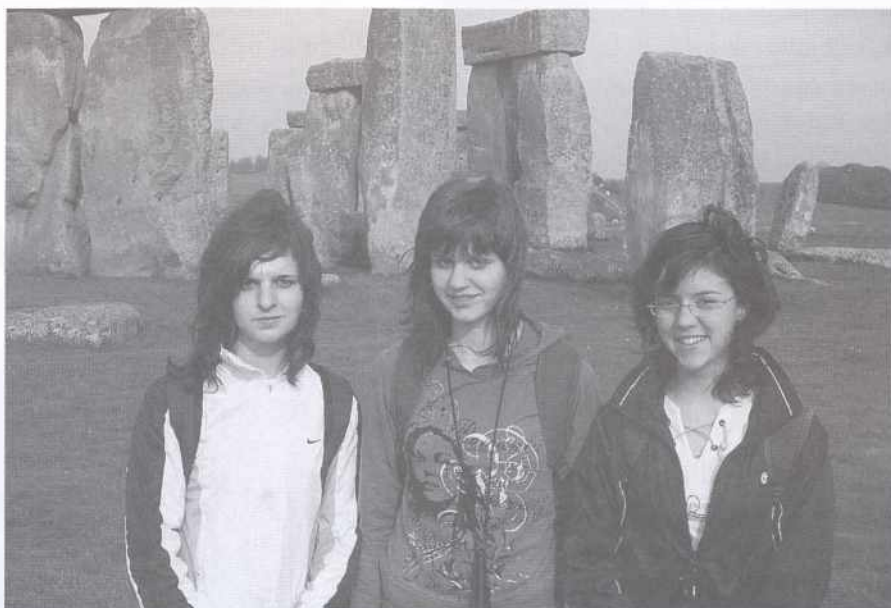
Če je potrebno, je rezervno na dosegu rok

EKSKURZIJA V ANGLIJO

Sem dijakinja 2. letnika Gimnazije Franca Miklošiča Ljutomer, ki vsako leto organizira ekskurzijo v nekaj evropskih držav. Letos smo imeli možnost za ogled Francije in Anglije. Jaz sem se odločila za Anglijo.

Že sam polet z letalom je bil vznemirljiv, kaj šele nastanitev v luksuznih hotelih, ki so nas iz dneva v dan bolj presenečali (bili smo v treh hotelih). Težko bi v nekaj stavkih opisala lepote, običaje in znamenitosti te dežele. Tako kot smo začeli potovanje po Angliji mi, bom tudi jaz začela kar z načinom gradnje hiš na značilen način brez fasade, ki si jih lahko privoščijo le najbogatejši sloji. Z velikim zanimanjem smo si ogledali znameniti kolidž v Cambridgu. V Londonu smo si privoščili nočni sprehod do Big Bena, kjer smo nestrpno pričakali bitje polne ure te

»Da, kamni Stonehegea še vedno stojijo«

znamenite ure. Med drugim smo si ogledali še zapore in bili priče sojenja v davnih časih. Ko smo bili v Yorku, smo se podali na potovanje skozi čas in pripotovali v čas Vikingov. V čokoladarni Cadbury smo imeli možnost poskusiti eno

najboljših čokolad na svetu. Seveda nismo mogli izpustiti rojstnega kraja Shakespeara in njegovega znamenitega vrta. Kot zavzeti zgodovinarji pa smo se tudi mi postavili v stoječ položaj. Od kot so kamen sploh dobili, saj daleč naoko-

Znameniti park kolidža v Cambridgu

li take vrste kamna ni? Na žalost odgovorov na ta vprašanja tudi mi nismo našli. Zdaj pa iz preteklosti v kraljevo sedanost ... Bili smo priče znameniti menjavi straže pri Buckinghamski palači. Naključje pa je hotelo, da je kraljica malo prej odšla na neko prireditev. Smo se pa srečali z njo in obema princema zadnji dan našega potovanja po Angliji, sicer ne v živo, pa vseeno. Tako smo v Hiši voščenih lutk lahko videli vse od Einsteina do Jamia Oliverja.

Ljudje v Angliji so skoraj grozljivo prijazni in obzirni. V mestih je veliko zelo lepo urejenih parkov, ki so že od jutra polni. Tam ima vsak med delovnim časom eno uro, ko mora obvezno iz službe. Seveda se jih večina odloči za malicanje in prijeten klepet v parku. Posebnost Anglije je izjemno lepa trava. Najbolj pa je vse motila vožnja po levem voznem pasu. S tem smo imeli nemalo težav. Še dobro, da je na cestah označeno, v katero smer moraš najprej pogle-

dati, preden prečkaš cesto. Preden smo šli v Anglijo, so nam priporočali topla oblačila in seveda dežnik. Nihče ni pričakoval tako lepega vremena, kot smo ga imeli mi. Za čas našega potovanja po Angliji namreč ni padla niti kapljica dežja, nasprotno, bilo je kar vroče glede na vremensko stanje v Sloveniji. Lahko se pohvalimo, saj smo bili povsod hvaljeni kot uglajena

skupina, tako da smo našo Slovenijo kar solidno zastopali.

Seveda vseh občutkov in vtisov ne moreš izliti na papir. Vsega skupaj je bilo toliko, da bi kar pisala in pisala. A vseeno menim, da še vedno drži pregovor: »Povsod je lepo, a doma je najlepše!«

*Maja FRAS
DPM Dokležovje*

V ozadju Buckinghamka palača

EKSKURZIJA V BERLIN

Pri izbirnih vsebinah smo se nekateri dijaki gimnazije v Murski Soboti odločili za ogled Berlina. Tako smo se že zelo zgodaj začeli pripravljati in iskali literaturo, da bi si lažje predstavljali, kam se odpravljamo. Skupaj s profesorji smo se zelo veselili in težko pričakovali dan odhoda. 9. marca smo se ob 18.00 uri odpeljali našemu cilju naproti. Na avtobusu je bilo zelo živahno, saj smo ga napolnili dijaki 1., 2. in 3. letnika v spremstvu treh profesoric. Seveda nas je drug za drugim premagala utrujenost in potonili smo v spanec.

Prebudila sem se že v Nemčiji, ko je avtobus zavil na letališče. Tam nas je pričakal naš vodič in skupaj smo pozajtrkovali v letališki restavraciji. Ko smo z avtobu-

som prispeli v mesto, nas je Berlin pričakal odet v sneg. Dobro, da smo se opremili tudi za takšne vremenske razmere, zato smo

ubrali pot pod noge in sledili našemu vodiču in njegovemu dežniku (barve evropske zastave) in tako ga res nismo mogli zgrešiti, sicer

Rdeča mestna hiša

bi se v množici ljudi kaj hitro lahko izgubili.

Berlin je največje mesto v ZRN in leži ob izlivu reke Spree v reko Havel, ki je pritok Labe. Most je res nekaj enkratnega in prava mojstrovina v gradnji. Berlin ima okrog 4 milijone prebivalcev, med njimi je zelo veliko tujcev. Do združitve V in Z Nemčije leta 1990 je bil Berlin glavno mesto NDR, zahodni del pa sestavni del ZRN. Zato je bil 1990 leta izbran za bodočo prestolnico Nemčije. Berlin je eno največjih gospodarskih in kulturnih središč v Evropi. Ima veliko univerz, institutov, gledališč in muzejev. Znan je po lepih parkih in ima veliko jezer. Zelo je razvita industrijska, strojna, oblačilna, elektrotehnična, kemična, oblačilna, živilska in tekstilna industrija.

Zelo me je očarala zgradba berlinske filharmonije, ki ima najpomembnejši nemški orkester, njen

Steklena kupola parlamenta - Tina in sošolka Petra

nastanek sega v leto 1877. Znan je po vsem svetu in vsakemu glasbeniku, ki lahko zaigra v orkestru, je to v izredno čast in ponos.

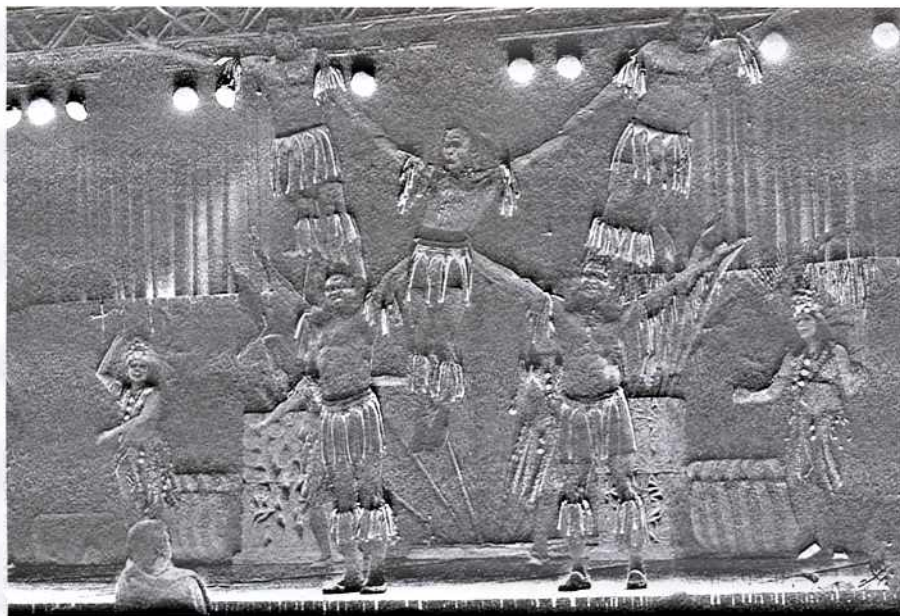
Mesto je nastalo iz zgodnje srednjeveške naselbine; 1237 leta je dobilo mestne pravice, od leta 1486 pa je bil sedež Brandenburških knezov in od 1701 pruskih

kraljev. Od leta 1871 je bilo glavno mesto »Nemškega rajha«. Leta 1945 so Berlin zasedle sovjetske čete. Zaradi nesoglasij med zavezniki iz 2. svetovne vojne je 1949 mesto razdeljeno na Vzhodni in Zahodni Berlin. Tako je bil avgusta 1961 leta med V in Z Berlinom zgrajen berlinski zid, ki je bil od-

Tina med vojakoma - meja med V in Z Berlinom CHEK POINT CHARLY

Predstava v Tropical Islandu

stranjen 1989 leta. Ohranjen je del zidu kot spomin in opomin današnjim generacijam, da ne bi pozabile, kakšno zlo je prinesla 2. svetovna vojna. Ogledali smo si tudi židovski muzej.

Zelo so me prevzela znamenita Brandenburška vrata, spomenik, ki je bil zgrajen 1788-99 leta. Na njem je četrterovprega elegantnih konjev (delila so oba Berlina).

Ogledali smo si tudi Reichtag, poslopje nemškega parlamenta, ki ima zelo bogato preteklost. 1933 so nacisti podtaknili v njem požar, ki je zgradbo popolnoma uničil. Za požig so okrivili komuniste in to je Hitler izkoristil za razveljavitve temeljnih državljskih pravic. V sodnem procesu pa se je izkazalo, da je pri požigu sodeloval tudi Göring, zato so bili obtoženci oproščeni krivde. O Berlinu sem že veliko slišala, saj v njem že vrsto let živi moj stric z družino, ven-

dar si nisem predstavljala, da je tako veličasten. Skozi mesto smo se vozili s cestno železnico in ogreti sedeži so nas prijetno greli, saj je bilo zunaj pošteno mrzlo. Povzpeli smo se na radijski stolp, s katerega je v lepem vremenu čudovit razgled po mestu in okolici, žal pa je nam vreme to onemogočilo. Skozi stekleno kupolo starega parlamenta v sončnem vremenu prodirajo topli žarki. Ogledali smo si tudi rotovž -mestno hišo. Mestna hiša je zgrajena iz rdeče opeke (Rote Rathaus) in so jo ravno obnavljali.

Zelo smo se sprostiti in zabavali, ko smo se odpravili v Sony Center, veliko nakupovalno središče, po nakupih. Tudi sama sem izbrala drobne spominke za svoje domače, bratcu sem kupila pa igračko.

Ko smo se ob 23.00 uri zbrali v hotelu, smo bili tako utrujeni, da

smo kar hitro zaspali, tudi »ponočajniki« so se hitro umirili.

Po zajtrku smo se ob 09.00 uri odpravili z avtobusom naprej proti Dresdenu in se ustavili v Tropical Islands-u. Znašli smo se v pravem tropskem paradizu, s čudovitimi bazeni, drevesi, skratka, paša za oči. Hitro smo se oblekli v kopalke in se udobno namestili v ležalnike ter se potopili v toplo vodo in zaplavali. Predstavljala sem si, da sem nekje na Floridi, saj me je prejšnji dan pošteno zeblo. Res, ta sprememba nam je dobro dela in nabrali smo si novih moči za dolgo pot domov.

Sami sebi smo se zdeli imenitni, saj smo si po zgodovinskih in kulturnih ogledih privoščili še »morje«. Ja, res enkratni dogodek, ki nam bo vsem ostal še dolgo v spominu.

Med vožnjo domov smo počivali, se šalili, peli in seveda urejali vtise o potepanju po Berlinu in Nemčiji. Še dobro, da smo se vozili ponoči in smo del poti prespali. Med potjo smo se nekajkrat ustavili in se pretegnili in osvežili, vendar smo komaj čakali, da se vrnemo v Slovenijo. Ko smo se ob 13. uri ustavili pred našo gimnazijo, smo si oddahnili. Vesela sem bila, da je vožnja potekala brez zapletov in težav.

Rekla sem si: »Povsod je lepo, a doma je najlepše!«

*Tinu ZVER
DPM Dokležovje*

MALI RIJUTAR

NOVA POMLAD ŽIVLJENJA

*»Nova pomlad je življenje,
ki polje v nas!*

*Nova pomlad je življenje,
naš najlepši čas!*

*Objemimo življenje,
eno samo radost!*

*Živimo vsi skupaj!
Upanje je most!«*

To je refren pesmi, ki jo že vrsto let prepevajo zbrani v Cankarjevem domu na srečanju žensk z rakom dojke; letošnje je bilo že 14. po vrsti.

Vsak človek mora imeti v življenju upanje, še posebno bolnik, ko se mora soočiti s svojo boleznijo. Zato je še kako pomembno, da ima takrat ob sebi nekoga, ki se mu lahko zaupa in izpove. Tudi v Pomurju deluje skupina za samopomoč žensk z rakom dojke, ki združuje ženske z levega in desnega brega Mure. Ženske se sestajajo enkrat mesečno (do nedavnega so imele prostor v bolnišnici v Rakičanu, z majem pa so jim svoje prostore prijazno ponudili v veroučnih učilnicah v župnišču v Murski Soboti.

Na srečanjih se pogovarjajo o vsakdanjih težavah bolnic, ki jih popestrijo z zanimivimi predavanji zdravnikov in drugih strokovnjakov. Pred kratkim se je srečanja udeležila tudi predsednica Evropa Donne, prim.dr. Mojca Senčar, Slovenka leta, sicer tudi sama bolnica, ki si zelo prizadeva za izboljšanje razmer na onkološkem inštitutu in zbira sredstva za aparature. Seveda pa se bolnice in vse članice - prostovoljke znajo poveseliti in tako redno praznujejo rojstne dneve, se udeležujejo različnih akcij in srečanj. Vsako leto se popeljejo na izlet po Sloveniji in letos so se podale na ogled Dolenjske.

Pa se povrnimo k prireditvi v Cankarjev dom, kjer se je ob boga-

tem kulturnem programu dogajalo še marsikaj zanimivega. Sledilo je še srečanje s pogostitvijo v I. predverju Cankarjevega doma. Lepo je bilo opazovati srečne obraze žensk, ko so se objemale in razpredale o svojih uspehih, pa tudi težavah, ki jih pestijo v vsakdanjem življenju.

V bližini Cankarjevega doma je župnijska cerkev sv. Trojice, kjer se je odvijalo skupno bogoslužje. Srečanje je vodil g. Martin Horvat iz soboške župnije, sooblikovala pa ga je skupina za samopomoč iz Murske Sobote. Bogoslužje je spremljal mladinski pevski zbor CHORUS iz Murske Sobote, ki ga vodi Tomi Buškovski.

V nabito polni cerkvi je iz grl mladih pevcev zadonelo ubrano petje, ki je blagodejno in pomirjujoče leglo v srca zbranih. Tudi molitev in pesem je lahko balzam za trpečo in razbolelo dušo. V marsikaterem očesu se je zalesketala solza sreče in radosti.

Zbranim, predvsem pa župniku g. Horvatu, ki je v pridigi predstavil svoje soočenje z rakom - se je zahvalila predsednica Društva onkoloških bolnikov Slovenije, primarij Marija Vegelj Pirc, dr. med. Izjemno pozitivno in prijetno ozračje v cerkvi jo je presenetilo in navdušilo.

Razšli smo se s stiskom rok in z željo, da se drugo leto zopet snidemo. Zato naj nas »Nova pomlad življenja« vedno znova povezuje in navdihuje z močjo in upanjem v prihodnost.

*»Nova pomlad je življenje,
ki polje v nas!*

*Nova pomlad je življenje,
ta čudežni glas!*

*Objemimo zaklad sveta
- svet je silno bogat,
vsako bitje je brat,
ki ti se smehljaj!«*

Marija ZVER

Slovesna maša v Ljubljani - dr. Marija Vegelj Pirc se zahvaljuje vsem navzočim v cerkvi, zlasti pa g. Martinu Horvatu

Ob svetovnem dnevu zdravja – 7. aprilu SKUPAJ DELAMO ZA ZDRAVJE

Skupaj delamo za zdravje

Letošnji Svetovni dan zdravja je potekal pod geslom Skupaj delamo za zdravje in je bil posvečen zdravstvenim delavcem. Svetovna zdravstvena organizacija želi opozoriti na globalno krizo zdravstvenih delavcev. Na nekaterih koncih sveta je namreč pereč problem pomanjkanje in migracije zdravstvenih delavcev ter nezmožnost nekaterih zdravstvenih institucij, da obdržijo zdravstvene kadre. Po mnenju strokovnjakov Svetovne zdravstvene organizacije pomanjkanje kadrov nastaja zaradi dolgoletnega preskromnega vlaganja v izobraževanje in usposabljanje, zaradi slabih osebnih dohodkov, zgodnjega upokojevanja, potreb po strokovnem uveljavljanju ter samega delovnega okolja in vodenja. Rešitev krize vidijo v sodelovanju vladnih in nevladnih organizacij Združenih narodov, zdravstvenih delavcev ter vodstvenih delavcev na lokalni, državni in mednarodni ravni.

Tudi slovenski zdravstveni delavci se pri svojem delu soočajo s podobnimi problemi in izzivi. Temati-

Na tradicionalni prireditvi ZZV se zbere mnogo ljudi

ka svetovnega dne je bila priložnost, da se tudi naša javnost osredotoči na pomembno in aktualno problematiko odnosov med bolniki in zdravstvenimi delavci ter med zdravstvenimi delavci samimi, pa tudi na preobremenjenost in izgorevanje na delovnem mestu. Te in ostale teme so zdravstveni delavci obravnavali na strokovnem srečanju v organizaciji IVZ RS in MZ RS, ki je potekalo 7. aprila 2006 v Cankarjevem domu v Ljubljani.

Ob svetovnem dnevu zdravja je Zavod za zdravstveno varstvo Murska Sobota v sodelovanju z zdravstvenimi delavci Pomurja, nevladnimi organizacijami in društvi ter lokalnimi skupnostmi Beltinci in Ižakovci organiziral že peto leto zapored tradicionalni pohod in druženje na Otoku ljubezni. Srečanje je bilo v nedeljo, 9. aprila. Zbirnih mest je bilo pet: iz Beltincev, Spodnjega Krapja, Veržeja in Odranec so se na pohod odpravili pohodniki in udeleženci nordijske hoje, z dvorišča ZZV Murska Sobota pa kolesarji.

Tudi mladi nadebudneži skrbijo za zdravje

Prisotni so z zanimanjem sledili programu srečanja

Na prireditvi so nastopili tudi učenci OŠ Beltinci in otroci iz vrtca Beltinci – enota Ižakovci. Udeleženci srečanja so telovadili skupaj s fizioterapevtko in se na koncu družili ob zdravih

prigrizkih, ki so jih pripravile ženske iz Ižakovca.

Jadranka JOVANOVIĆ

1. MAJ

1. maj, praznik dela, smo počastili tudi v naši majhni vasi Lipa s prireditvijo in nastopom naših najmlajših. Melita Olaj je mlade naučila recitacij, s katerimi so se

predstavili. Kljub slabemu vremenu se je na proslavi zbralo veliko število vaščanov. Rekruti so ob prazniku postavili mlaj, zakuril pa se je tudi kres, ki je razsvetljeval in

grel veliko število ljudi, ki so se proslave udeležili.

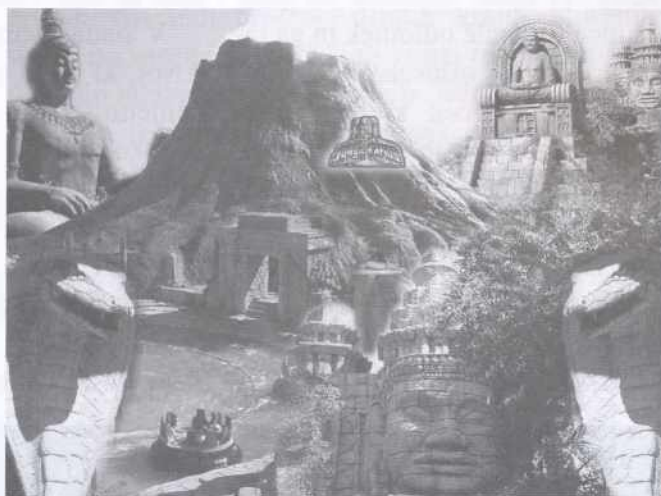
Milena JEREBIĆ

SPOMINI SO DEL NAS

Razburjenje, radovednost, vznemirjenost ..., to so občutki, ki te spreletavajo, ko prvič prestopiš prag osnovne šole. To se je meni in mojim sošolcem zgodilo pred osmimi leti, ko smo, stari komaj sedem let, prvič prestopili šolski prag. Sedaj je minilo dolgih osem let in v nas se je nabralo tudi veliko prijetnih spominov in doživljajev. V devetem razredu spet stojimo pred težko odločitvijo – pred vpisom v srednjo šolo. Vsi smo se že vpisali, sama pa sem izbrala gimnazijo v Ljutomeru. To zadnje leto je bilo prijetno, večkrat pa tudi naporno, zlasti v mesecu maju, ko smo pisali nacionalne preizkuse in še zadnje teste. Zdaj, ko je že vse to za nami, se lahko ozremo nazaj in lahko smo ponosni na svoje uspehe. Poleg testov in drugih obveznosti pa nas je čakala še prijetna zaključna ekskurzija v Gardaland. Pot do zabavišnega parka v Italiji je bila dolga in naporna, vendar tudi zabavna. Na avtobusu smo se veliko pogovarjali in predvsem smejali. Nato nas je čakalo osem ur zabave na številnih adrenalinskih atrakcijah. Po razburljivih doživetjih smo se izmučeni, nekateri tudi premočeni, vendar dobre volje, vrnili na avtobus ter se za-

dovoljni odpeljali domov. Tako smo pridobili še eno bogato izkušnjo, ki se je bomo radi spominjali. Čaka pa nas še tudi zaključni ples – valeta, za katero že vneto vadimo. Sedaj skupaj preživljamo še zadnje dni, kajti kmalu se bomo morali posloviti in vsak bo šel svojo pot.

Simona PODLESEK

Gardaland

SREČANJE S KAROLINO KOLMANIČ

Marca se je v Dokležovju dogajalo veliko zanimivih stvari, največji dogodek pa se je zgodil 17. marca 2006, ko smo predstavili najnovejša romana naše plodovite pisateljice Karoline Kolmanič Alba in Čakam te, Dolores.

To je bilo že tretje srečanje s pisateljico v Dokležovju, kamor zelo rada prihaja. Domačo dvorano so

napolnili ljubitelji njene besede, saj v svojih romanih opisuje vsakdanje življenje ljudi in jih zna zelo približati bralcu. Oba romana nosita imeni glavnih junakinj in morda je prav zaradi tega bilo med občinstvom največ žensk (seveda pa je bilo tudi nekaj moških). Njena dela so izredno brana in v knjižnici je potrebno zelo dolgo

čakati nanje. Menda je najboljša pisateljica pri nas in na to smo lahko upravičeno ponosni. Pisateljico je spremljal urednik Pomurske založbe Ludvik Sukič, ki je njena romana tudi predstavil. Med pisateljico in obiskovalci v dvorani se je stakala prisrčna vez, ki je našemu srečanju dala še poseben čar. Obiskovalci so bili zelo

Karolina Kolmanič v Dokležovju v družbi Ludvika Sočiča, ki je vodil predstavitev

veseli, saj so dobili tudi njen podpis. Še posebno veseli smo, ker je bilo med prisotnimi veliko mladih, saj zadnji roman govori o odraščajoči mladenki Dolores, ki doživlja svojo prvo ljubezen in srečanje z očetom v novi domovini Sloveniji. Iz obeh romanov so naše članice prebrale odlomek in ga tako približale poslušalstvu. Pripravili smo prisrčen kulturni program, sledila pa je še pogostitev. Ob tej priložnosti smo pripravili še razstavo njenih knjižnih del, saj je pisateljica izdala že 22 knjižnih del (romani, črtice, povesti in novele). Pisateljica živi in ustvarja v Murski Soboti in je upokojena

prosvetna delavka. Je prevajalka, članica Društva slovenskih pisateljev in sodeluje tudi z zamejstvom. Ima izreden posluš za človeka in njegove težave, zato je med ljudmi zelo priljubljena. Želimo ji, da bi napisala še veliko knjig in prav gotovo se bomo zopet srečali.

V nadaljevanju pa objavljamo govor, ki ga je pripravila za našo cenjeno gostjo njena nekdanja učenka Lilijana Žižek in je bil prebran na samem srečanju:

»To nocojšnje druženje bi pričela z iskreno zahvalo, da ste prišli, spoštovana gospa Karolina, letos spet med nas in nas počastili z izdajo Vaših dveh novih knjig »Al-

ba« in »Čakam te, Dolores«. Dovolite mi torej, da Vam v znak zahvale spregovorim nekaj besed.

Kot vaša nekdanja učenka sem tudi jaz danes zelo vesela, da smem deliti ta večer z Vami, saj Vas zelo cenim in spoštujem. Lahko rečem, da ni nikogar danes tu med nami, ki se ne bi strinjal z menoj, da ste pisateljica velikega slovesa in oseba, ki je našemu Pomurju dala neizmeren pečat vrednosti in prepoznavnosti daleč naokoli. Vaša prijaznost, domačnost in vedno nasmejan obraz so Vaše odlike, s katerimi sem se tudi jaz kot osnovnošolka srečala na II. osnovni šoli v Murski Soboti. Še danes se živo spominjam tistih prečudovitih let, ki sem jih preživela z Vami in tistega prijetnega vzdušja, ki ste ga vedno prinesli s seboj, ko ste vstopili v razred. Naša razposajenost Vas nikoli ni motila, znali ste nas motivirati za učno snov, tako da nam nikoli ni bil dolgčas. Tudi moja mama je bila Vaša učenka in se Vas z radostjo v srcu vedno spomni tudi po prečudovitih kitah, ki ste jih nosili spete na vrh glave, po tistih nežnih kretanjah in lepih besedah.

Prva Vaša knjiga, ki sem jo prebrala, je bila »Srebrno kolo« in ko sem se poročila in se preselila v Lipovce, sem jo vzela s seboj in počakala je na čas, ko sem jo kot prvo knjigo prebrala tudi svoji hčerki Mojci. To neizmerno ljubezen do branja, ki jo gojim še danes in ki jo z velikim veseljem prenašam tudi na mojo Mojco, ste mi dali ravno Vi, spoštovana gospa Karolina, za kar Vam res iskrena hvala. Vaše knjige imajo dušo in znajo pritegniti marsikatero človeško srce in to je tisto, kar nas lahko v tem času, ki nas vsakodnevno preganja, tolaži in nam zapolni našo notranjost. Skozi vsako napisano vrstico v Vaših romanih se zrcali naša vsakdanjost in veli-

Karolina Kolmanič v družbi z nekdanjo učenko Lilijano Žižek in njeno hčerko Mojco

ka življenjska vprašanja najdejo v njih svoje odgovore!

Ob tej lepi priložnosti bi Vam tako v svojem kot tudi v hčerkinem imenu zaželela še mnogo ustvarjalnih in zdravih let v upanju, da nas

boste kmalu spet obiskali v naši občini in nas napolnili z optimizmom, modrostjo ter nam prinesli tudi kakšen novi roman.

Beseda »hvala« pa naj bo nocoj zapisana z zlatimi črkami in velja

Vam, naši draga pisateljica, velika prijateljica in učiteljica za življenje!

Murija ZVER

STAREJŠI ZA STAREJŠE

V program »Starejši za boljšo kakovost življenja doma« so bila do sedaj vključena društva upokojencev iz Murske Sobote, Ljutomera, Lendave in Gornje Radgone. To so po številu tudi največja društva upokojencev v Pomurju. Društvo upokojencev Beltinci je po številu članov nekje takoj za temi društvi, saj imamo preko osemsto članov, skupaj s člani društva upokojencev Melinci (ki tudi spadajo v občino Beltinci, so pa samostojno društvo) pa nas je še več.

Tudi nam se je ponudila priložnost, da se lahko vključimo v projekt »Starejši za boljšo kakovost življenja na domu«, kar smo izkoristili in se nanj prijavili. Projekt je bil v Zvezi društev upokojencev Slovenije sprejet in odobren, tako da se je bilo potrebno angažirati in delati naprej, kajti v samem projektu so namreč postavljeni pogoji za izvajanje projekta. Med takšne pogoje je sodil tudi ta, da je bilo potrebno najti vodjo projekta. Na našo prošnjo smo našli usposobljeno domačinko Marico Vučko, višjo medicinsko sestro, ki je bila voljna spre-

jeti delo in vodenje samega projekta, za kar se ji v imenu vseh starejših v občini Beltinci najlepše zahvaljujem. Gospa Marica je bila zaposlena v bolnici v Slovenj Gradcu in je s sabo prinesla ogromno izkušenj. Skupaj z njo sva pripravila seznam starejših po vaseh, pri čemer so nama pomagali tudi na Občini Beltinci. Občino smo prosili tudi za razne druge oblike pomoči za potrebe izvajanja projekta, saj je sam program pomemben za občane. Tam so nam z veseljem pomagali, tako da smo dobili vse, kar smo prosili, razen svojih prostorov, ki pa nam jih zaradi prostorske stiske ne morejo dati. Upamo, da svoj prostor v bližnji prihodnosti dobimo, ker ga rabimo za montiranje računalniške opreme in za omaro, kjer se bodo arhivirali podatki (tudi podatki o izvajanju tega projekta). Ker torej svojega prostora nismo uspeli dobiti, smo začasno problem rešili s privatnim prostorom. Vodja projekta je bila do zdaj na seminarjih v Izlakah in v Ljubljani.

Ker se delo samega projekta navezuje tudi na

ostale humane organizacije, smo v občini Beltinci prosili za pomoč pri izvajanju projekta tudi krajevne organizacije Rdečega križa. Poleg njih pa se bomo povezali še z ostalimi organizacijami, kot so: Karitas, organi za socialne in zdravstvene zadeve ter občino, ki nam bo omogočala povezovanje pri našem delu. To pomeni, da bomo poleg vodje projekta potrebovali tudi prostovoljce po vaseh, ki dobro poznajo situacijo v vsaki vasi. Za te prostovoljce bo gospa Vučko pripravila seminar, ki bi naj potekal po dogovoru z občino v gasilskem domu. Projekt se je že začel izvajati, zato ob tej priložnosti prosim vse ljudi dobre volje, da nam po svojih močeh pomagajo.

Odgovor, zakaj smo se odločili za projekt, je jasen. V našem okolju živi vedno več ljudi, ki so starejši in osamljeni. Dosti ljudi dobiva tudi malo kmečko pokojnino, s katero si ne morejo plačati doma upokojencev. Ti domovi pa so tudi polni in potrebno je čakati kar nekaj časa, da prideš noter. Starejši se tudi počutijo boljše doma in v domačem okolju.

Seveda je potrebno upoštevati tudi, da je lahko življenje starejših doma težavno. Danes redko kje najdemo družine, kjer je več generacij skupaj. Mladi se šolajo in gredo svojo pot, kar je tudi prav, saj brez izobrazbe ni napredka, prav tako pa je tudi težje najti zaposlitev. Zaposlitev v Pomurju tudi šolani težko najdejo, zato je nujno, da si svoje življenje urejajo v drugih krajih Slovenije ali zunaj nje. Kmetijstvo kljub težkemu delu ni perspektivno, posebno še ne v naših vaseh, kjer so kmetije majhne, razdrobljene in neorganizirane, zadruga so propadle, vsak se muči po svojih močeh. Vse to so vzroki, da naša mladina beži v druge poklice ali iz naše regije. Starejši ostanejo pogosto sami, dostikrat celo v nemogočih razmerah.

Projekt je torej namenjen onemoglim, zapuščenim in bolnim. Ne mislimo, da bomo z njim rešili vse probleme. Tega ne moremo, saj za to potrebnih sredstev nimamo, lahko pa naredimo nekaj, da o problemih opozorimo lokalno skupnost, socialno skupnost in prosimo za pomoč. Ži-

vljenje je danes postalo drugačno, kot je bilo nekoč. Vsak hiti, ni časa in ljudje se moramo temu prilagajati. Danes je vse vezano na denar. Zatorej si vsak išče delo in zaslužek, starejši pa ostajajo in kljub temu, da jih mla-

di spoštujejo, težko skrbijo zanje zaradi svojih lastnih težav.

Ta program je torej namenjen povezovanju mladih in starejših, da si med seboj pomagamo. Zato prosim mlade družine, da ne zaprejo vrat

prostovoljcu, če potrka na njihova vrata in se bo želel pogovoriti o težavah starejšega člana družine, če ta biva skupaj z njimi. Namen vsega je pomagati, če se da.

K projektu so se z dogovorom priključili tudi

člani društva upokojencev Melinci. S tem bo v programu »Starejši za starejše« zajeta cela občina Beltinci. Upajmo, da nam bo s pomočjo vseh tudi uspelo.

Jožef BOJNEC

VESTIČKE IZ DELOVANJA KUD BELTINCI

Gostovanje folklorne skupine KUD Beltinci na festivalu AMATERI SVOME GRADU - DRVAR 2006.

Leto je naokrog in povabilu na festival v bosanskem mestu Drvar smo se z veseljem odzvali.

Na pot smo krenili v petek, 26. maja, zjutraj ob 5.00. Kljub zgodnji uri smo bili v prijetni družbi polni pričakovanja po druženju z drugimi folklorniki. Tisti, ki so tam bili že prej, so čas potovanja izkoristili za zabavo in klepet, nekateri iz UO pa smo opazovali tudi deželo, skozi katero smo potovali.

Hrvaška - porušeni kraji, posledice vojne - žalostno in nepojmljivo. Bosna in Hercegovina. Narava prerešetana od bomb celi svoje rane, trava prerašča kraterje. Kako že poje pesem Frana Milčinskega?

Spomni Meri se moža soldata...ki mu grob skopala je granata... Hiše brez oken grozljivo zijajo v prelepo pokrajino, ki pa sameva - livade brez ljudi, brez tropov ovac, brez življenja.

Človeške rane, rane duše, celijo počasneje. Pa vendar je ta narod, tolikokrat preizkušan, v vsej svoji stiski sposoben organizirati prireditev - festival, na katerem ti zapoje srce in spoznaš, da je lepo živeti.

Naši folklorniki so se s svojimi nastopi lepo odrezali, vsi smo bili ponosni nanje. Kljub temu, da so v Drvarju razmere zelo težke, so nam organizatorji pripravili čudovit izlet v prekrasen predel neokrnjene narave slapov Martinbrod, ki je tudi raj za ribiče.

Pokvaril se nam je avtobus. Nam, ki smo prišli iz Slovenije! Skoraj edini, ki si zasluži to ime izmed de-

Vaditi in nastopati je začela skupina nekdanjih folkloristov

PODATKI IZ BILANCE STANJA
na dan 31. 12. 2005

PODATKI IZ IZKAZA POSLOVNEGA IZIDA v obdobju
od 01. 01. 2005 do 31. 12. 2005

Konto	Postavka	Danilo za AOP	v tisočih tolarjev	
			Veljavnega leta	Prejšnjega leta
1	2	3	4	5
00 01 02 03 04	1 Osnovna sredstva po neodpisani vrednosti in dolgoročna razmerja stroškov od nakupa	001	484	636
06 08	2 Dolgoročna terjatve in finančne nakazbe	002	0	0
31 32 33	3 Zaloge		0	0
12	4 Terjatve na članov in kupcev		0	485
13 14 15 16 18	5 Druge kratkoročne terjatve in kratkoročne finančne nakazbe	005	1 563	0
10 11	6 Dobrosvoje pri bankah, čeki in gotovina	006	1 749	1 549
10	7 Aktivna razmerja razmerje	007	0	0
	SKUPAJ SREDSTVA (001 do 007)		3 779	2 670
90 oz del 91 oz del 90'	8 Društveni sklad - ustanovitvena vsota rezerve in drugi ven		2 068	2 068
91 oz del 90'	9 Društveni sklad - presežek prihodkov	010	1 510	334
91 oz del 90'	9a Društveni sklad - presežek odhodkov	011	0	0
90 91 92	10 Dolgoročne obveznosti	012	0	0
22	11 Kratkoročne obveznosti do članov in dobaviteljev	013	201	288
23 24 25 26 27	12 Druge kratkoročne obveznosti	014	0	0
	13 Prijame časovnih razmerje	015	0	0
	SKUPAJ OBVEZNOSTI DO VIROV SREDSTEV (009+010+011+012+013+014+015)	016	3 779	2 670

vetnajstih, kolikor jih je na festival pripeljalo plesalce iz krajev širom bivše skupne države. In tu se je pokazalo pravo prijateljstvo in pravo srce, ko kljub temu, da si sam v pomanjkanju, daš vse, kar imaš!

Hvala prijateljem iz Drvarja za vso pomoč! Bilo je lepo, nepozabno.

Cenimo tudi pripravljenost župana g. Milana Kermana, da je našel čas in prišel pogledat osrednjo prireditev. S tem dejanjem je dal tudi priznanje folklornikom našega KUD-a, ki so ponesli ime Občine Beltinci tudi v Drvar in jo tam tudi častno zastopali.

Skupina nekdanjih plesalcev je nastopila na 4. srečanju ljubiteljev starih koles in motorjev, »oldtimerjev«, zato smo nastop poimenovali »Oldtimerji za oldtimerje«. Bilo je lepo.

Tamburaška skupina je sodelovala na uspešni predstavitvi občine Beltinci v avstrijskem Fehringu.

Prilagam podatke iz izkaza poslovnega izida v

Konto	Postavka	Danilo za AOP	v tisočih tolarjev	
			2004	2004
1	2	3	4	5
1	STROŠKI			
	1 Nabavna vrednosti nabavljenega materiala in trgovskega blaga	017	104	512
	2 Zmanjšanje vrednosti zalog materiala in trgovskega blaga	018	0	0
	3 Povečanje vrednosti zalog materiala in trgovskega blaga	019	0	0
40	4 Stroški prodajnega materiala in prodajnega trgovskega blaga (017+018-019)	020	104	512
41	5 Stroški storitev	021	3 230	4 847
42	6 Stroški dela	022	0	0
43	7 Donacije drugim pravnim osebam	023	775	0
45	8 Stroški naložbanja (investiranja)	024	0	0
44	9 Amortizacijski stroški	025	191	175
46	10 Finančni odhodki	026	13	0
47	11 Drugi odhodki	027	0	0
48	12 Dajave	028	0	0
	CELOTNI ODHODKI (020+021+022+023+024+025+026+027+028)	029	4 321	5 534
89	13 Presežek prihodkov (044-029)	030	1 178	
70 71 72	PRIMODKI			
	14 Prihodki od članovosti od tega:	031	3 601	4 874
	a) donacije Fundacije za humanitarne in humanitarne organizacij v RS	032	0	0
	donacije iz proračunskih in drugih javnih sredstev	033	0	0
	c) donacije drugih fundacij, skladov in ustanov	034	0	0
	e) donacije pravnih in fizičnih oseb	035	0	0
	d) presežek uporabe posebnih socialnih programov	036	0	0
	e) članštine in prispevki članov invalidskih organizacij	037	0	0
	f) prihodki od prodaje ugovornega blaga in stvari	038	0	0
15	15 Povečanje vrednosti zalog proizvodov in storitev		0	0
16	16 Zmanjšanje vrednosti zalog proizvodov in storitev		0	0
17	17 Dobrosvoje od dejavnosti (031+032-040)	041	3 601	4 874
73	18 Finančni prihodki	042	4	25
74	19 Drugi prihodki	043	1 892	0
	CELOTNI PRIMODKI (041+042+043)	044	5 497	4 899
83	20 Presežek odhodkov (028-044)	045	0	685
21	21 Prihodek od obravnavanega obratunjskega obdobja iz presežka prihodkov u prejšnjem obdobju (041-045)	046	0	685
	POVPREČNO ŠTEVILO ZAPOSLENIH DELAVCEV NA PODLAGI DELOVNIH UR V OBRAČUNSKEM OBDOBJU (celo število)	047	0	0
	**ŠTEVILO MESECEV POSLOVANJA	048	12	12

obdobju od 01.01.2005 do 31.12.2005 ter podatke iz bilance stanja na dan 31.12.2005 - sklep Upravnega odbora KUD Beltinci z dne 17.05.2006.

Elizabeth ZADRAVEC

MATERINSKI DAN, DAN VESELJA NAŠIH ŽENA

Materinski dan, dan, ko se še posebno spominjamo žena, mater, deklet, jim posvečamo pozornost in jih razveseljujemo s cvetjem, v katerem naj bi bile strnjene vse lepe želje, vsa zahvala.

Tudi v Lipi smo počastili ta veliki dan. Tako je KS Lipa pripravila pogostitev, Kulturno društvo Lipa pa program, s katerim smo se želeli zahvaliti, obenem pa tudi razveseliti naše žene in dekleta ter tako dokazati, da jim znamo izkazati hvaležnost za njihovo delo. Z veseljem so se udeležile tega srečanja, saj se jih je zbralo nekaj čez sto in tako napolnile vaško dvorano do zadnjega kotička. Pester program, na katerem so mlade recitatorke deklamirale pesmi o mamah ter

Igra Vogledi je navdušila zbrano množico

ob lepih zvokih zaplesale, je pričaral nasmeh na obrazih vseh žena. Domače ljudske pevke so zapele pesmi, dramska skupina Veseli vandrovcji pa je do solz nasmejala vse prisotne z veseloigro Vogledi, v kateri je prikazala, kaj se zgodi, ko mati zbira moža

svoji hčerki. Po proslavi in pogostitvi smo ob poskočnih zvokih harmonikarja Jožka zaplesali pozno v noč.

Milena JEREBIC

TEČAJ ZA MARKACISTE MDO POMURJA

Meddruštveni odbor planinskih društev Pomurja je organiziral tečaj za markaciste. Udeležilo se ga je 22 tečajnikov iz vseh sedmih planinskih društev meddruštvenega odbora: PD Gornja Radgona, PD Hakl Sveta Trojica, PD Lenart, PD Lendava, PD Ljutomer, PD Matica Murska Sobota in PD Mura Murska Sobota.

Tečaj je potekal po programu, ki je bil sestavljen iz teoretičnega in praktičnega dela, tako da so tečajniki spoznali teme: organiziranost markacistov, označevanje planinskih poti, tehnika markiranja idr. s posebnim poudarkom na tistih vsebinah, ki so povezane z oblikovanostjo in drugimi značilnostmi območja, po katerem poteka krožna 200 km dolga Pomurska planinska pot, ki jo omenjena društva vzdržujejo. Pot poteka po gričevnatem in ravninskem svetu, zaradi česar je gotovo drugačna od drugih planinskih poti, saj

predstavlja zanimivosti, ki jih druge slovenske pokrajine nimajo. To se je pokazalo tudi v praktičnem delu tečaja, ko so tečajniki pod vodstvom inštruktorjev markirali in čistili nekatere pestre odseke PPP, na katerih so se morali znajti sami in uporabiti pridobljeno znanje. Zanimiva in koristna je bila tudi izkušnja, kako pohodnika prepeljati čez polja, kjer so uporabni le smerokazi, in to tako, da ne ovirajo kmetov pri delu, traktorjev na kolovozih, vzdrževalcev melioracijskih jarkov in drugih. Spoznali pa so tudi, da so domačini pot sprejeli za svojo in da jih »turisti« ne motijo. Tako so veliko dušno omogočali markiranje na svojem in hkrati kazali znano gostoljubje. Praktično pa so se seznanili tudi z izdelavo brvi čez strmo strugo potoka in lesenih stopnic, kar se jim je zdela izjemna »snov«, saj se sicer potoki med nizkimi bregovi tod hitro razlezejo, ker so

bolj podobni curkom. Toda organizatorjem tečaja je uspelo najti primerno mesto za tak pouk, zagotovo pa ne takega, da bi lahko uporabili katerekoli vrste klinov, saj takega mesta ni. Kako uspešni opisovalci poti pa so tečajniki, bi lahko pokazala seminarska naloga o odseku PPP, ki so jo morali napisati tako, da bi se po njej znali ravnati drugi pohodniki.

Vznemirljiv vrhunec tečaja pa je bil gotovo teoretični izpit. Nanj so se tečajniki očitno dobro pripravili, saj so bili prav vsi uspešni v zadovoljstvo dobrih in zavzetih inštruktorjev in domačih organizatorjev.

Tako so društva dobila novo generacijo, kakor kaže, zavzetih markacistov, ki bodo po pripravi gotovo z veseljem delali v društvih to, za kar so se odločili iz svojega interesa in izkušenj z različnih planinskih poti.

Janez GLAŽAR

Udeleženci tečaja markacistov

POHOD PO SKRIVNI POTI

Vsak ima svoje skrivnosti, več ljudi jih ima več. Največ jih ima narava in te je treba odkriti in jih znati opazovati in poslušati.

TD »Sodar« Gančani ima svojo skrivno pot, po kateri smo letos že tretjič izvedli pohod. Tokrat so se nam pridružili tudi pohodniki iz drugih krajev, celo iz Ptuja, k čemu so pripomogli predvsem mediji.

Naša pot vodi v naravi med gozdiči, travniki in polji. Prečudovita je prav v maju, vsa v cvetju in žvrgolenju. Tu se najde rastlinje, cvetje, ki ga drugje ne najdemo. Tu so zaščitena rastišča irisov, rumenih lilij, nageljnov, makov, rož, katerih vseh imen niti ne poznamo, lahko pa občudujemo njihove cvetove. Ob celotni poti se kot v pravljici o Trnuljčici bohoti divji šipek, ki tudi do tri

metre preraste sosednje drevo.

Pot je dolga približno osem do deset kilometrov. Dolžino poti si pohodniki lahko izberejo po svojih zmožnostih. Ptički pa pojo povsod enako, na krajši ali daljši poti. Skupni cilj je druženje in uživanje v naravi, ki je enkratno. Sliši se pogovor in petje. Letos so bili najmlajši pohodniki stari dve leti, najstarejši pa blizu sedemde-

set. Sredi poti smo se ustavili ob več kot sto let stari hruški, okrog katere ima društvo postavljeno mize in klopi, ki jih je izdelal član društva, Zadravec Franc. Tam smo se okrepčali s kavo in »fankicami«. Na koncu je vse čakal dober bograč in pajani krūj, vse skupaj pa smo začinili s pijačo in staro ljudsko pesmijo.

Matilda PUCKO

SKAVTI V LETU 2005/2006

Ker se že dolgo nismo oglasili v glasilu, dovolite, da vam predstavimo naše aktivnosti za nekoliko daljše obdobje, Vrnimo se kakšno leto nazaj ...

Beltinski skavti, ki smo združeni v stegu Prekmurski štrki, smo bili spet zelo aktivni (tako zelo, da ni bilo časa za oddajo člankov v prejšnjih dveh glasilih!).

Julija 2005 se je na Goričkem v Čepincih odvijal velik poletni tabor čet mariborske regije. Seveda smo med temi 250 skavti 8 dni v odlični družbi preživeli tudi skavti iz Beltinec. Bilo je res nepozabno doživetje. Še bolj močno pa se je v spomin nekaterim starejšim skavtom vpisal potovalni tabor v Berlin. Za marsikoga je bil to bil prvi polet z letalom. Tabor je potekal predvsem v spoznavanju in obiskovanju znamenitosti Berlina. Domov so se vrnili polni lepih spominov ter odločeni, da bo treba kaj takega še ponoviti.

V počitnicah smo sodelovali na folklornem festivalu kot redar-

Naši skavti po progi preživetja

ji na razstavi. Voditelji pa smo imeli avgusta načrtovalni vikend. To leto se je začelo triletno obdobje z vzgojnim namenom: V ZSKSS bomo v letih 2005 do 2008 s seznanjanjem o skavtskih koreninah vzgajali v dejavne skavtinje in skavte. Seveda se bomo tega skušali držati tudi mi v Beltincih. V počitnicah smo organizirali še piknik za cel steg.

Z rednimi tedenskimi srečanji smo začeli v septembra. Na srečanjih smo spoznavali razne skavtske veščine, se družili in se zabavali. Ob praznovanju dneva stega (19.10.) smo se malo ozrli nazaj po svojih skavtskih koreninah. Po-

vabili smo dva nekdanja skavta, ki sta mlajšim povedala, kako je bilo pri skavtih nekoč.

Z delovanjem je prenehala naša najmlajša skupina skavtov, volčiči in volkuljice.

V začetku adventa smo delali adventne venčke, ki smo jih nato prodajali.

V decembru smo v naše kraje spet prinesli LUČ MIRU iz Betlehema. Ob tej priliki smo organizirali prireditev sprejema Luči miru skupaj s skavti iz Črenšovec, ki je tokrat potekala v Črenševcih.

V božično novoletnih počitnicah smo se voditelji in vodniki čete odpravili na vodniški dvodnevni izhod v Bogojino. Tam smo preverili naše dosedanje delo ter naredili načrte za naprej.

Seveda pa nismo pozabili na usvajanje novega znanja. V januarju smo imeli orientacijski izziv za četo, na katerem je sodeloval tudi klan.

V februarju smo odpravili na zimovanje, četa v Čečah pri Tr-

Klan na zimovanju

bovljah, klan pa v Babnem polju. Prav gotovo smo se vsi imeli lepo na zimovanjih in doživeli marsikaj prijetnega, poučnega in zabavnega.

Konec marca se nas je pet starejših skavtov udeležilo nočnega orientacijskega teka »Bolfenk«, ki je potekal v okolici Škofljice. Sodelovalo je devet ekip iz cele Slovenije, zasedli pa smo prvo mesto.

V aprilu smo se s svojimi zastavami udeležili velikonočne procesije po Beltincih, na velikonočni ponedeljek pa smo se že po tradiciji odpravili na izlet, tokrat v Črni log. Namenili smo ga spoznavanju in opazovanju rastlin in živali, seznanili pa smo se tudi z okoljskimi problemi, ki se pojavljajo v tem gozdu.

In že so tu majske počitnice ter težko pričakovani izhod čete, ki je potekal v obliki tridnevnega tabora v Murških Črncih, kjer smo se pripravljali na redni poletni tabor. Bila pa je to zanimiva izkušnja, saj je skoraj ves čas deževalo, mi pa

smo kljub temu izpeljali celotni začrtani program. Klan pa se je prav tako v mokrem vremenu istočasno s kolesi odpravil na dvodnevni izhod v Lendavo.

Različne aktivnosti pa so potekale skozi celo leto.

Skozi vse leto smo vsako zadnjo nedeljo v mesecu sodelovali pri otroških mašah s petjem, za katerega je skrbel naš SKAVTSKI BAND, ki je ves čas marljivo vadil in nam popestril maše. Voditelji smo na sestankih SKVO (skupnost voditeljev) načrtovali naše aktivnosti in se izobraževali v skavtskih vodstvenih veščinah. Novost v tem letu je bila ustanovitev skupine odraslih skavtov. To so zaenkrat starši skavtov, v jeseni pa načrtujemo, da bi povabili še druge. Udeleževali smo se raznih državnih srečanj voditeljev in orientacijskih tekmovanj. Naša spletna stran dokaj redno deluje. Občasno na njej objavljamo razna obvestila, novice in slike. Vabljeni ste, da jo obiščete in napišete kaj v

knjigo gostov ali na forum. Naslov spletne strani: <http://beltinci.l.skavt.net>

Aktivnosti v počitnicah

Junija naše skavtske aktivnosti nekoliko prekinemo, saj postane v šoli zelo napeto in se je treba učniju posvetiti z vsemi močmi. Ko pa bo konec pouka, se bomo udeležili slovesnosti ob posvetitvi škofa v Murski Soboti.

Voditelji pa medtem že pridno načrtujemo poletne taborne. Klan se bo konec junija peš odpravil na sedemdnevni potovalni tabor po Primorski, četa pa sredi julija na devetdnevni tabor na Kozjansko. V sklopu tega tabora bo tudi tridnevni tabor za odrasle skavte. V počitnicah bomo organizirali tudi izlete, romanja in družabna srečanja.

V jeseni bomo spet sprejemali nove člane: kdaj, kje in koga, boste pravočasno obveščeni.

V Beltincih smo skavti uspešna mladinska organizacija, v katero je vključenih 45 otrok in mladih, največ iz župnije Beltinci, nekaj pa tudi od drugod. S tedenskimi srečanji, ki so tematsko in programsko zastavljene, skušamo otrokom in mladostnikom prikazati različne skavtske veščine, lepote narave, temeljne katoliške in človeške vrednote ter jih vzpodbujati k samostojnejšemu delovanju. Skratka, skušamo narediti svet nekoliko lepši.

Boris TIBAUT - Močni Medved

Legenda:

Četa - skupina skavtov 11-16 let

Klan - skupina skavtov 16 do 21 let

ZSKSS - Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov

Zgodil se je - natančno 20. maja 2006 - že 4. rally starih koles in starih koles z motorjem v organizaciji DRUŠTVA STARODOBNI KOV - LJUBITELJEV STARIH KOLES "DIMEK" Beltinci. Resnično smo podaljšali kolono udeležencev od lanskih okoli 80 na letošnjih 150 ali še kaj več. Letos so se nam namreč prvič pridružili tudi prijatelji kluba "BICIKLIN" iz Koprivnice na Hrvaškem. Prijetno so nam popestrili ne le rally, temveč tudi druženje, obenem pa poskrbeli za izjemno razpoloženje s svojimi tamburaši in brhkimi pevskami. Potrudili smo se tudi mi, saj smo jim želeli vrniti gostoljubje, ki smo ga bili deležni v Koprivnici lanskega septembra.

Letošnji rally so spremljale vse aktivnosti, ki sodijo v sklop tega dogajanja. V četrtek, 18. maja, smo s prijatelji iz Koprivnice in Klubom obrtnikov in podjetnikov občine Beltinci odprli razstavo

starodobnih koles, namenjeno tudi prikazu funkcije kolesa kot obrtniškega in delovnega pripomočka. Koprivčani so razstavo čudovito dopolnili s kopijami najstarejših koles in drugim promocijskim materialom.

Rekli smo, naj se kaj dogaja tudi prihodnje dni, da zadeva postane sočnejša, zanimivejša in vredna obiska. Na žalost je neprimerno vreme onemogočilo društvu TIM MLIN Beltinci izpeljavo kronometra. Naš skupni cilj je bil predstaviti tudi to zvrst kolesarstva. Lahko le še upamo, da bo ob naši prihodnji tovrstni prireditvi leta 2007 uspelo to tudi našim prijateljem iz tega društva.

Sobota je bila naša - Dimekova - in vsi, ki ste se kakorkoli skromno, pa vendarle udeležili naše prireditve, lahko potrdite, da smo zadevo vzeli v roke resno in odgovorno. Rally, ki je potekal na relaciji Beltinci-Odranci-Črenšovci-Bi-

strice-Melinci-Ižakovci-Beltinci, je bil paša za oči in balzam za dušo vsem tistim, ki cenijo take zadeve.

Iskrena hvala velja županom občin Beltinci, Odranci in Črenšovci - gospodu Kermanu, Markoju in Törnarju, KS Ižakovci, KS Beltinci in Zavodu za turizem in kulturo Beltinci in vsem, ki ste kakorkoli prispevali, da smo rally spravili pod streho. Bilten, ki smo ga izdali ob tej priliki, je obelodanil tudi številne dobrotnike, ki so finančno in materialno prispevali k temu, da je rezultat prireditve vreden ponovitve in ohranitve te etnokulturne tradicije.

Videli ste, da smo stopili skupaj z obrtniki in podjetniki naše občine, ki so izrazili željo, da se s svojo dejavnostjo vključijo in predstavijo svoje zmogljivosti na naši prireditvi. Prepričani smo, da je prav, da se v beltinski občini sodeluje, ne pa razdira. Računamo, da postavljamo trdnejše temelje za pozitivno in

Zbrani starodobniki v beltinskem parku

Rally na poti proti Odrancem

kakovostno izgradnjo razvoja in bivanja v tem našem prostoru.

V nedeljo, 11. maja, smo se spet podali k prijateljem v Kopri-

vnico, saj smo kaj kmalu morali vrniti obisk na njihovi kolesarski manifestaciji. Znano je, da je to mesto eno izmed najbolj organizi-

ranih na Hrvaškem v rekreativnem kolesarstvu. Nepozabno srečanje, prijateljsko vzdušje, kilometrska kolona kolesarjev - seveda z Dimeki v ospredju - prava paša za oči! Bili smo čudovito in izredno gostoljubno sprejeti med meščani in gosti v kolesarski Koprivnici.

Upamo, da smo na dobri poti, da napredujemo in zavzeto delamo za dvig programske ponudbe našega društva. Tu pa je že tisto križpotje, na katerem se srečujemo s krajevnimi činitelji, z občino in njenimi institucijami. Dimeki smo pripravljene na izzive. Izkoristite priložnost!

Za vsem, kar smo storili do sedaj in za tistim, kar bodo v bodoče, pa stoji še čez 70 članov našega društva.

August Farkaš

RAZSTAVA EROTIKA - LÁSZLÓ NEMES, AKAD. SLIKAR (ZALAEGERSZEG, MADŽARSKA)

Glavna dejavnost Društva za napredek umetnosti Aquila Lipovci je vsekakor organizacija vsakoletne mednarodne likovne kolonije. V koloniji nastajajo številne vezi med umetniki in organizatorji. Poleg tega, da društvo v Beltincih in drugih krajih Slovenije in celo v tujini razstavlja umetniška dela, nastala v koloniji, skrbi tudi za širšo razstavno dejavnost v obnovljenih prostorih beltinskega gradu.

V soboto, 10.6.2006 ob 20. uri, je društvo v prostorih gradu v Beltincih pripravilo otvoritev razstave akademskega slikarja Laszla Nemesa iz Zalaegerszega (Madžarska) z naslovom Erotika.

Laszlo Nemes, tudi nekajkratni udeleženec lipovske kolonije, se je rodil leta 1948 v Kolozsvaru v Romuniji. Diplomiral je na Visoki šo-

li za likovno umetnost. Redno razstavlja in do danes je imel skupaj

čez 100 samostojnih in skupinskih razstav po celem svetu. Bil je ude-

Prisotnim se je predstavila orientalska plesalka in lepo dopolnila ambient na otvoritvi razstave slik Erotika

leženec več kot 20 likovnih kolonij v Sloveniji, na Madžarskem in Hrvaškem. Njegova dela lahko najdemo v mnogih galerijah in različnih zasebnih zbirkah.

V priložnostnem programu je nastopil harmonikar Gregor Sraka. Prisotne je ogrela tudi orientalska plesalka.

O delu in pomenu društva ter vpetosti lipovske kolonije v širše kulturno okolje je prisotne seznanil Jože Tivadar.

Razstavo je odprl mag. Franc Obal, direktor Galerije Murska Sobota, ki je povzel delo in življenjsko pot Laszla Nemesa ter strokovno ocenil razstavljenе slike.

Jop Mag. Franc Obal, direktor Galerije M. Sobota, Laszlo Nemes, avtor slik in Jože Tivadar

LIPOVCI SO POSTALI HOKEJSKA METROPOLA

Obdobje med 27. majem in 4. junijem bo z zlatimi črkami zapisano v zgodovino lipovskega hokeja. Igralci Plive Lipovci so v tem obdobju osvojili kar dve mednarodni tekmovanji in Lipovce močno utrdili na hokejskem zemljevidu Evrope.

Najprej so naši hokejisti 27. in 28. maja igrali na finalnem turnirju Interlige v Bratislavi, na katerega so se uvrstili kot najboljša ekipa po rednem delu tekmovanja. Zaradi tega in tudi zaradi treh okrepitev iz Nizozemske so seveda veljali za prvega favorita finalnega turnirja, vendar so morali to dejstvo upravičiti tudi na igrišču. V polfinalu so se tako pomerili s slovaško ekipo Senkvice. Tekma je bila vse prej kot lahka, saj so Slo-

vaki na igrišču v Bratislavi vselej težak nasprotnik. S potrpežljivo in disciplinirano igro so Lipovčani premagali odpor Senkvice in na koncu z dvema goloma S. Olden Hegna in enim B. Stanka

zmagali s 3:1 in se uvrstili v nedeljski finale proti Mladosti, ki je v drugem hrvaškem polfinalu premagala Marathon.

Na finalni tekmi so naši prvaki pokazali zelo dobro igro in od prve mi-

nute dalje uprizorili pravo obleganje hrvaških vrat. Žal pa nikakor niso in niso mogli zadeti. Ko jim je to vendarle proti koncu prvega polčasa uspelo, pa jim je sodnik razveljavil povsem regu-

Hokejisti iz Lipovec

Novim zmagani naproti

laren zadetek. V drugem polčasu je bila slika podobna, svoje pa sta dodala tudi sodnika, ki sta bila na trenutke pravzaprav dvanajsti in trinajsti igralec Mladosti. Tako so o zmagovalcu Interlige odločali kazenski strelji. P. Forjan, U. Stanko, F. Maučec in R. Mesarič so svoje delo opravili brez napake, svoje je dodal tudi odlični S. Hendrickx, ki je ubranil dva strela in slavje se je že tretje leto zapored lahko začelo.

Še pomembnejše tekmovalje je bilo nato od 1. do 4. junija, ko se je v Zagrebu odvijal pokal državnih prvakov skupine C. Igralci Plive so bili v težki skupini skupaj z

Elektrovovodino (SČG), Mladostjo (HRV) in Orient Lyngby-em (DAN). Prvenstvo so začeli z zmago proti Elektrovovodini s 4:1, po priložnostih sodeč pa bi morala biti zmaga še izdatnejša. Na drugi in tretji tekmi proti Hrvatom in Dancem se je ponovila zgodba o neučinkovitosti in tako sta se tekmi, kljub temu da so nadigrali oba nasprotnika, končali z neodločenima rezultata 1:1 in 2:2. To pa je bilo dovolj za drugo mesto v skupini, ki je zadnji dan omogočalo boj za skupino B proti zmagovalcem druge predtekmovalne skupine portugalskemu Lamasu.

Finalno tekmo proti portugalskim prvacom so igralci Plive ob glasni podpori približno 25 navijačev, ki so se v ta namen pripeljali iz Lipovec, začeli odlično in z golom R. Mesariča s kazenskega strela tudi povedli. Kljub zgodnjemu vodstvu so še stopnjevali pritisk in R. Mesarič je iz kratkega kota rezultat tako povišal na 2:0. Portugalci se še niso dobro pobrali in že je bilo 3:0, po tem ko sta celotno obrambo z dvema dvojnima podajama preigrala M. Mesarič in J. Willems, ki je akcijo tudi zaključil. Nato je sledil padec v igri, kar so znali izkušeni Portugalci izkoristiti in

rezultat znižali na 3:2. Vendar le za kratek čas, saj je M. Mesarič po samostojnem prodoru postavil rezultat polčasa 4:2 za naše prvake. V drugem polčasu so Lipovčani umirili igro in držali vse niti igre v svojih rokah. Igralci Lamasu so 10 minut pred koncem rezultat sicer srečno znižali, vendar jim je kmalu vrnil razigrani J. Willems in postavil končni rezultat tekme 5:3.

S to zmago in zlato medaljo se ekipa vrača v skupino B evropskega hokeja. Nedvomno gre za velikanski uspeh, saj je v Sloveniji le malo ekip, ki se lahko pohvalijo, da v pokalu prvakov kotirajo med 16 najboljših klubov na stari celini. Veliki cilj za drugo leto je gotovo obstanek med šestnajstimi, ki je ob zelo dobrem in kvalitetnem domačem jedru ter ob »nizozemski pomoči« vsekakor uresničljiv. Še večji in dolgoročnejši cilj pa je gotovo hokej pripeljati v bližnje osnovne šole in s tem pridobiti čim širšo bazo igralcev in kaj lahko se zgodi, da bodo naslednje generacije igralcev posegle še mnogo višje!

A.N.

1. POHOD PO FERIJEVI POTI

V spomin na nekdanj izvrstnega nogometaša in kasneje prizadevnega športnega delavca in športnega novinarja Ferija Maučeca je Športna zveza Beltinci v soboto, 10.6.2006, pripravila prvi Pohod po Ferijevi poti.

Pohod je potekal po poti, ki jo je pokojni Feri več kot tisočkrat prehodil. Na tej poti ga je dolga leta spremljal Jože Horvat, predsednik SZ Beltinci, ki je tudi dal pobudo za organizacijo tega pohoda. Pohod v dolžini približno 8 km je potekal iz športnega parka v Beltincih skozi Lipovce in Gančane nazaj v Beltince. Pri trgovini Jeneš v Lipovcih in pri gostilni Maučec v Gančanih sta bili pripravljene okrepčevalnici, kakor tudi na cilju pod šotorom pri novem kulturnem domu v Beltincih.

Kljub slabemu vremenu se je pohoda udeležilo okrog 70 pohodnikov, med njimi tudi Ferijevi najbližji. Pred pohodom sta prisotne nagovorila Jože Horvat in Jože Ružič, predsednik organizacijskega odbora in vodnik. Ob koncu pohoda se je v imenu Ferijeve družine vsem zahvalil njegov sin Marjan. Posebna delegacija je na grob pokojnega Ferija položila spominski šopek.

Organizatorji in pohodniki so družno zagotovili, da bo pohod

Feri Maučec (1934 - 2003)

postal tradicionalen, oz. kot je hudo domišnjo pripomnil eden od pohodnikov je slabo, mokro vreme zagotovilo, da se bo stvar prijela.

Feri Maučec se je rodil 26. septembra 1934 v Gančanih, kjer je preživel otroštvo in mladost. Svoj drugi dom si je ustvaril v Beltincih.

Njegovi prvi nogometni koraki so se začeli v Beltincih, kmalu pa je zaigral za NK Mura iz Murske Sobote. Vsa igralska leta je ostal zvest domači pokrajini, čeprav je imel ponudbe za igranje v najelitnejših klubih. V dolgoletni nogometni karieri se je uveljavil predvsem kot odličen strelec, saj je še danes z doseženimi 191 goli na vr-

hu lestvice strelcev slovenske nogometne lige.

Ko je prenehal aktivno igrati nogomet, je bil trener pri več pomurskih in avstrijskih nogometnih klubih, tudi pri NK Mura in NK Beltinci, s katerima je dosegal zavidljive rezultate.

Bralci Vestnika in poslušalci Murskega vala so ga poznali kot športnega novinarja in urednika, ki jih je vsak teden seznanjal s športnimi dogajanja v pokrajini ob Muri in to polnih 40 let.

Feri se je ukvarjal tudi s športno publicistiko, saj je izdal vrsto obsežnih del z različnih področij športa. Njegov opus obsega kar 14 športnih publikacij.

Za svoje športne dosežke in delo na področju športa je Feri prejel številna priznanja. Leta 1961 je bil izbran za najboljšega športnika Pomurja, leta 1992 je prejel Bloudkovo plaketo, prejel je priznanja Nogometne zveze Jugoslavije in Nogometne zveze Slovenije ter najvišje soboško občinsko priznanje.

Umrli je junija leta 2003. S svojim delom je ogromno prispeval k razvoju športa v Pomurju. Za večne čase se je zapisal v zgodovino pomurskega in slovenskega športa.

JoP

Kljub slabemu vremenu, kar dolgo kolona pohodnikov

Ob koncu sta se pohodnikom zahvalila vodnik J. Ružič in M. Maučec

ŠD DOKLEŽOVJE – PIKADO KLUB F1

V prostorih Kluba F1 v Dokležovju je bil odigran prvi občinski turnir v elektronskem pikadu za pokal občine Beltinci. Turnir je organiziralo Športno društvo Dokležovje-Pikado klub F1 ob pomoči Občine Beltinci. Udeležilo se ga je 22 tekmovalcev iz šestih vasi naše občine.

Rezultati:

Posamezno: 501 D.O.

1. Peter Antolin (Ižakovci)
2. Daniel Duh (Melinci)
3. Anton Žalik (Dokležovje)
4. Sebastjan Vohar (Dokležovje)

Dvojice: 501 M.O.

1. Matej Šebjan (Dokležovje)
Dejan Škafar (Ižakovci)
2. Matjaž Györek (Dokležovje)
Mitja Kavaš (Lipovci)
3. Zlatko Tamaš (Melinci)
Daniel Duh (Melinci)

Turnir bo v prihodnje postal tradicionalen.

Športno društvo Dokležovje-Pikado klub F1 je organiziral 2. vaško prvenstvo v pikadu za pokal KS Dokležovje. Turnirja se je udeležilo 26 tekmovalcev in tekmovalk iz Dokležovja, sodelovali pa so lahko tudi "bodoči Dokležanci".

Tekmovali so v treh kategorijah: moški, ženske in U-21 (do 21 let)

Rezultati:**MOŠKI:**

1. Györek Matjaž
2. Miholič Janez
3. Farič Janez
4. Lopert Branko

DVOJICE:

1. Farič Roberto
Smodiš Benjamin
2. Tkalec Sašo
Šiško Matija

3. Vohar Sebastjan
Lukač David

ŽENSKE:

1. Čeh Natalija
2. Fras Alenka
3. Časar Mateja
4. Farič Milena

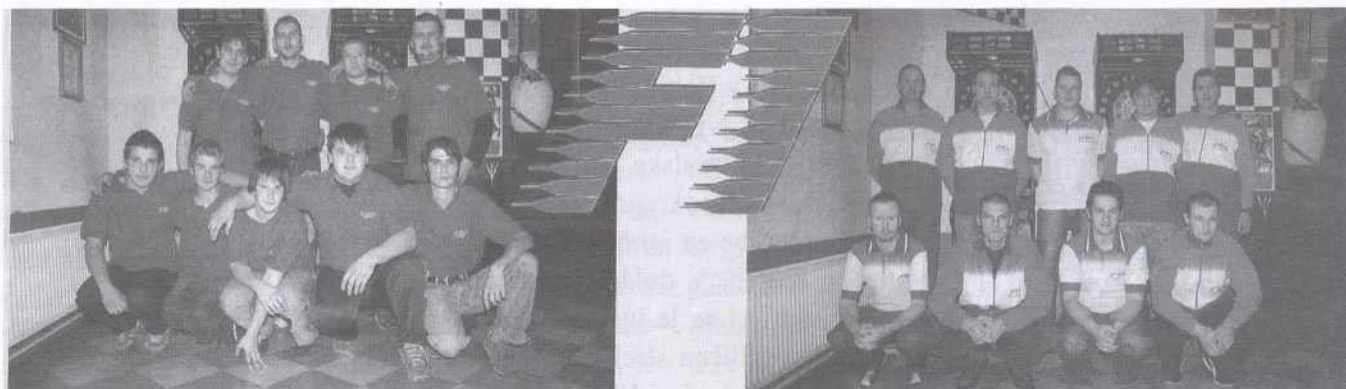
U-21 (od 21 let):

1. Šiško Matija
2. Fras Blaž
3. Meolic Denis

DVOJICE:

1. Šiško Matija
Brunec Jernej
2. Zver Matej
Lukač David
3. Balažic David
Šebjan Matej

Matjaž GYÖREK

Športno društvo pikado klub F1

ZAKLJUČEK SEZONE V MISLINJI

Odbojarski klub Beltinci uspešno deluje že 15 leto, saj so moški že vrsto let prvaki III. državne odbojarske lige vzhod. Že tretje leto v okrilju kluba poleg ostalih selekcij pod vodstvom trenerja Janka Hochstätterja trenirajo in tekmujejo tudi deklice letnik 1993, ki tekmujejo tudi v državni B ligi mlajših deklic in so letos osvojile 5. mesto.

Ob zaključku sezone so se deklice udeležile tudi mednarodnega turnirja, ki je potekal od 17. – 18. junija v Mislinji in na katerem je sodelovalo 28 ekip iz Hrvaške in Slovenije. Ekipe, ki sta tekmovali za OK Beltinci, sta osvojili odlično peto in sedmo mesto. Tekmovali so: Hana Hochstätter, Barbara Balažic, Saška Košir, Anja Brunec, Tjaša Legen, An-

derja Lukač, Sanja Kocet in Martina Kolar.

Deklice bodo tudi v počitnicah pridno igrale odbojko na pesku in jeseni nadaljevale s treningi. Volje jim ne manjka, morda le kakšen sponzor.

Mateja HOCHSTÄTTER

Udeleženci pohoda na »Otoku ljubezni«

V podružnici Pomurja Slovenskega društva za celiakijo ne počivamo. Že kar nekaj mesecev se intenzivno pripravljamo na športne igre SDC, ki smo jih dolžni v tem letu organizirati na našem območju. Lete se bodo odvijale 2. septembra v Beltincih. Sicer pa o tem kdaj drugič.

Letos smo se že drugič v sklopu Zavoda za zdravstveno varstvo iz Murske Sobotice organizirano udeležili pohoda na Otok ljubezni. Tam smo pripravili stojnico z brezglutenskimi izdelki slovenskega uvoznika ter doma pripravljeno brezglutensko pecivo. Bilo je lepo, zato smo sklenili, da se bomo drugo leto pohoda spet udeležili.

20. maja je Mednarodni dan celiakije. Je bil obeležen istočasno v 21-ih državah Evrope s sloganom Če si od kruha bolan. Slovenci smo imeli srečanje na Šmarni gori, kjer je podružnica Ljubljana v sklopu svoje 10. obletnice pripravila nepozabno srečanje. Tudi za nas Pomurce so se potrudili in nam označili lažjo pot do vrha, kljub temu je bila za nas ravnice zelo naporna. Ves napor pa je bil pozabljen, ko smo prispeli do vrha. Megla je izginila, pogled na sončno Ljubljano je bil enkratni. V programu ni

Pokušina brezglutenskega peciva

manjkalo zgodovine Slovenskega društva za celiakijo, folklorne, glasbe, kviza, gostov iz tujine, uvoznikov in domačih proizvajalcev brezglutenskih izdelkov, še posebej pa prijateljskih klepetov naših članov iz različnih podružnic društva. Vsi pa smo bili enotni, da nismo bolniki, le določenih živil ne smemo uživati.

Da pa se ukvarjamo še z drugimi aktivnostmi, nam govori slika, ki je nastala dne 31.5.2006 v Veržeju v gostilni »Kasač«. Organizirali smo strokovno klepetalnico, ki se je udeležilo 18 članov. Obiskala sta nas tudi dva gosta, to sta g. Robert Piskač in predsednica podružnice Ljubljana, ga. Mojca Košmrlj. Po kratkem poročilu o delu društva in podružnice, ki ga je predstavil predsednik podružnice Pomurje g. Robert Letnar, nam je na vprašanja o celiakiji odgovarjala Marjeta Maroša Meolic, dr.med.spec.pediatr.

Gospod Robert Piskač, predstavnik pekarnice Piskač in mesarija Hanžekovič pa sta poskrbela za topel obrok. Druženje je bilo lepo in zanimivo, saj smo izvedeli veliko novega, zato si bomo prizadevali v bodoče organizirati še več takšnih srečanj.

Robert LETNAR

Srečanja na Šmarni gori se je udeležilo tudi naše društvo

Udeleženci strokovne klepetalnice v Veržeju

GIBANJE - POT DO ZDRAVJA

Gibanje je osnovna človekova potreba, tako kot potreba po zraku, hrani, vodi in svetlobi. Podatki o gibalni športni dejavnosti nas opozarjajo, da smo, tako kot tudi drugje v Evropi, premalo telesno dejavni.

Današnji način življenja je pospešen, zato skušamo opraviti čimveč stvari v čim krajšem času. Veliko dela opravljamo pretežno sede, način življenja zmanjšuje potrebe po dnevnem gibanju. Za večino odraslih ljudi se je izrazito zmanjšala telesna aktivnost pri vsakdanjem delu, prihodu in odhodu z dela, pri hišnih opravilih. Čeprav raste zavest in želja po gibanju, se včasih kljub dobri volji težko pripravimo, da bi začeli s telesnimi aktivnostmi.

Izkoristimo čas, ki je pred nami. Prihod pomladi je kot nalašč primeren letni čas, da nas zvabi v naravo in da na lastni koži začutimo, kako gibanje blagodejno vpliva na naše počutje. Hoja na svežem zraku, kolesarjenje, ples, sprehod v naravo, tek, različne športne igre z družinskimi člani in s prijatelji, vrtnarjenje, planinarjenje poskušajmo vrniti v naš vsakdan.

Imeti moramo jasen cilj in željo, da spremenimo svoj način življenja in da hočemo storiti nekaj zase.

Za krepitev in varovanje zdravja je pomembno, da smo telesno dejavni vse življenje od otroštva do pozne starosti. Če imamo zdravstvene težave in ne vemo, kakšne vrste telesnih dejavnosti bi bile primerna za nas, je dobro, da se po-

svetujemo s svojim zdravnikom.

Pred vadbo se izogibajmo težkim obrokom hrane in ne pozabimo na dovolj tekočine. Najboljša pijača za žejo je voda.

Preden začnemo z gibanjem, se moramo rahlo ogreti in postopno povečevati telesno aktivnost. Pozorni moramo biti pri uporabi ustrezne opreme in zaščite (čelada, copati).

Izogibajmo se napak pri vadbi, posebej moramo biti previdni, če smo bili že poškodovani.

Pri vadbi moramo prisluhniti svojemu telesu. Telesna aktivnost naj bo tako intenzivna, da privede do rahle zadihanosti in povečanega srčnega utripa. Lahko se tudi nekoliko oznojimo. To so lahko tudi vsakodnevna različna domača opravila.

Če imamo pri vadbi občutek utrujenosti (premajhen prsni koš), moteče dušenje, pekoči občutek v grlu, močno razbijanje srca, moramo takoj zmanjšati intenzivnost vadbe.

Gibajmo se vsaj 30 minut dnevno ali 2 x po 15 minut.

V kolikor nismo bili telesno dejavni, začnimo počasi, telesno dejavnost povečujmo postopoma. Odločimo se za telesno aktivnost, ki nas veseli, pri kateri uživamo in je primerna za našo starost in telesno sposobnost. To je lahko hoja, nordijska hoja, kolesarjenje, plavanje, ples, tek, aerobika in še bi lahko naštevali.

Poskusimo:

Zakaj pa ne bi za začetek izbrali družabnega pohoda v naravo?

Povabimo še koga: prijatelja, soproga, soseda...

Gibanje naj nam bo zabava in užitek, obenem pa zdrav način življenja.

Ne iščimo izgovorov, kot so: nimam časa, sem prestar, rekreacija preveč stane.

In kakšne so koristi telesne dejavnosti?

Koristi redne telesne dejavnosti za zdravje so neprecenljivega pomena. Redna telesna aktivnost zmanjšuje tveganje za nastanek številnih bolezni.

- Zmanjšuje tveganje za razvoj srčno žilnih bolezni in možganske kapi.
- Zmanjšuje tveganje za razvoj sladkorne bolezni tipa II.
- Zmanjšuje tveganje za razvoj raka, predvsem na debelem črevesju in dojki.
- Pomaga zniževati povišan krvni tlak.
- Pomaga zgraditi in ohranjati zdrave kosti, močne mišice in gibljive sklepe.
- Pri ženskah pomaga preprečevati osteoporozo in zmanjševati tveganje za zlom kolka.
- Zmanjša tveganje za razvoj bolečin v križu in v kolenih.
- Vsem ljudem, posebno pa tistim s kroničnimi boleznimi, povečuje življenjsko energijo.
- Pomaga ohranjati normalno telesno težo.

Emma Mesarić

Zavod za zdravstveno varstvo MS

Približujejo se počitnice, polne sonca, dobrega počutja, druženja ... Ne glede na to, ali bomo počitnice preživel na morju, podeželju ali kar doma, dobro je, da upoštevamo nekaj nasvetov. Predvsem tistih o zaščiti pred soncem. Zakaj? Ker pretirano izpostavljanje soncu zvišuje nastanek kožnega raka, povzroča staranje kože ter prispeva k zmanjšanju odpornosti. Nezaželene vplive pa lahko omilimo tudi s prehrano. Zagotoviti si bo potrebno veliko antioksidantov, snovi, ki »lovijo« proste radikale. Veliko prostih radikalov pa dodatno nastaja ob izpostavljanju soncu. Med najučinkovitejše zaščitnike pred prostimi radikali uvrščamo vitamine C, E, A oziroma beta karoten, selen, flavonoide in številne druge snovi, ki jih vsebuje predvsem sadje in zelenjava. Zato uživajmo veliko zelenjave in sadja vseh barv. Na jedilniku naj bo čim več rdeče, rumene in zelene zelenjave in sadja, najbolje kar pri vseh obrokih. Zakaj ne bi dan začeli z rumeno marelico, malici dodali ognjeviti rdeči paradižnik, kosilu pa kar mavrico iz zelene solate, rdečega radiča, korenčka, brokolija, paprike, sliv, jagod....? Dan zaključimo s krožnikom pisane zelenjave in sadežem. Tako so na primer korenček, paprika in marelica vir beta karotena, ki pomaga koži pri odpravljanju škodljivih učinkov sonca. Količine zelenjave in sadja naj bodo večje kot običajno. Teden do dva, preden se odpravimo na morje, začnimo uživati veliko sadja in zelenjave. Z njimi poskušajmo nadomestiti sladice. Tako si bomo zagotovili veliko antioksidantov in drugih zdravju prijaznih snovi. Z maščobami pa v vročih poletnih dneh bodimo varčni. Izbirajmo živila z manjšo vsebnostjo maščob (manj mastno

mleko in izdelki, meso z manj maščob), hrani pa dodajamo le kvalitetne maščobe, predvsem v obliki olja. Da obdržimo vse ugodne učinke olja, ga dodajmo proti koncu priprave hrane. Pripravljajmo enostavne jedi, prihranjeni čas pa porabimo za gibanje in sprostitev v naravi. Privoščimo si piknik v naravi ali v domačem vrtu. Preproste jedi z žara in veliko zelenjave so idealna izbira, kot na primer morska riba, začinjena z rožmarinom in zelenjava na žaru z veliko sveže zelenjave. Hladna mavrična sadna solata pa čudovito zaokroži obrok. Preprosto, lahko in zdravo. In ne pozabimo zaužiti dovolj tekočine. Priporočava vodo. Za spremembo ji lahko dodamo malo svežega limoninega soka ali pa pripravimo sadni čaj. Hladnemu dodamo svež sadni sok, kocko ledu in košček sadja za okras. Skriti pred nagajivimi sončnimi žarki se prepustimo poletnemu užitku.

Poletna vitaminska solata (za 4 osebe)

25 dag korenčka
1 koromač
10 dag pora
1 rumena paprika
1 manjša glavica radiča

preliv:

4 žlice olivnega olja
2 žlici limoninega soka
1 strok česna
sol
1 žlica sesekljanega peteršilja

Očiščen in olupljen korenček naribamo, por narežemo na kolesca, koromač in papriko pa na rezance. Narežemo tudi liste radiča.

Pomešamo olje, limonin sok, sol, česen in peteršilj ter prelijemo po solati. Dobro premešamo.

*Branislava Belovič,
Gordana Toth,
Zavod za zdravstveno varstvo MS*

Ali veste, da hrana vpliva na koncentracijo in razpoloženje? Številne študije so pokazale, da hrana vpliva na proces razmišljanja, učenja in na razpoloženje. Za dobro delovanje možgani nenehno potrebujejo hrano in to v obliki glukoze oziroma krvnega sladkorja, ki nastaja iz ogljikovih hidratov. Le te si zagotavljamo iz žit in žitnih izdelkov, sadja, zelenjave in sladkorjev. Poglejmo, kaj se dogaja, ko zaužijemo hrano, ki vsebuje veliko sladkorja. Zelo hitro se zviša raven krvnega sladkorja, istočasno pa se izločajo prekomerne količine inzulina, ki hitro »pospravi« sladkor v celice. Posledica? Naglo znižanje krvnega sladkorja in pomanjkanje hrane za možgane s posledičnim zmanjšanjem koncentracije, razdražljivostjo... Za zagotavljanje enakomerne ravni krvnega sladkorja uživajmo hrano, ki vsebuje sestavljene ogljikove hidrate:

- polnovredna žita in žitne izdelke – črni ali rženi kruh, testenine, kaše, kosmiče
- sadje- jabolko, grenivka, pomaranča, češnje, jagodičevje, grozdje...
- zelenjava in stročnice – fižol, grah, stročji fižol...
- mleko in mlečni izdelki

Uživajmo tudi zeleno listnato zelenjavo, ki je vir folne kisline. Namreč, pomanjkanje le te izziva slabo razpoloženje in pozabljivost. Dobrodošle so ribe in morski sadeži zaradi vsebnosti selena, ki med drugim vpliva tudi na razpoloženje.

Za dobro počutje, koncentracijo in razpoloženje je izjemno pomembno uživanje 5 obrokov dnevno. Zajtrk je obvezen! Opuščanje zajtrka namreč slabša pomnjenje in sposobnost koncentracije. Pred dogodki, ki zahtevajo dobro kon-

centracijo (izpiti, sestanki, športna tekmovanja...) obvezno zaužijemo manjšo količino hrane. Večja količina hrane povzroča »beg« krvi v prebavila (prebava). Ne jejmo meso in mastno hrano. Zakaj? Nastajanje krvnega sladkorja iz žit in žitnih izdelkov je postopno in traja uro ali dve. Za izkoriščanje energije iz beljakovin pa je potrebno več ur. Torej, zadosten razlog, da za zajtrk zaužijemo polnovredna žita in sadje. Enako velja za obrok pred dogodki, ki zahtevajo koncentracijo. Kaj pa kava, pravi čaj, čokolada, alkohol? Kofein kave, čaja in čokolade v manjših količinah blago poživilja. Istočasno pa redno uživanje živil, ki vsebujejo kofein, izziva zasvojenost. Spomnimo se, koliko ljudi ne more preživeti dneva brez kave. Nekaterim snovem v čokoladi (kofein, triptofan, feniletalamin...) se pripisuje vpliv na razpoloženje. Pozor! Večje količine čokolade so vir nasičenih maščob in sladkorja, ki prispevajo k nastanku kroničnih bolezni. Alkohol zmanjšuje sposobnost koncentracije, dolgotrajni učinek pa zmanjšuje funkcije možganskih celic.

Ugoden vpliv na mentalne funkcije se pripisuje tudi nemastnemu perutninskemu mesu, bananam in mleku. Za dobro delovanje možganov kot tudi drugih organov, je nujno potrebna voda v zadostnih količinah. Kaj vpliva na dobro dolgotrajno funkcijo možganov? Zdrav življenjski slog: zdrava prehrana, redna telesna aktivnost, nekajenje in izogibanje čezmernemu uživanju alkohola. Poskusite. Obrestovalo se bo.

*Branislava Belović,
Gordana Toth,
Zavod za zdravstveno varstvo MS*

Iz kuharske knjige »Lahko jem« Branislave Belović

SKUTNI CMOKI

(za 4 osebe)

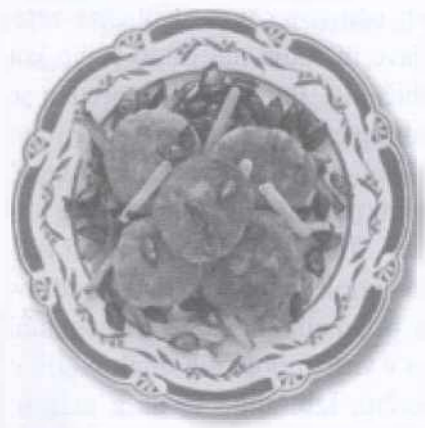
20 dag pšeničnega zdroba
50 dag skute

1 žlica olja
2 jajci

Skutni cmoki sodijo med jedi, ki dopuščajo številne kombinacije. Kot nalašč zame. Pripravljam jih kot samostojno slano jed ali kot prilogo za 6 do 8 oseb. Včasih jih spremenim v razkošno sladko jed. Potrosim jih z mletimi mandlji ali grobo seseklanimi praženimi lešniki in malo sladkorja (boljši je rjavi) ali jih ponudim z omako iz malin.

Skuto zdrobim ali pretlačim. Dodam zdrob, jajca in olje. Pustim počivati eno uro. Zavrem vodo in posolim. Iz pripravljene mase oblikujem cmoke in jih kuham 10 do 15 minut. Kuhane s penovko preložim na ogret krožnik.

Na osebo potrebujemo približno: 356 kcal, 24 g beljakovin, 42 g ogljikovih hidratov, 12 g maščob, 3 g vlaknin, 125 mg holesterola

PRIPRAVLJENA IN HITRO PRIPRAVLJENA HRANA

Tehnološki napredek je bliskovito povečal raznovrstnost že deloma pripravljenih obrokov, ki so nam na voljo. Vakuumsko pakirani ali zamrznjeni obroki, pripravljene juhe v vrečkah, pecivo, sladice in mešanice za omake, instant pire krompir in zamrznjene ribje palčke – to so živila, ki polnijo naše police v trgovinah.

Čeprav nam vnaprej pripravljene obroki prihranijo čas, se po prehranskih lastnostih ne morejo primerjati s sveže pripravljeno hrano. Vsakokrat, ko jih segrejemo, izgubijo nekaj vitaminov. Takšna živila vsebujejo tudi veliko sladkorja, soli in maščob.

Veliko pripravljene hrane je namenjene izrecno otrokom. Ribje palčke za otroke so navadno pri-

pravljene iz mletih kosov rib in krušnih drobtin ter barvane z barvili. Prav tako že vnaprej pripravljene pudinge vsebujejo veliko sladkorja, emulgatorjev, umetnih arom, barvil in veliko nasičenih (škodljivih) maščob. Instantna juha iz vrečke se zelo razlikuje od doma pripravljene juhe, ker je narejena iz mešanice suhih sestavin, kot so umetne arome, hidrogenirano rastlinsko olje, natrijev glutamat, sladkor, emulgator, barvila, in podobne snovi. Vse te sestavine v domačo juho ne dajemo.

»HITRA PREHRANA« je vsaka hrana, ki jo kupimo in vzamemo s seboj ter jo lahko takoj pojedemo. To je na primer hamburger ali pomes frites ali pripravljen sendvič in krof. Značilen hitro pripravljen obrok, sirov burger

(»cheesburger«) s pomfrijem in coca colo vsebuje veliko kalorij (1100 do 1200 kcal). To pomeni, da 7 do 10 let star otrok s takim obokom zaužije več kot polovico svojih dnevni potreb po energiji. Večina teh kalorij izvira iz nasičenih maščob in sladkorja.

Prehrana, ki temelji na hitro pripravljene hrani, ni recept za zdravje, saj ne zagotavlja zadostne oskrbe z vitamini A, C, D ali E, niti dovolj rudnin in vlaknin. Zato uživanje hitro pripravljene hrane brez dodatkov, kot so sadje in zelenjava, ki bi uravnotežila prehrano, povečuje nevarnost za DEBELOST in druge bolezni.

Gordana Toth

Zavod za zdravstveno varstvo MS

ZDRAVO, OKUSNO IN HITRO PRIPRAVLJENO

Pripraviti zdrav in okusen obrok v čim krajšem času, si želi vsaka zaposlena ženska. Je možno zadovoljiti vsem zahtevam? Da! Avtorici prispevka sva se kar izurili v tovrstni pripravi. Želiva, da bi čim več zaposlenih žensk sledilo najinemu primeru in zagotovilo svojim družinam doma pripravljeno hrano. Nenazadnje, ta odlika že stoletja krasi Slovenke. Obdržimo jo. Ker zdravo prehrano pozna od »A-Ž«, obroki, ki jih pripravljamo, sledijo smernicam zdrave prehrane. Osvojite tudi vi osnove zdrave prehrane. Pridobite si jih lahko na delavnicah v programu Živimo zdravo in z zdravstveno vzgojnimi materiali Zavoda za zdravstveno varstvo Murska Sobota

(zloženko, knjižica o zdravi prehrani, spletna stran www.zzv-ms.si) Torej, neobhodni so znanje, izkušnje, planiranje in dobra organizacija dela. Najboljše je, da jedilnike sestavimo za celi teden ali vsaj nekaj dni vnaprej. Večji nakup opravimo mesečno ali na dva tedna. Tako bomo za vmesne nakupe porabili manj časa. V veliko pomoč so različni kuhinjski pripomočki. Za hitro kuhanje je nepogrešljiv lonček na pritisk (ekonomski lonček). Sodobni lonci imajo regulator temperature, tako da zelenjavo in druga živila lahko kuhamo pri nižji temperaturi, da so izgube hranljivih snovi manjše. Tak lonček je sicer nekoliko večja investicija, a bo zelo hitro poplačana. Današ-

nja moderna tehnologija uveljavlja nove posode, v katerih lahko pripravljamo jedi brez vode in brez maščob. S kuhanjem brez dodane vode skrajšamo čas priprave. Če živimo damo kuhat v vrelo vodo, skrajšamo čas kuhanja, pa tudi izguba hranilnih snovi je manjša. JEDI LAHKO HITRO PRIPRAVIMO V FOLIJAH ZA PEKO ALI NA ELEKTRIČNEM ŽARU. Pomemben je vrstni red priprave. Najprej damo kuhat tisto živilo, ki se kuha najdlje. Vmes pripravimo in damo kuhat živila, katerih priprava traja krajši čas. Upoštevajmo, da se živila, ki smo jih narezali na manjše koščke, skuhamo hitreje. Nekatere sestavine jedi lahko pripravimo že dan prej, na primer mesno omako za testenine. Lahko

skuhamo fižol ali druge stročnice ali pripravimo skutni zavitek, naslednji dan ga samo spečemo, dodamo krepko zelenjavno juho in sadje. Živila, potrebna za sestavljene solate (kuhano ali pečeno meso, sir, testenine, ajda, riž, fižol, čičerika, ...) pripravimo dan prej - skuhamo jih, narežemo in shranimo v hladilniku za drugi dan. Še posebej je tak način primeren poleti. Lahko pripravimo večjo količino jedi in jih del damo v zamrzovalnik. Vedno kombiniramo s svežo zelenjavo ali sadjem. Taka rešitev je idealna tudi takrat, ko se dlje časa zadržimo v službi. Lahko pripravimo tudi večjo količino mesne juhe in jo damo v hladilnik. Enkrat zakuhamo testenine, drugič dodamo kuhano zelenjavo. Predlagava nekaj jedilnikov, katerih priprava ne traja več kot pol ure:

1. zelenjavna juha, polnovredne testenine z mesnim prelivom, sezonska solata, kompot - preliv pripravimo vnaprej
2. enolončnica z zelenjavo, piro (ješprenj) in fižolom (lahko kombiniramo z mesom), sadna

solata - piro (ješprenj) in fižol skuhamo vnaprej

3. juha z rezanci, riba na žaru, riž, sezonska solata, sveže sadje
4. zelenjavna juha, mesni ragu, polenta ali žganci, sezonska solata, sadja - ragu pripravimo vnaprej
5. krompirjeva juha z jogurtom ali pinjencem, zrezki iz ovsenih kosmičev ali soje, solata, sadje - zrezke pripravimo vnaprej
6. zelenjavna juha, fižolova rižota, solata, sadna solata - fižol skuhamo vnaprej

Ne pozabimo, vaja naredi mojstra. Pri pripravi naj obvezno pomagajo tudi ostali člani družine. Tako bomo imele več časa za družino in zase. Edino zdrave, spočite in zadovoljne bomo lahko najboljše opravile svoje poslanstvo, tako v družini kot v družbi. V postnih dneh bo dobrodošla fižolova rižota.

*Branislava Belović,
Gordana Toth,*

Zavod za zdravstveno varstvo MS

Fižolova rižota

- 25 dag riža (boljši je rjavi)
- 3 jogurtove lončke kuhanega fižola
- 20 dag korenčka
- 1 čebula
- 3 stroki česna
- 1 paradižnik ali paradižnikova mezga
- peteršilj
- 5 dag sira
- sol, poper
- majaron po želji

Čebulo dušimo, dodamo na majhne kocke narezani korenček, riž in zalijemo. Proti koncu dodamo ostale sestavine ter dušimo, da se riž zmehča. Preden postrežemo, potresemo s sesekljanim peteršiljem in naribanim sirom (parmezan ali drugi poljubni sir). Če želimo mesno jed, dodamo na koščke narezane ostanke pečene ga ali kuhanega mesa. Postrežemo s solato.

ANA ÜLEN JE V 100. LETU

20. maja 2006 je Ana Ülen v krogu svojih domačih praznovala svoj 99. rojstni dan in tako rekoč stopila na magično mejo - v 100. leto, katerega si vsi tako želimo.

Anin recept za dolgo življenje je skromnost, zmernost in delavnost, pod narekovaji pa doda, da vsak večer spi "deci" belega, ker pravi, da ji daje moč.

Še vedno je čila in zdrava, le vidi nekoliko slabše zaradi sive mreže, zato malo v šali, veliko pa zares, na vprašanje, kaj si želi ob svojem jubileju, pove, da bi rada šla na operacijo sive mreže. V?asih pa vidi zelo dobro. Čestitat ji je prišel tudi vnuk z družino. Ko ga je zagledala, mu je rekla: "Gnes pa maš nekšo pijsano robačo, mogoče bi pa meti lejpo - bejlo, svetašnja."

Ano so obiskali tudi predstavniki sveta KS

Lipovci in ji zaželeli še naprej dobre volje, zdravja in sreče, predvsem pa snidenja ob letu osorej.

Franc C. Caki

Janko Bezjak čestita slavljenci Ani Ülen

DESIDERATA

Iz katedrale sv. Pavla - Baltimore
a.d. 1692
prevod leta 1927 (iz latinščine)

Spokojen hodi
skozi trušč in naglico sveta
in se spominjaj miru, ki ga najdeš le v tišini.
Kolikor je mogoče, bodi v dobrih odnosih z vsemi ljudmi.
Svojo resnico pripoveduj mirno in jasno in prisluhni drugim, tudi
neumnim in nevrednim, zakaj vsakdo ima svojo zgodbo. Izogibaj se
bučnih, napadalnih ljudi, ker so breme za tvojo dušo. Ne primerjaj se z drugimi.
da ne postaneš zagrenjen ali ohol, kajti vedno bodo večji in manjši od tebe.
Veseli se svojih del, veseli se svojih načrtov. Ohrani navdušenje za svoj
poklic, naj je še tako skromen, saj je pravi zaklad v spremenljivih
časih. Pri poslih bodi pazljiv, kajti svet je poln prevar. A zato
nikar ne spreglej, da je tudi zvrhan kreposti. Mnogi hodijo
za visokimi vzori in povsod je življenje
polno junaških dejani.
Bodi kar si.
Bodi svoj. In nikar ne igray ljubezni.
Pa tudi ne preziraj je. čeprav si razočaran in ogorčen,
zakaj ljubezen je večna, kakor je večna tudi trava. Spokojno
sprejmi izkušnje let, drugo za drugo skladno odlagaj stvari iz mladosti.
Neguj duhovno moč, da te bo obvarovala nenadne nesreče. In
ne spravlaj v žalost samega sebe z izmišljotinami. Mnogi
strahovi se rodijo iz utrujenosti in osamljenosti.
Vzdržuj zdravo disciplino, a vedno bodi
do sebe tudi blag.
Otrok veselja si,
nič manj, kot so to drevesa in
zvezde. Pravico imaš biti tu. In če to veš ali ne-
vse v veselju poteka natančno tako, kot je prav. Bodi torej
v miru z Bogom. vseeno, kako si ga predstavljaš. In ne glede
na to, kakšno je tvoje delo in kakšne težnje v bučnem
vrvenju življenja, ohrani mir v duši. Klub vsej
nesnagi in žalosti, kljub vsem izničnim
sanjam, je svet vendarle
čudovit.
Bodi pozoren. Bodi srečen.

Spoštovani bralci in bralke, želim Vam obilo duševnega in telesnega miru!

O DOBRI IN HUDOBNI DEKLICI

Nekoč je živela žena, ki je imela dve hčerki. Prva je bila dobra kot kruh, druga pa nič kaj prida. A čudo čudno – mati je imela sitno in leno hčerko vseeno raje. Dobri deklici je nalagala vsa najtežja dela, leno deklico pa je razvajala, kolikor je mogla.

Nekega dne je mati dobro deklico poslala v gozd. Po suhljad naj stopi, je rekla – in deklica je šla.

Pa je ob stezici na vsem lepem zagledala kravo.

»Ljubka deklica«, jo je prosila krava, »ustavi se in me pomolzi! Toliko mleka imam, da me vse boli!«

Deklica je pristopila, pomolzla kravo, a popila ni niti kapljice njenega mleka. Potem je šla naprej.

Kmalu je ob poti zagledala jablano.

»Ljuba deklica«, jo je prosila jablana. »Poglej, kako polne so moje veje. Oberi mi jabolka, da se ne polomim.«

Deklica je priskočila, obrala je jabolka, a pojedla ni niti enega. Potem je šla naprej.

Hodila je, hodila in pred seboj je zagledala peč. V njej se je pekel kruh, a nikjer ni bilo nikogar, ki bi ga vzel iz peči.

»Ljuba deklica«, je zaprosil kruh, »vzemi me iz peči! Hitro me vzemi, da se ne zažgem!«

Deklica ga je vzela iz peči, a zase ni odlomila niti drobtine.

Takrat je izza grmovja pritekel drobni možiček. V rokah je nosil vrečo, razvezal jo je in jo vrgel proti deklici. In glej – iz vreče se je usulo zlato in deklico čez in čez prekrilo. Pozlateli so se njeni lasje, pozlatela se je nje-

na obleka, pozlatele so dobre ročice. In kamorkoli je po tistem šla, povsod je sijala kakor zlato sonce.

Seveda, tudi njena razvajana sestra si je želela, da bi postala zlata. Zato se je že naslednjega dne odpravila v gozd. Ni trajalo dolgo, ko je ob stezici zagledala kravo.

»Ljuba deklica«, jo je prosila krava. »Ustavi se in me pomolzi! Toliko mleka imam, da me vse boli!«

A da bi ji hudobna deklica pomagala?! Kje pa! Le v trebuh jo je brcnila in odšla naprej.

Prišla je do jablane in tudi jablana je prosila:

»Pomagaj mi, deklica, pomagaj! Oberi mi jabolka, da se ne prelomim!«

A hudobna deklica se je zasmejala in hodi-la dalje.

Prišla je do peči in tudi hlebček jo je prosil:

»Ustavi se, deklica, in mi pomagaj! Vzemi me iz peči, da se ne zažgem!«

Deklica pa se je naredila, da ne sliši – in odšla je naprej.

Takrat je izza grmovja spet pritekel možiček, a v rokah je nosil le star, sajast črn kotlič. Vrgel ga je proti deklici in že se je nanjo ulila smola. Prekrila je njene lase, njen obraz, roke in vso obleko. In ko se je deklica vračala proti domu, so se nanjo lepili listi, veje, trava in zemlja. Mati se je dolgo trudila, da bi jo očistila, a vse smole in smeti vendar ni mogla spraviti z nje. In tako je deklica za vedno ostala malce umazana. Če je zaradi smole postala tudi kaj boljša, tega pa ne vemo!

(Pravljica Indijancev Ozarkov)

- DAJEM VAM PET MINUT, DA PLAČATE JEDAČO IN PIJAČO,
ČE NE, BOM POKLICAL POLICIJO!
- Hk ..., MISLITE, DA BODO ONI PLAČALI?

- SI SLIŠAL, DA BO DRŽAVA ZAČELA S POGOZDOVANJEM SLOVENIJE?
- KAJ PRAVIŠ? NE SLIŠIM DOBRO?
- PRAVIM, DA BODO BREZPOSELNI SADILI DREVJE!
- KAJ? MAR BUTCI V VLADI MISLIJO, DA SE BODO OPICE VRNILE NA DREVJE?!

- POGLEJ MICKA! V NEČEM SO PODORNI POLITIKOM; VSAK BI BIL. RAD
PRVI PRI KORITU.

- NO, OČA, KAKO SE POČUTITE PO NOVIH ZDRAVLJIH!
- MNOGO BOLJE GOSPOD DOKTOR. NJIHOVA CENA IMA SVETOPISEMSKI UČINEK;
BOLNI VSTAJAJO, SLEPI SPREGLEDAJO, HRONI SHODIJO.

BRATEC MARKO

Marko je še majhen,
A vedno razigran,
Rad igra se in smeji,
Ko novo igračko dobi.
O, tudi razjezi se kdaj,

Bratec moj že ve, zakaj!
Roki obe mi takrat pomoli:
»A vzameš me v naročje,
Tinka moja ti?«
»Eh, kaj bi s tabo, bratec moj,
Cel svet se vrtil s teboj!«

Radi te imamo vsi,
A glej ga fanta,
Zdaj že s samokolnico hiti
In vozi zemljo,
Gredice s tulipani že sadi.
Res, Marko moj je fant od fare,
A najbolj zlat je, ko zjutraj
Nasmejan in dobre volje vstane.

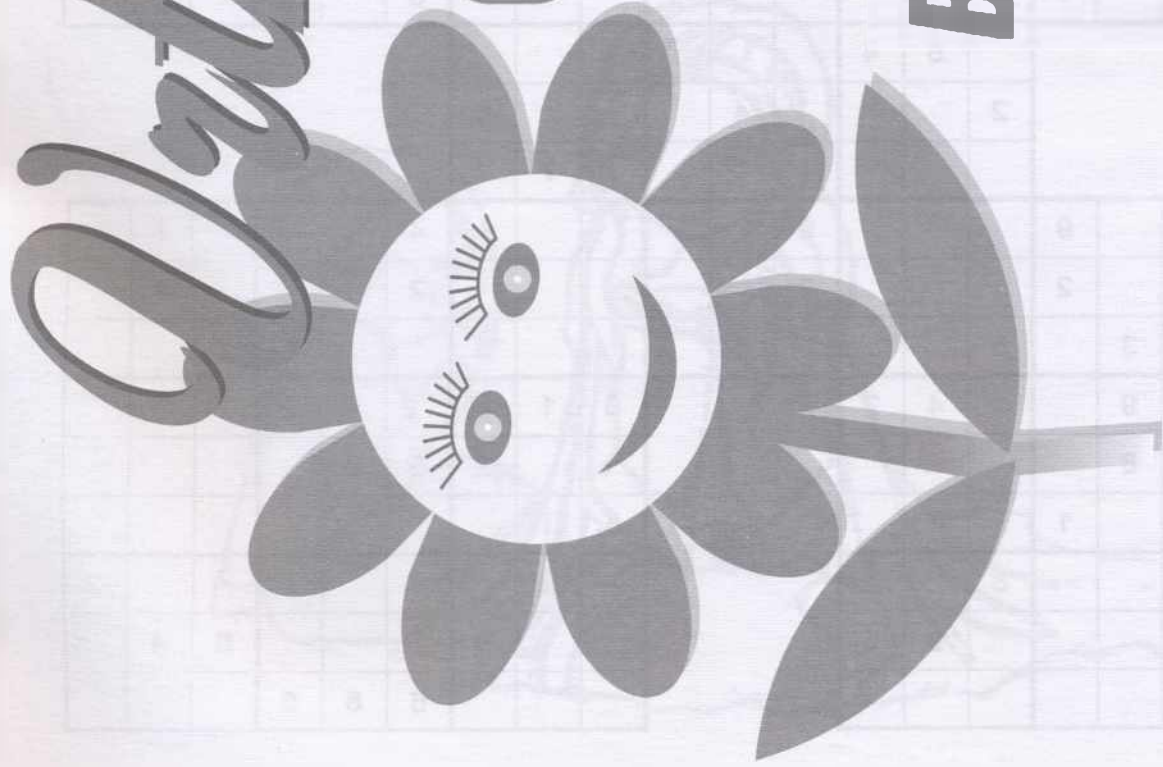
sestrica
Tina Zver

Marko - moj mali bratec

Vrtnarstvo

ČOČOLIG

Boštjan Čolig s.p.

**Bratonci 44a, 9231 Beltinci, tel.: (02) 541 24 53,
mob: 041 490-045, e-mail: vrtnarstvo.colig@volja.net**

- NUDIMO VAM**
- Balkonsko cvetje
  - Strukturne rastline
  - Enoletne rastline za grede, grobove
  - Dvoletne rastline
  - Trajnice
  - Krizanteme
  - Sadike zelenjave
  - Grmovnice
  - Zasajanje
  - Sajenje v korita

4. rally starodobnikov

Društvo ljubiteljev starih koles - "Dimek", je organiziralo pestro in zanimivo prireditev, ki je privabila številne simpatizerje in obiskovalce

Fehring

Beltinski tamburaši so zaigrali v centru mesta Fehring

V pestrem programu ni manjkal niti pozvačin

Obiskovalci so se skupaj s predstavniki občine Beltinci zabavali dolgo v noč

ODPRTJE KULTURNEGA DOMA

Hiša je majcena, sega pa do neba, rastemo v njej smeje, vrtec ji je ime

Velik dogodek za občino Bellinci so s svojo navzočnostjo počastili občinski svetniki in številni gostje

Slavesnost je zaznamoval odlični scenarij, ki je povezal zavode in kulturnike v občini

Ob slavesnosti so občivalci naplnili dverano

Vožnja s čolnom je bila nepozabna doživetje

Pazvečin je mladoporočenca pavabil na mlin

POROKA NA OTOKU LJUBEZNI

Poroko so spremljali številni mediji